

EVET!

12 EYLÜL ANAYASASI
TÜMDEN İPTAL
EDİLMELİ

HALKIN KATILIMIYLA
HALKIN ANAYASASI
YAPILMALIDIR

Ekmek ve **Adalet**

Haftalık Dergi
Sayı: 37
1 ARALIK 2002
FİYAT (KDV Dahil) 750 000
EUROPE: 3 EURO
www.ekmekveadalet.com

**Zehra
Kulaksız
Ölüm
Orucu
Ekibi
(9. Ekip)
ölüme
yatıyor!**

**IMF programına
ve zulme karşı
halk cephesinde
birleşelim,
mücadele edelim!**

Ekmek ve **Adalet**

www.ekmekveadalet.com info@ekmekveadalet.com

Bir yanda ÖLÜMÜN EŞİĞİNDEKİLER Bir yanda ÖLÜME YATANLAR...

Numune hastanesinde iki direnişçi... 15-20 kiloya inmiş artık bedenleri... Ölüm yürüyüşünün 300'ü, 400'lü günlerindeler. Artık sadece iradeleri yürüyor. Bayrampaşa devlet hastanesinde, F tiplerinde, 6., 7., 8. ölüm orucu ekiplerinden bir deri bir kemik kalmış direnişçiler.

Son hücrelerini eritirken onlar, F tiplerinde başka tutsaklar, hücrelerini eritmeye başlıyorlar.

...
Tarihsel bir andır tanık olduğunuz. Bir bayrak devri... gidenler ve gelenler... ölüm yolculuğunun sonundakiler ve o yolculuğa ilk adımını atanlar... eriyen son hücre ve eriyecek ilk hücre... yaşam ve ölüm... ölüm ve zafer... Bu tarihsel anda içiçe hepsi.

Bu an, tarihsel bir kararlılığa tanıklık ediyor. Bu an, kırılmayan bir iradenin tanığı oluyor. Bu an, sevgi, bağlılık, vefa, fedakarlık, cesaret, tarihin içinde kızıl bantlarla harmanlanıyor.

...
Yeni başbakan Abdullah Gül'e!
Yeni Adalet Bakanı Cemil Çiçek'e!
Bu tarihi an, sizin iktidarınızda gerçekleşiyor.

Bu tarihi anın anlatılıkları, herkessten önce sizedir.

Sizin "acil eylem planı"nızda yer almadı F tipleri. Siz yeni hükümet programıyla uğraşırken bir, iki, üç... direnişçi daha ölebilir. Siz Avrupa kapılarında turlarken, onlar ölüme biraz daha yaklaşacak. Siz "cek... cak"ları peşpeşe dizerken, onlar ölmeye devam edecek.

Bakin; rakamlara bakın, 774 güne bakın, ölümün eşikteki bayrak devrine bakın, yanlış hesap yapmayın.

...
Gidin Numune Hastanesine; gidin

ve görün o erimiş bedenleri. Gidin ve görün o erimiş bedenlerdeki iradeyi.

Gidin F tiplerine. 2 yıldır ölüm oruçları, süresiz açlık grevleri yapan, tecrit altında yaşayan tutsakları görün. Gidin, görün ve konuşun.

Konuşun ki, siz de yarın Aysel Çelikel gibi "niye direndiklerini anlamıyorum" demeyesiniz. Gidin, görün ve konuşun ki, F tipleri gerçeğini öğrenin. Direniş gerçeğini ilk ağızlardan öğrenin.

Gidin görün; eriyen bedenlerdeki kararlılık, sizi yanlış hesaplar yapmaktan alıkoyacaktır.

Gidip görmek de belki bir cesaret işidir. O cesareti gösteremezseniz, iktidar koltuğunda oturduğunuz sürece, inanç ve düşünce özgürlüğünü zaten savunamazsınız.

...
Ölümden öte bir aciliyet olduğunu söyleyebilir misiniz? Biz tam iki yıldır ölümlerin eşikinde ve ölümlerin içindeyiz. Ama ölen biz değiliz. Ölen, bize düşüncelerimizi, inançlarımızı değiştirmeyi dayatanlardır. Ölen, F tiplerindeki işkence ve tecrit zulmünü sürdürenlerdir. Hiçbir zulüm düzeni ilelebet süremez. Sürmemiştir. Ölümleri görmezden gelenler, hiç bir insanı, vicdani, demokratik değerden sözedemez. Ölümleri görmezden gelenler, başka deyişle ölümlümüze onay verenler, faşizmin savunucusu olur.

...
Abdullah Gül ve Cemil Çiçek, tüm dünya önünde şu soruya cevap verecekler:

Inanç ve düşünce özgürlüğünü mü savunacaksınız;

Yoksa, "ya düşünce değişikliği ya ölüm" diyerek F tiplerini açan **Nazi politikalarını** mı?

HALKIMIZIN RAMAZAN BAYRAMI- Nİ KUTLUYORUZ

Milyonlarca insanımızın ihtarını "yardım çadırları"nda yaptığı, sahuruları yarı aç geçirdiği bir Ramazan'ı geride bıraktıyoruz.

Onmilyonlarcamız yoksulluk içinde, bütün ülke baskıların, yasakların, zulmün çemberindeyken de, Ramazan bayramını kutlayacağız.

Halkımızın Ramazan Bayramını kutlarken, ülkemizin insanını bu koşullarda yaşatanlara lanetimizi,

halkımıza en iyi dileklerimizimizi sunuyoruz.

Dünya halklarının Amerikanın ve işbirlikçilerinin zulmü altında inlemeyeceği, inançlarımızın, düşüncelerimizin baskı altında olmayacağı nice bayramları diliyoruz.

Fotoğraflarla Tarihimiz

Tarih:
1988
12 Eylül

Yer:
İstanbul
Sultanahmet

"12 Eylül'ün anayasası değiştirilsin mi..." diye tartışıyorlar. Sadece anayasası mı, 12 Eylül'e dair ne varsa, yokedilmeli hepsi...

Bakin siyaset sahnesine; "solcu" Baykal 12 Eylül anayasasını savunuyor şahin gibi... Yasaklara sarılmış... İslamcılar, desteğini aldıkları, buna karşılık tarikatlar aracılığıyla destek verdikleri 12 Eylül'ün anayasası karşısında şimdi demokrat kesiliyorlar...

Bakin yukarıdaki fotoğrafa. Bizim 12 Eylül'ün zulmüne ve bu zulmün yasal, kurumsal dayanaklarına karşı 22 yıldır yürüttüğümüz mücadelenin tarihsel karelerinden biridir.

Kim hak ve özgürlüklerin gerçek savunucusu, kim 12 Eylül'le dün veya bugün işbirliği halinde, bakın görün...

INTERNET adresi: www.ekmekveadalet.com

E-MAIL adresi: info@ekmekveadalet.com

Ekmek ve

Adalet

Ekmek ve Adalet Dergisi

Sahibi ve Yazışları Müdürü: Ali Ercan Gököğlu
Adresi: İnebey Mahallesi İnkap Caddesi Oto Han 55/54 Aksaray Fatih İstanbul
İrtibat Telefonu: 0212 347 69 66 Faks:0212 347 69 65
Hesap No: 0041310 -4 Yılmaz Bas. Yay. Dağ. Org.
Ofset Hazırlık: Yılmaz Yayınçılık
Baskı: ASPAŞ Pazarlama

Fiyatı: 750 000
Avrupa: 3 Euro
Almanya: 3 Euro

Fransa: 3 Euro
İsviçre: 3 Euro
Hollanda: 3 Euro

İngiltere: E 2
Belçika: 3 Euro
Avusturya: 3 Euro

Bürolarımız

Ankara: 3. Beyler Cad. 850. Sokak Yaparaylı Han
Tel: 0046 221 6906892 0049 221 6906893

E-mail adresi: [ekmekveadalet@t-online.de
Adana: İnönü Cad. 7. Sokak Kızılay İş Hanı arkası Çöken Apt. No:102 Tel: 0322 351 10 25](mailto:ekmekveadalet@t-online.de)

Aydın: Çankırı Bulvarı Osmar Kat: 6 Daire: 154 Kızılay
Tel: 0312 417 39 11

Antalya: Armutlu Mahallesi Elmas Sok. Şaban Kızıllı Apt. Kat: 4 D: 6 Tel: 0326 221 87 18

Bursa: Bektaş Cad. Güneş Hanı
Daire: 254 Haykıl Tel: 0224 224 93 97

Çarşamba: Karatürk Mahallesi Gaziler Caddesi Yeniyer Sokak No:27
Daire:10 Şişli Tel: 0212 321 59 93

Hopa: Kaleli Mah. İsmi Cad. Karaman Apt. Kat: 1 No:1 HOPA

İzmir: 3. Beyler Cad. 850. Sokak Yaparaylı Han
No: 31/501 Kızılay Tel: 0232 446 27 96

Kocaeli: Osmaraj Mah. Akça Cami Kat: No: 30 Kat: 2
Tel: 0262 325 58 06

Malatya: Dabaklı Mah. Eskişehir Kat: Kardeşler İğham Kat: 3 No: 15
Tel: 0422 325 24 61

Merke: Kiremitçane Mah. 4406 sk. Müzeyyen
Boro İğham No: 9 Kat: 1 Daire 13

Samsun: Talimhane Cad. Bozokçay İş Hanı Kat: 3/42
Tel: 0362 435 25 80

Tatvan: Kemerkaya Mah. Kunduracılar cad. Döndüğü sokak Postalar
İğham Kat: 1 No:33 Tel: 0462 321 59 93

Zonguldak: Gazipaşa Cad. Ofluğu İğham Kat: 5 Daire: 9

- 3... Sorumluluktan kaçmak, halkı, sefalete
ve zulme mahkum etmektir
- 5... Açlığın son bulması için...
- 6... Hükümsüz 'Hükümet Programı'
- 8... Elini yüreğimize koymak istiyoruz
- 10... Hücre ve tredman tüm yoğunluğuyla devam ediyor
"Koruma"ya muhtaç bir hukukçu prof!
- 11... Polis devleti cevap veriyor
- 12... Gözaltında tecavüz
- 13... Gençlik Haberleri...
- 14... Nüfus planlaması adına cinayet
- 15... Devletin itirafı
- 16... AKP kimden yana?
- 17... Filistin savaşıyor
- 18... Kardeş Irak halkı yalnız değildir
- 19... Yeni Anayasa ve "katılımcılık" nasıl yapacaksınız?
- 21... Anayasa nasıl hazırlanır?
- 22... AKP'nin "Temel hak ve özgürlükler"i
- 24... Gerçeğin hangisi daha gerçek?
- 26... Kararlılık ilanı
- 29... Tecrit hücreleri çürütüyor
- 31... 28 Şubat'ı savunmak, Faşizmi savunmaktır
- 34... "MGK'NIN ASLANI" CHP
- 35... Haberler
- 36... TAYAD Mecliste Sürüne Hayır!...
- 37... Halkın Hukuku: Eren Keskin'in cezası kaldırılmalı
- 38... Evrensel'e soruyoruz: Bu yazıyı niye yazdınız?
- 40... Üç işçinin ölümüne neden olanlar
- 41... Yurtdışından...
- 42... Sen Yoksan Biz Varız! Biz Yaparız
- 44... Afrikalı kanı sudan uçuz
- 46... Kazanım Halkların Hanesinedir
- 48... Türküler ve Öyküleri
- 49... Basın TV: Fahişelerin medyasında ölüm suskunluğu
- 50... Kahramanlar Ölmez...

Tüm Devrimci Demokratik Güçler

SORUMLULUKTAN KAÇMAK, HALKI, SEFALETE VE ZULME MAHKUM ETMEKTİR

İktidar IMF'ci, muhalefet IMF'ci. Mecliste açların, işsizlerin, işçilerin, memurların, emeklilerin, köylülerin, öğrencilerin, esnafların çıkarlarını savunacak hiçbir parti yok. IMF'ye hayır diyecek kimse yok. Açlığa, zulme dur diyecek kimse yok. Peki ne olacak? Bu ülke IMF'nin "dikensiz gül bahçesi", emperyalist tekellerin **çiftliği mi olacak?**

Hayır! Biz varız, halk var. Aldatılmış, yanlış umutlarla kafası karıştırılmış, sindirilmiş, korkutulmuş, örgütsüzleştirilmiş olsa da halk var. Açlık ve zulüm gerçeği içinde, aldatılmışlıklar, korkular ve örgütsüzlük eninde sonunda aşılacak. Açlığa ve zulme dur diyeceğiz!

Açlığa ve zulme karşı mücadeleyi örgütlemekten sorumlu olanlar! Bu görevden hangi gerekçeyle olursa olsun kaçmak, tartışmayla, oyalanmayla zaman geçirmek, tek kelimeyle sorumsuzluktur.

AKP daha iktidara geledi üç beş gün oldu, ama bu kadar süre içinde mali milat uygulamadan kaldırıldı, emperyalist tekeller için teşvikler hazırlandı, iş yasasının gözden geçirileceği açıklandı. IMF, ABD, AB, ne duymayı istiyorlarsa, onu duydular AKP'den. Yoksul halka ise hiçbir şey yok. Böyle devam edebilir mi? 70 milyon kurbanlık koyun gibi her gün sofrasından lokmasının çalınmasını, işten atılmayı ya da sırtına inecek copu mu bekleyecek?

Elbette buna dur diyecek güçler var bu ülkede. Parlamentoda yok ama, parlamentonun dışında hayatın her alanında var. Halkın her kesiminin kendi talepleriyle alanlara çıkma, demokratik güçlerin halkın muhalefeti yükseltme zamanıdır. Parlamentosunda, parlamentodaki düzen partilerinde burjuva anlamda dahi bir muhalefetin olmadığı bir ortamdayız. Halkın açlığa, yoksulluğa ve zulme karşı talepleri ağır, acil. Halkın haklı ve hayati talepleri doğrultusunda bir mücadelenin öncülüğünü yapacak devrimci demokratik güçlerden başka kimse yok. Durum buyken, tartışmalarla, küçük hesaplarla, oyalanmalarla geçirilecek zaman yok.

Siyasetin boşluk tanımayacağını herkes biliyor. Bugünkü muhalefet boşluğunu devrimci, demokrat güçler dolduramazsa, oligarşi bu alanı da bir biçimde doldurur ve kitlelerin tepkileri, talepleri yine oligarşinin düzeni içinde bir yerlere yöneltilir. Boşluğu doldurma sorumluluğunu üstlenmeyip, boşluğu burjuvazinin doldurmasına izin vermek, siyaseten ölümdür.

Böyle bir mücadeleyi örgütlemek için bugün ihtiyaç duyulan en önemli aracın devrimci demokratik güçleri birleştirecek bir birlik olduğun-

da hemen herkes hemfikirdir. İhtiyaç bu kadar açık olmasına rağmen, kim ki bu mücadeleyi, bu örgütlenmeyi engelliyorsa, halktan yana değildir. Böyle bir birliği engelleyenler, sadece mücadelenin gelişmesini engellemekten değil, aynı zamanda halkın daha büyük bir sefaletin içine sürüklenmesinden, zulmün daha büyük bir cüret kazanmasından da sorumlu olacaktırlar.

İşçinin, memurun, köylünün, gecekonduyunun mücadelesini örgütleyecek, militanca, kararlılıkla sonuç alıcı bir çizgide yönlendirecek bir güç yok ortada. Oligarşi bundan güç alıyor. Halkın açlığa ve zulme karşı mücadelesini, mesela bir Türk-İş yönetiminin örgütlemeyeceği, hatta bu doğrultudaki her türlü girişimin önünü kesmeye çalışacağı çok açıktır. Ama ya yönetiminde ilericilerin, solcuların, devrimcilerin olduğu sendikalar, odalar, dernekler, bu sorumluluğu üstlenmeyecek mi? Yine "Emek platformu" gibi, olmayacak duaya amin mi denilecek? Bu tür platformlarla uğraşmak, bunlardan medet ummak, yukarıda sözünü ettiğimiz "oyalanma"nın ta kendisidir. Biz bir halk muhalefetine örgütlenmesinden söz ediyoruz. Halk muhalefetine kimlerle örgütleneceği bellidir. Bayram Meral'lerle bu muhalefeti daha baştan sulandırmaya kalkışmak, "oyalanma" olmaktan da çıkıp, emekçileri "oyalamaya" girer ki, bu artık bir hata, yanlış olmaktan çıkıp, emekçilere ihanet halini alır.

Devrimci demokrat örgütler; siyasi hareketler, sendikal, mesleki örgütler, çeşitli zeminlerde örgütlenen dernekler içinde olmak üzere, bir **cephe** oluşturarak, bu sorumluluğu yerine getirmek zorundadır. Böyle bir cephenin ne adı, ne biçimi, kimse için birliği engellenmenin gerekçesi yapılamaz. Pervasızca süren açlığa ve zulme dur diyeceğiz, demek zorundayız. Bu kadar. Bu görevi ve sorumluluğu yerine getirmekte kararlıysak, ad, biçim sorunlarını aşarız. Bundan kaçanlar, baştan bilelim ki, aslında mücadeleyi örgütlenme sorumluluğundan, bu sorumluluğun bedellerinden kaçıyorlar demektir. Hiç kimse kendi taleplerini dayatarak, kendi hayal dünyasını gerçeğin yerine

Siyasi hareketler, sendikal, mesleki örgütler, çeşitli zeminlerde örgütlenen dernekler...

Pervasızca süren açlığa ve zulme dur demek zorundayız. Bu görevi ve sorumluluğu yerine getirmekte kararlıysak, ad, biçim sorunlarını aşarız. Bundan kaçanlar, baştan bilelim ki, aslında mücadeleyi örgütlenme sorumluluğundan, bu sorumluluğun bedellerinden kaçıyorlar demektir.

koymaya kalkışarak, halkın mücadelesini örgütleyemez. Artık bu dar kafalıktan vazgeçilmelidir. Herkesin yeralabileceği bir birliğin programı bütün halkın taleplerini kucaklamalıdır.

Kimse soyut tartışmalardan çıkmak istemiyor. Kimse biçimsel engelleri aşıp sadede gelmek istemiyor. Tersine, geçmişten gelen veya bugün varolan her olumsuzluk, kimileri tarafından bu görevlerden kaçmanın can simidi olarak kullanılıyor. Aşalım bunları. Bir iktidar çıkıyor, mali miladı kaldırarak "ben hırsızlara, soygunculara, kara paracılar, uyuşturucu tacirlerine özgürlük veriyorum" diyor... Ve biz buna karşı güçlü bir ses çıkaramıyoruz. Üstelik, soyguncuların hamisi bir iktidar, istediği havayı yaratmaya devam ediyor. Üç beş yardım şovuyla aldatmacayı sürdürüyor. Çünkü oyunu bozamyoruz. Oyunu halkın açlığa, zulme karşı mücadelesi bozar. Oyunu, bu mücadeleyi örgütleyebilecek bir güç bozar.

Çok somut bir şey öneriyoruz. Yüzlerce devrimci, demokratik örgüt, aydınlarımız bir araya gelelim. Buradan, yukarıda anlatılan görevi omuzlayacak demokratik bir cephe çıkaralım. Ve görevimizi yerine getirecek pratik adımları atmaya başlayalım. Pratiğin içinde tartışmaya devam edelim; bu cephe kendi kurumları, alt örgütlenmeleri olan bir örgütlenmeye de dönüşebilir, bu mümkündür. Başarabilirsek, çok şey de yapabilir. Herkes hem kendi varlığını sürdürür, hem bu tür bir cephe örgütlenmesi sürer. Bunun adına, modeline herkes bir şey yakıştırabilir. Ama yapacağı şey aynıdır: Halkın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesini örgütleyecektir. Devrimci demokratik güçler, sadece **muhalefet olmakla yetinemezler** zaten; bu mücadele ve örgütlenme, halkın iktidarını en azından bir hedef olarak da koymalıdır ortaya.

Halkın açlığa zulme karşı mücadelesini örgütleyecek hiçbir düzen gücü yok. Bu açık. Halkın mücadelesi, bir tek cop yemekten korkan, o copu yememek için yanına hep düzen güçlerinden birini almaya çalışan icazetçi kafalarla da örgütlenemez. Eğer güçlü bir örgütlenme oluşturur, güçlü bir mücadele yürütürsek, bazı kesimleri yanımıza çekebiliriz. Ama oligarşinin gazabından kurtulmak için onlarla "ittifak" peşinde olursak, onlar bizi yanına çekmiş olur. Açlığa ve zulme karşı mücadeleyi, bu ertelenemez mücadeleyi örgütleyeceğiz. Bu iş kelimenin gerçek anlamıyla devrimci, demokrat güçlerin işidir. AB savunuculuğu, laiklik bekçiliği, devrimcilerin, demokratların, yurtseverlerin işi değildir. Biz kendi işimize, kendi görevlerimize bakalım. Tüm gücümüzle, varolan örgütlülüklerimizle sorumluluğumuzu üstlenelim.

AÇLIĞIN SON BULMASI İÇİN ACİL TALEPLERİMİZ:

IMF oldukça yoksulluktan, açlıktan kurtulamayız.

IMF'yi savunan hiçbir iktidar halktan yanayım diyemez.

IMF politikalarını uygulayan hiçbir iktidar, açlığa, yoksulluğa son veremez!

“Yardım” şovları, üç günlük, beş günlük geçici çözümlerdir. Biz **kalıcı çözüm** istiyoruz.

Kalıcı çözüm, IMF'yi kovmaktan, sömürüye, yağmaya, talana son vermekten geçiyor.

- ❖ Bütün halka, insanca yaşam ve çalışma koşulları!
- ❖ Bütün çalışanlara insanca yaşayabileceği bir ücret!
- ❖ Herkese ücretsiz sağlık, parasız eğitim, herkese konut!
- ❖ Yoksulluğu ve açlığı yaratan IMF politikalarına son!
- ❖ IMF politikalarından zarar görenlerin zararları tazmin edilmeli!
- ❖ Aç ve işsizler, bir gün bile geçirilmeksizin, işsizlik maaşına bağlanmalı, sigortalıdır.

ZULME SON VERİLMESİ İÇİN ACİL TALEPLERİMİZ:

F tipleri, işkenceler, gözaltında kayıplar, ölümler, katliamlar, infazlar, köy boşaltmalar, koruculuk, meydanlarda hak arayanın karşısına çıkan panzerler eli coplu polisler...
İŞTE TÜRKİYE'NİN RESMİ BUDUR!

Bu tabloyu yaratan politikalar, bu tabloyu yaratan Susurluk örgütlenmesi dağıtılmadan, bu tablo değişmez!

- ❖ F Tipi hapisanelerde tecrite son!
- ❖ Polis, jandarma karakollar ve MİT binalarındaki tüm işkence araçları, derhal tüm halkın önünde imha edilmeli.
- ❖ 12 Eylül Anayasası iptal edilmeli, demokratik bir anayasa yapılmalı!
- ❖ Terörle Mücadele Yasası ve DGM'ler kaldırılmalı!
- ❖ İşkence, infaz, faili meçhul ve kaybetmelerin sorumluları ve fiilen gerçekleştirenler yargılanmalı!
- ❖ Koruculuk, özel timler, ölüm mangaları derhal lağvedilmeli!
- ❖ Halkın demokratik haklarını kullanmasına karşı uygulanan her türlü şiddete derhal son verilmeli.
- ❖ Farklı milliyetler, inanç ve mezheplere karşı uygulanan her türlü baskıya, kısıtlamaya son verilmeli.

Hükümsüz 'Hükümet Programı'

Hükümet Programı da, Acil Eylem Planı gibi IMF'nin, TÜSİAD'ın Türkiye'sini anlatıyor. IMF'ye bağımlılık yeminleri eden bir iktidarın bunun dışında halkı aldatmak için dile getirdiği hiçbir şeyi uygulama şansı yoktur.

Hükümet Programı mecliste yapılan oturumla açıklandı ve yapılan oylamayla güvenoyu aldı.

Burada detaylı olarak programda ne dediklerine girmeyeceğiz. "Umut paketi", "kurtaracak program" diye lanse edilen program gerçekte IMF ve TÜSİAD'ın ihtiyaçlarının gözetildiği, taleplerinin derli toplu bir şekilde dile getirildiği, temel hak ve özgürlüklerin "AB'ye uyum yasaları"yla sınırlandırıldığı ve sadece AB için çıkarılmak zorunda olunan yasalarla ifade edildiği, yoksullara ise "çözüm" adına dilencilik dayatıldığı bir programdan ibarettir.

Kısaca, programdan önce, Tayyip Erdoğan'ın gerçek başbakan benim diyebilmek için açıkladığı Acil Eylem Planı ne ise, program da bunun biraz daha genişletildiği ve genelleştirildiği vaatler manzumesinden ibarettir.

Geçştirilenleri ve Programın Kaderini IMF Belirleyecek

AKP, IMF programını uygulayacağını daha seçim öncesinden ilan etti. Hükümet olunca da, ben halkı aç, işsiz bırakan bu programa önceki hükümet gibi uyacağım, dedi.

İşte bu nedenledir ki, hükümet programı esasen uygulanacak olan bir program değildir, uygulayacağı programı hükümetin eline verecek olanın 2 Aralık'ta Türkiye'ye gelmesi bekleniyor.

Kendi içinde öncelik sıralaması, somutluk, zaman dilimleri, sözü edilen yatırımlara kaynağın nereden bulunacağı gibi hiçbir ayrıntı bu nedenle yok. Sallama, günü kurtarıp geçiştirme, 2-3 Aralık'ta görüşmelere başlayacağı IMF'nin ne diyeceğine kadar zaman kazanma mantığıyla şekillenen bir hükümet

programının neresini eleştireceksiniz, ne diyeceksiniz. Tıpkı öncekiler gibi IMF ne derse, hükümetin programı, icraati de bunlardan ibaret olmak zorundadır. IMF'ye bağımlı olmanın zorun kaderidir bu. IMF açıkça, "neyi ne kadar yapacaksınız görelim bakalım" derken, borçlar ülke bütçesini katlamışken, IMF kredisi olmadan ekonomi tepe

klak gidecekken... IMF'nin söylediğinin dışında hükümet programlarının ne anlamı ve hükmü var.

Geçen hükümetin son yaptığı bütçeyi hatırlayın, ki bütçeler bir ülke yönetiminin en önemli belgelerinden biridir. Hükümetin bütçesi mecliste onaylandığı halde, IMF eline aldı bütçeyi, istediği yer değiştirdi, son şeklini verdi ve alın sizin bütçeniz bu dedi.

Hükümet de kuzu kuzu buna uymak zorunda kaldı. "Ulusal irade"ye bu kadar aleni müdahale eden IMF'ye bağımlılık yemini eden, her fırsatta kesinlikle programdan taviz vermeyeceğini, yemin billah borçları ödeyeceğini tekrarlayıp duran bu hükümetin programının başına gelecekler de bunun gibi olacaktır.

Kendileri de bu gerçeği bildiği için, şimdilik zaman kazanmayı tercih etmişlerdir. Hatta tüm bir seçim süreci boyunca propagandasını yaptıkları ve "işsizliğe çare" olarak sundukları 15 bin kilometrelik duble yok projesini bile üç günde unutmuşlar, hükümet programına koymamışlardır.

Salla sallayabildiğin kadar, uyut uyutabildiğin sürece politikasıyla, islamcı siyasetin aldatma, abartı üzerine şekillenen geleneğini ustalıklı birleştireceği bugünden belli olan AKP'liler bakın duble yolu programa koymamalarının nedenin nasıl açıklıyor.

"Bayındırlık Bakanı Zeki Ergezen: 'biz 15 bin kilometre duble yolun Türkiye'nin ihtiyacı olduğu

nu vurguladık. Ama bunun için bir vade belirlemedik. Bakacağız, hesap kitap yapacağız, 5 yılda mı olur, 15 yılda mı belli olmaz... dedi" (basından)

Demek ki, işsizlik sorununu da 5 yılda mı, 15 yılda mı çözerler belli olmaz!

Ne Programlar Gördük, Hepsi Birbirinden Şaşıklı İdi

Program diyor ki, "biz bağımlı bir ülkeyiz, hükümet olarak görevimiz IMF'nin gözüne bakmak, izin verdiklerini yapmaktır." Ötesi laf.

Zaten bugüne kadar uygulanabilmiş, verilen sözlerin yerine getirildiği hiçbir hükümet programına tanık olmadı bu ülke. Seçim dönemi vaatlerini haydi bir yana bırakın, programlar bile ikinci, bilemediniz üçüncü ayda unutulup gitti.

Çünkü programlar halka ilan edildiği için, orada halka dönük kimi vaatlere de yer verilmek zorunda kalınır. Halkın ihtiyaçlarından, ekmekten, aştan, işten, hak ve özgürlüklerden söz edilir. Ama Türkiye gerçeği başkadır ve hükümetler de Türkiye'de iktidarın oligarşinin, yani işbirlikçi tekelci burjuvaların, toprak ağalarının, tefeci tüccarın ve elbetteki onlar adına yöneten MGK'nın elinde olduğunu bilir. İcraatları de onların ihtiyaçlarına uygun olur. IMF programlarının uygulandığı süreçte ise, bu tabloya ağırlıklı olarak IMF de dahil edilir.

Demirel-Inönü hükümetini hatırlayalım mesela, demokratikleşme nutuklarından geçilmiyordu ve hemen hemen AB'nin temellerini oluşturan Paris Şartı aynen yazılarak hükümet programı diye sunulmuştu. O gün de "büyük destekler" medyadan günlerce yayınlanıp durmuştu. Ne oldu?

Daha birkaç ay geçmeden, birbiri ardı sıra, Kürt sorununda, hak ve özgürlüklerde, ekonomide söylenenlerin tam tersi bir tablo ülkenin üstüne çöktü. Genelkurmayın siyasetteki belirleyiciliği daha da belirginleşti.

Ve o şaşıklı programların bir tek kelimesi dahi üç beş ay sonra tartışılmaz, hatırlanmaz hale geldi. Bu konuda istisna olabilecek, söylenenler yapıldı denilebilecek bir tek hükümet programı gösterilemez. AKP'ninkinin istisna olabilmesinin ise IMF programı koşullarında hiç mümkünü yok. Uygulansa ne olur, açlık, yoksulluk, işsizlik, bağımlılık, hak ve özgürlükler sorunlarını çözer mi? Yazımızın başında programın özünün ne olduğunu kısaca dile getirdik. Ben bilmem IMF, AB ve MGK bilir diyen bir programın kime ne faydası olabilir ki!

"Hırsızlarla Yönetmeye Devam Edeceğiz"

AKP programında dokunulmazlıkların kaldırılması na yer vermedi. Nedenini Abdullah Gül meclisteki konuşmasında iyi bir demagog edasıyla açıkladı.

"Biz dokunulmayan herkesin dokunulmazlığının kaldırılmasını istiyoruz" dedi Gül.

Peki kim bunlar? Askerler, Susurlukçular vb. Kaldırın, iktidar değil misiniz? Örneğin Mehmet Ağar'dan başlayın!

Yok, yapamazlar. Amaç demagoji ile AKP'li hırsızları korumaya almak. Ki ekonomiyle ilgili ve en yoğun ihalelerin olduğu bakanlıklara yolsuzluktan, zimmetten, hırsızlıktan halen davaları süren milletvekillerini getirdiklerini geçen sayımızda isimleriyle yazmıştık.

Tayyip Erdoğan neden bir yıl dokunulmazlıkların gündeme getirilmeyeceğine ilişkin daha açık sözlüydü!

"Yargı süreci devam eden insanlar için kalkıp da bunları suçluymuş gibi nitelemek çirkin bir şey" dedi Erdoğan ve kendine ilişkin de çocuklara masal niyetine "benim dokunulmazlığım yok, beni eleştirenlerin var" dedi.

Dokunulmazlık zaten yargılanabilmeleri için değil mi? Hayır, o diyor ki, önce bir yolunu bulup aklana-lım, bir yıl sonra Allah kerim!

Bu bir yıl içinde AKP'lilerin yargılandığı davaların sonuçlarına göre, yeni bir zamanı bekleyin. Ceza alırlarsa, bu kez tamamen rafa kalkacak, yok beraat ederlerse şova dönüştürmek için dokunulmazlık gündeme gelecek...

3 Kasım öncesine dönelim. Tayyip Erdoğan ile Deniz Baykal televizyonda. Tayyip diyordu ki:

"Dokunulmazlığı kaldıracağız; her tür dokunulmazlığın köküne kibrit suyu dökülecek!.."

Bu kadar kısa sürede söylediğini unutan bir iktidarın bir yıl sonrasını düşünün siz. Söylenen açık, evet biz çaldık, çıptık dolandırdık ve hırsızlarla yönetmeye devam edeceğiz.

Mali Milad ile gündeme getirdikleri "nereden buldun" yasaının kaldırılmasını, 37. gündemde olan vergi affını sadece hizmette kusur etmeyecekleri bugünün belli olan burjuvazi için değil, kendileri için de istedikleri açık. Bakanlık, milletvekiliği koltuklarında oturanların çoğunluğunun servetleri ve nereden buldukları şaibeli.

Bakmayın siz dillerinden yolsuzluk, yoksulluk, hukuk laflarını düşürmediklerine; yolsuzluk onlarda, hırsızlar bakanlık koltuğunda, hukuk dersiniz, Genel Başkanı mahkemelerden kaçıyor, aynı davadaki arkadaşları dokunulmazlık zırhı giyiyor.

“Elini yüreğimize koymak istiyoruz”

Bu sözler, Ferida Harman'ı her gün ziyaret eden, gecekondu emekçilerinden, sanatçılardan, işçilerden, memurlardan, gençlikten birine ait değil. Onların da olabilirdi, onlar 2 yıldır kahraman direnişçilerimizin ellerini yüreklerinin üzerine koyup, seslerini duyurmak için eylemden eyleme koşuyorlar, tabutlarının altına omuzlarını koyarak öfkelerini haykırıyorlar.

Bu sözler bir Fransıza ait. Üç bin kilometre öteden ellerini, Feride'nin eline uzatan **“Barbarlığa ve Keyfiyete Karşı Mücadele Komitesi”** çalışanı Janine BOREL'e ait.

Janine, tüm dünyanın bildiği gibi, Feride'nin tıpkı diğer kahraman şehitler, fedakar direnişçiler gibi, 21. yüzyılın barbarlığına karşı görkemli bir direniş içinde olduğunu biliyor. İnsanlarımızın diri diri yakıldığı, kendini feda eden alev bedenlerin kurşunlandığı 19 Aralık'ı ve F tiplerini ortaçağ barbarlarıyla aynı zihniyete sahip, “modern” barbarların yarattığını biliyor Janine. Barbarların dünyanın bütün coğrafyalarından sökülüp atılması için, nerede bir umut varsa, oraya elini uzatıyor.

“Barbarlığa ve Keyfiyete Karşı Mücadele Komitesi” Feride'ye gönderdiği mesajda şunları söylüyor:

“Fransa'dan birkaç umut ve saygı sözleri.

Açlık grevini takip ediyoruz ve gelişmelerden haberdar olduk. Senin mücadelen kahramanca. Mücadelen-de, yanında olduğumuzu söylemek istiyorum.

“Sonuna kadar” gideceksin ancak bizim görevimiz, senin mücadeleyi, isyanını, direnişini, fedakarlığını tanıtmak olacaktır.

Belki zaferi göremeyeceksin ancak, çok büyük bir katkı olacak.

Biz, seni kardeşçe selamlıyoruz ve alnından öpüyoruz. Elini alıp yüreğimize koymak istiyoruz. Böylece, mücadeleyi sürdüreceğiz bayrağını devralırız.

Değerli Feride, cesaretini tanıtacağımıza söz veriyoruz. Şan olsun sana, Feride. Özgürlük türküsünü söyleyen bülbülsün. Zafere kadar.”

Açlıkta 497 gün

Siz bu satırları okurken, Feride 497. açlık gününü yaşıyor olacak. Fonksiyonlarını yitiren organlarına iradesiyle söz dinleterek, TAYAD'lıların **‘bir karanfil de sen götür’** çağrısına kulak veren ziyaretçilerine umudunu, zafer için, halk için, vatan için, tutsak yoldaşları, düşünceleri için neden ölüme yürüdüğünü anlatıyor olacak. Ve sözünün, sesinin daha gür çık-

AB de sorumludur

Düzenli olarak her seferinde bir AB üyesi ülkenin konsoloslukları önünde gerçekleştirilen eylemlerden sonuncusu İspanya Konsolosluğu önündeydi. Kendisi de hücreleri yurtseverlere karşı kullanan İspanya Konsolosluğu'na, üzerinde **“F Tipi projesinde Avrupa Birliği'nin de imzası vardır. Dolayısıyla ortaya çıkan sonuçlardan Avrupa Birliği de sorumludur”** yazılı dilekçeleri veren, TAYAD, TUYAB, SDP İstanbul İl Örgütü, Halkevleri Birinci Bölge Temsilciliği, EMEP ve TÖM-BEL-SEN Genel Merkezi üyelerinden oluşan yaklaşık 100 kişi, ellerindeki kırmızı mendillerle ölüm orucunu selamlarken, konsolosluk yetkilileri korkudan kapıyı dahi açmadan, kapı boşluğundan dilekçeleri aldı.

Tecrite Karşı Eylem

23 Kasım günü **İzmir** Konak Sümerbank önünde bir araya gelen TAYAD'lı Aileler, Kızıl Bayrak, Devrimci Demokrasi okurları, direnişin 20 ekim 2000'de ölüm orucuna dönüşmesinin yıldönümünde yaklaşık 200 kişinin katıldığı bir eylem gerçekleştirdiler. Direnişte şehit düşenlerin anısına yapılan saygı duruşunun ardından okunan ortak açıklamada, 19 Aralık Katliamı anlatılırken, halen ölüm oruçlarında insanların tecrite karşı direnişi sürdürdüğü belirtildi. *"Bugün Aksaray'da Feride Harman tüm sıcaklığıyla elini uzatıyor. Bir kez daha sesleniyoruz. Ferideler Ölmesin...!"* çağrısıyla son bulan açıklamadan sonra tecrite karşı sloganlar atıldı ve eylem **"F tipleri istemiyoruz"** sloganıyla son buldu.

Muharrem Çetinkaya Anıldı

Armutlu katliamını protesto için kendini feda eden **Muharrem Çetinkaya'nın** yıldönümü nedeniyle, 16 ekimde Malatya Cumhuriyet Örnek Köyü'ndeki evinde yemek verildi. Yemeğin ardından ailesi ve TAYAD'lı Ailelerden oluşan 40 kişilik bir grup Muharrem'in mezarına giderek karanfil bıraktı. Saygı duruşu ve bir arkadaşının yaptığı konuşmadan sonra şiir okunarak, alkışlarla Muharrem selamlandı. Daha sonra aynı mezarlıkta bulunan, 12 Nisan 1993'te Dersim'de şehit düşen **Mehmet Çolak**'ın mezarı başında anma yapıldı. Anmada mezarının başına karanfiller bırakılarak, saygı duruşunda bulunuldu.

"Boş söz değil icraat"

IHD Ankara Şubesi, ölümlerin durdurulması ve tecritin kaldırılması için yeni Adalet Bakanı Cemil Çiçek'e Kızılay postanesinden 1 metrelik kart gönderdi. Eylem sırasında açıklama yapan şube başkanı Ender Büyükçulha, AKP'nin hak ve özgürlükler sözünü dilinden düşürmediğini belirterek, **"biz boş söz değil icraat bekliyoruz"** dedi.

Uşak'ta Saldırı

Uşak Hapishanesi'ndeki tutsakların, 1999 Temmuz'daki Burdur'da kol koparma operasyonundan dolayı hücre cezası verilen, Hüsne Davran ve Mürüvet Küçük isimli iki tutsağı hücrelere almak istemesine direnince saldırıya uğradılar. Hüsne Davran'ın 5 metre yükseklikteki bir yerden gardiyanlarca atılması sonucu doku zedelenmesi ve kırıklar meydana geldi. Ancak hastaneye 8 gün sonra kaldırılan Hüsne Davran, ilk gününü de hücrede geçirdi.

İNANÇLARA, DÜŞÜNCEYE ÖZGÜRLÜK!

İster türban deyin, isterseniz başörtü, kim ne derse desin herkes istediği gibi giyinmeli, düşündüğü gibi yaşayabilmeli, ibadetini yapabilmelidir.

"Ama...fakat..." diye kim bunun önünde engel oluyorsa, *"şu alanda olur, burada olmaz"* yok, *"takiyye mi yaptın, gerçek yüzün mü..."* dayatmalarıyla, insanları baskı altına almayla özgürlükleri yoketmenin bahanesi haline getiriyorsa, faşizmi savunuyor, yasakçılığı, düşüncelerin, inançların baskı altında tutulmasını savunuyor, hak ve özgürlükleri sadece kendisinin hak ve özgürlükleri olarak anlıyor demektir. Nasıl ki, islamcı kesimde bu tür bir anlayış haklı olarak eleştiriliyorsa, aynı kafa yapısı bu kesimler için de geçerlidir.

Evet biz şeriat düzeninin insanlara, inançlı insanlar dahil adaletli, sömürünün, zulmün olmadığı bir düzen getirmeyeceği söylüyoruz. Halkın iktidarını ve bu iktidarda bütün inançlara özgürlüğü savunuyoruz.

Bugün; insanların düşünceleriyle, inançlarıyla birlikte yaşayabileceğini, ancak bu koşulda inançların, düşüncelerin bir anlamı olabileceğini de kesin olarak dile getiriyoruz. Düşüncelerin, inançların baskı altında tutularak yokedilemeyeceğine inanıyoruz. Bunu bize tarih söylüyor, halkların binlerce yıllık geçmişi söylüyor. *"Sorun bitmişti, gündeme getirmenin ne alemi var... AKP geldi o yüzden oldu..."* gibi saçmalıklara sığınanlar ancak kendini aldatırlar. Çözülmeyen hiçbir sorun bitmez. "Türban sorunu" diye ifade edilen inançlar üzerindeki baskının tek çözüm yolu hak ve özgürlüklerin önündeki engellerin kaldırılmasıdır.

Genelkurmay ve 28 Şubatçılık, laiklik adına onların peşine düşen kimi çevreler beğenemeyebilir, kendi çocuklarını, eşlerini inandıkları gibi de giydirebilirler, ancak bu ülkede kendileri gibi düşünmeyenlerin de yaşama ve hak ve özgürlüklerini kullanma hakkını kabul etmek zorundadırlar.

İnançlar üzerindeki baskıya son verilmeli, halkın hak ve özgürlükleri önündeki engeller koşulsuz kaldırılmalıdır.

Devrimci Tutsaklardan
Açıklama:

“HÜCRE VE TREDMAN TÜM YOĞUNLUĞUYLA DEVAM ETMEKTEDİR”

F tiplerindeki devrimci tutsaklar tarafından geçen hafta yapılan ortak bir açıklamada, Aysel Çelikel'in Bakanlık görevinden ayrılmadan önce yaptığı açıklamalara cevap verilerek, tecrit politikasının sürdürülmesine dikkat çekildi. Açıklamada özetle şöyle denildi:

Aysel Çelikel, en son 26.10.2002'de CNN Türk ve basına yaptığı diğer açıklamalarda F Tipi hücre hapis-haneler konusunda yalan söylemeye devam etmiştir.

Aysel Çelikel, 'Direniş, F Tipi cezaevlerinin mimarisi ve uygulamalarla ilgili değildir. Tecrit yoktur' diyor. Yalan söylüyor. Direnişimizin nedeni, F Tipi Hücre hapis-haneleri ve tecrit uygulamasıdır. Tecrit, devletin hapis-hanelerdeki temel politikasıdır. Tecrit esası üzerine kurulan hücre uygulaması devam ederken 'tecrit yoktur' demek, işkence, katliam, zulüm politikasını meşrulaştırmak, kamuoyunun F Tipi hücre hapis-hanelere yönelik tepkisini, tecrit gerçeğini, tartışmaları, yalanla, gerçeği yansıtmayan yanlış bilgilendirmelerle örtmeye çalışma amaçlıdır.

...

Aysel Çelikel, 'F Tipi Cezaevlerinde sorun yok, işkence yoktur' diyor.

Yalan söylüyor. F Tipi hücre hapis-haneleri SO-RUNUN KENDİSİDİR. Hücre, işkenceli ölümdür. Hücrelerden -diğer bir deyişle tabutluklardan-meydana gelen F Tipleri gerçeğinin en yalın ve kesin ifadesidir işkence ve ölüm. F Tipi hücrelerden iki yılda 100'e yakın tabut çıkarken, yüzlerce tutsak zorla müdahale işkencesiyle sakat bırakılmışken "F Tipi cezaevlerinde sorun yok, işkence yok" demek, devlet politikası denilerek **Nazi** uygulamalarının onaylanmasıdır.

...

Aysel Çelikel, F Tipi hücre sorunuyla ilgili ortaya somut hiçbir şey koymamıştır. Kendisinden önce devam eden saldırı politikasını savunmaya ve sürdürmeye devam etmiştir. ... Devletin göstermelik genel-geler politikasını devam ettirmekten başka bir çözüm üretmemiştir... Yayınladığını iddia ettiği genelgelerle ne tecrit, ne de izolasyon politikasında hiçbir değişiklik olmamıştır... Hücre uygulaması ve Tredman Programı tüm yoğunluğuyla devam etmektedir.

“Koruma”ya Muhtaç Bir Hukukçu Prof!

Çelikel Üniversiteye Dönüyor:

Eski Adalet Bakanı Aysel Çelikel, “yakında Maltepe Üniversitesi Hukuk Fakültesi’nde yeniden ders vermeye başlayacak”mış. Maltepe Hukuk öğrencilerine “gözünüz aydın” diyemiyoruz.

Nasıl diyebiliriz ki? 3,5 ay oturduğu Bakanlık koltuğunda, Prof’luğunu, demokratlığını, aydın sorumluluğunu paspas gibi ayaklarının altında çiğneyen, cinayetlere imza atan birinin verdiği eğitimden ne çıkacak?

Prof. Çelikel, gazetelere verdiği son beyanatta “kendisini en çok üzen şeyin F tipi cezaevinde kalanlar ile ölüm orundakiler olduğunu” söyledi ve ekledi: “Onlara gücüm yetmedi. Onlara gücü yetenler de bağışladılar onları.”

Hukukçuya bakın; ne diyor anlaşıyor mu? “Gücü yetenler” kimler, açıkça söylesene. Ama söyleyemiyor. Çünkü söylerse, yarın yeniden Ankara’da bir koltuğa oturma şansını kaybeder.

O şans kaybedilir mi hiç?!

Ankara’nın o görkemli cumhuriyet binalarına hayran kalmış Aysel hanım. Her röportajında o görkemi, ne kadar etkileyici olduğunu anlata anlata bitiremiyor. “Ankara’nın kendine has yetkileri, nimetleri, sorumlulukları ve değişik bir görkemi var” diyor son röportajında da.

Bu öyle bir görkem ki, onun uğruna cinayetlere suç ortağı bile olunabiliyor. Çelikel gibi...

Ama yazık; Utanma da kalmamış, cinayet işliyor, ölümlere onay veriyor, sonra “ben ne yapabilirim ki!” diyor. Bunlara “prof” ünvanları veriliyor ve bunlar gençlerimize ders veriyor. Yazık o eğitime!

Şimdi bu “Prof”, utanmadan, sıkılmadan korumayla geçecek. “Korumalarla dolaşmak sıkıcı ama yine de bir güven-çel” diyor Prof. Çelikel.

Sen o güvenceye niye ihtiyaç duyuyorsun peki?

O korumanın güvencesine muhtaç olmaktan utanmıyor musun? Korumanın himayesinde yaşarken taşıdığın ünvan-dan utanmayacak mısın?

Artık korumalarının biri fakülte kapısında, biri anfi kapısında biri de kürsüde yanbaşında dururken sen de öğrencilerine “insan haklarını”, “hukukun üstünlüğünü” ve tabii “Ankara’nın faziletlerini” anlattırsın.

Polis Devleti Cevap Veriyor

Önce İstanbul Emniyet Müdürü Hasan Özdemir konuştu: "uyum yasaları bahanesiyle polis sokak hakimiyetini bırakamaz. Şüpheli gördüğünü, düşündüğünü elbette hakim kararı beklemezsizin arayacak."

Sonra İçişleri Bakanlığı bir yönetmelik taslağı hazırlayarak Adalet Bakanlığı'na gönderdi. Buna göre, "AB'li oluyoruz" şovlarıyla medyada gösterilen "polis hakimi kararı olmadan arama yapamayacağı" konusunda da, tekrardan polise geniş yetkiler tanınması isteniyor.

Avrupa kapılarında "işkenceye sıfır tolerans" masalları anlatıp duran Tayyip Erdoğan'a, özgürlükçü kesilen hükümetin programına cevap Emniyet Genel Müdürlüğü'nden aynı günlerde gelmekte gecikmedi. Ne "sıfır toleransı, ne hak ve özgürlüğü" dedi emniyet.

Hatırlanacağı gibi 6 Kasım YÖK'ü protesto eylemleri sırasında Ankara'da bir öğrenci basın gözleri önünde bir bodrum kata sokularak dayaktan geçirilmiş, halkın tepkisi üzerine serbest bırakılmıştı. İşte bu olaya ilişkin Emniyet Genel Müdürlüğü hazırladığı raporu İçişleri Bakanlığı'na gönderdi.

Raporda, olaydaki polisler hakkında işlem yapılmasına gerek olmadığı belirtildi. İşlem yapılması gereken bir durum da vardı raporda; halkın tepkisi karşısında serbest bırakan polis hakkında, emniyete götürmeden bıraktığı için soruşturma açılması. Üstelik öğrencinin vücudundaki izler dövmeden kaynaklı değil, yakalama sırasında oluşmuştu...

Üç açıklama, üç olay, Türkiye'de polis devleti gerçeğinin ne AB yasaları ne AKP'nin serbest atışları ile zayıflamayacağını bir kez daha gösteriyor.

Polis diyor ki, siz ne dersiniz deyin ben bildiği-

Halkın parasıyla Mercedes keyfi

Resmi işlem yaptıranların sıkça duyduğu Polis Vakfı'nın paralarıyla Emniyet Genel Müdürü Kemal Önal için Almanya'dan yarım trilyona Mercedes alındı. Önal, halktan bağış makbuzlarıyla toplanan paralarla alınan araca şu açıklamayı getirdi; "kendim için değil, hizmet için alındı. Diyarbakır ve Batman Emniyet müdürlerine alınan BMW'ler daha pahalı".

Başları sıkışınca birbirlerini gammazlamak polis teşkilatının özelliğidir. Ankara'daki öğrencinin amirin emriyle bodruma götürüldüğünü söyleyen polislerin ifadesine amirin cevabı ne oluyor; yok, ben öyle bir emir vermedim. Satın! Birbirinizi de satın, ülkeyi de satın.

"İşbirliği yapmayı hadım ederiz"

İsrail uçağını kaçıracağı gerekçesiyle 17 Kasım'da İstanbul'da gözaltına alınan, Filistin asıllı İsrail vatandaşı Tevfik Fukra, "Türk polisi'nin bizimle işbirliği yapmayı hadım ediyoruz" tehdidi üzerine kabul ettim." diye açıklamış ve İsrail'e iade edilmesini istemiş.

İsrail zulmünü bile Türkiye hapishanelerine yegleyen Fukra, Türkiye'deki işkencenin sadece tehdit yüzüyle karşılaşmış. Filistin askısı, falaka, elektrik, coplu tecavüz... bunları da yaşamaması için hiçbir neden yoktu.

mi yaparım, benim kanunlarım geçerli olacak. Büyük tantanalarla çıkardıkları aramalara ilişkin yasayı bile çok değil bir ayda eski haline döndürüyorlar işte. Hem de, "bundan sonra işkence olmayacak" diyen bakana hazırlıyorlar genelgesini de.

Bu yapının kimse yasayla, yasaklamayla, mahkemelerde işkence için zaman aşımını kaldırmayla değiştiremez. Müdürler, bakanlar değişir ama polis teşkilatının faşist yapısı değişmez. Sırtını MGK'ya dayamış hiçbir kurumun yasal düzenlemelerle etkisinin kırılması, hukuksuzluklarının engellenmesi mümkün değildir. Düzenin temel direkleridir Susurluk ordusu ve Susurluk polisi.

Daha durun bunlar başlangıç. Polis devleti, AB gereği özgürlükçü kesilenlere başka cevaplar da verecektir.

ABDULKADİR AKSU'NUN POLİSLERİNDEN GÖZALTINDA TECAVÜZ

5 Kasım günü iş çıkışında gözaltına alındı. Boş bir araziye götürülerek, suç duyurusunda detaylı olarak anlattığı gibi, polislerin alçakça tecavüzüne uğradı.

İzmir'de yaşayan **Neşe Bilgen** devrimci demokrat bir insandır. Kaçırılmasının, tecavüz edilerek çıplak boş bir arazide baygın halde bırakılmasının nedeni de buydu. Ne bir belge, ne bir tutanak düzenlendi gözaltına ilişkin.

Neşe Bilgen Avukatı Bahattin Özdemir ile birlikte 15 Kasım'da suç duyurusunda bulunarak, yaşadıklarının anlattı. Bu anlatımlardan bir özetini yayınlıyoruz. Türkiye'de işkence, gözaltında kayıp, tecavüz gibi muamelelerin olmayacağı nutukları atanlar okuyun; Türkiye gerçeği olduğu gibi yerinde duruyor.

Nefeslerini soluklarını duyuyordum

"Akşam saat 19.00-19.30 arası (5.11.2002) işten çıkmıştım. Kahramanlar'dan Basmane'ye doğru gidecektim. Kahramanlar kapısını geçtikten sonra, yağmur yağıyordu, hava karanlıktı. Fuarın yanındaki kaldırımda yürüyordum. Arkamdan biri ismim ile seslendi, tam olarak dönmeme fırsat kalmadan biri beni çekti. Kafamdan tuttu ve arabanın içine attı. Benden uzun boyluydu elleri genişti, üzerinde koyu renk olmayan bir ceket vardı, bıyıksızdı. Araba beyaz değildi, kahverenginin açığı gibi, sütlü kahve gibiydi. Yol ıssızdı, kaldırımda kimse yoktu. Karşı tarafta dükkanlar vardı ama çoğu kapalıydı. Beni arka koltuğun altına soktular. Ben arabaya atıldığımda biri arabanın arkasındaydı. Yol boyunca arka tarafta iki kişi üzerime bastılar. Beni içeri attıklarında oturan kişi sürekli olarak kafama bastı.

Ben arabaya girinceye kadar şaşırmıştım, içeri girince tam hatırlamıyorum ama *"ne yaptığınızı sanıyorsunuz"* falan dedim. Ama tam ne dediğimi hatırlamıyorum. (Olaydan on gün önce iş gereği müşteriye gitmiştim; Alsancak'ta Sevgi yolunda biri yanıma yaklaştı. *"Ortalıkta fazla görünme iyi olmayacak senin için"* dedi. Bu kişi hafif kır saçlı, bıyıksız, iri kalın dudaklı, heybetli bir burnu ve geniş yüzü vardı. 40-45 yaşlarındaydı, uzun boylu, geniş omuzlu, 1.80 boylarında koyu gözlüydü. **Bu kişiyi görsem tanıyabilirim.** Bu kişi bu sözleri söyleyip uzaklaştı. Fazla önemsemedim.)

Küfür ediyorlardı. Birinin **aksanı** Doğu kökenli gibiydi. Kaba, kalın sesliydi. Birinin sesi daha inceydi. Kalın sesli olan herhalde yaşlıydı, diğerlerine "oğlum" falan diyordu. Bir ara elimi kurtardığımda kalın sesli olan *"sen ekmeğini az yemişsin"* gibi bir şeyler dedi, diğer kişiye.

Arabada telsiz vardı. Ama arabadakiler telsiz ile konuşmadı.

Arabanın zeminine suratım yapışmıştı, dudağım bu sırada kanadı. Belki 40 dakika, zaman kavramını tam olarak netleştiremiyorum, ama birkaç saat değildi. Trafik vardı. Kırmızı ışıklarda duruyorduk. Bir süre sonra trafik azaldı. Sesler azaldı. Bana *"sen laftan anlamiyorsun anladiğin dilden konuşacağız"* dediler. Ben cevap veremiyordum. Ağzım yerde idi.

Araba durdu. Kafama basan kişinin yanındaki kafamı az kaldırıp **bantı gözüme taktı**; burnumun üstüne kadar kulaklarıma kadar genişti.

Ellerimi arkadan çevrili tutarak arabadan, bir yerlere çarparak çıkardılar, yavaş değil sürükleyerek iki kişi dışarı çıkardı. Çevrede ses yoktu. Uzakta trafik sesi geliyordu...

Yere bastığımda topraktı, yumuşaktı, küçük küçük taşlar vardı. Beton değildi. Ayaktaydım ve sürekli bir yerlerime vuruyorlardı. İteklıyorlardı. *"Bura seni gebertsek kimsenin ruhu duymaz", "biz islediğimiz her şeye müdahale ederiz", "her şeyden haberimiz olur", "gelsin kurtarsın Nurhan seni",* Gökhan'dan bahsettiler. *"Sana söylemiştik Hakan'dan uzak dur",* dediler. *"Gebereceksin şimdi ne ola-*

BU DEVLETİN POLİSİ YAPTI!

"Beni sırtüstü yere yatırdılar. Ağır bir şeyin altında ezilir gibiydim. Vuruyorlardı, küfrediyorlardı. Ben silkelemeye çalışıyordum. Pantolonumu sıyırdılar. Üzerimde penye vardı, onu yukarıya çektiler. Nefeslerini soluklarını duyuyordum. Görmemenin vermiş olduğu sıkıntı vardı. Pis kokuyorlardı.

Bütün bedenleri üzerimdeydi. Ayaklarıyla, kollarıyla, bütün vücutları ile üzerimdeydiler."

cak" diyorlardı. Ben de "sizlerden korkmuyorum" dedim. **"Korksan iyi olur"** dediler. Bana devamlı küfrettiler. *"Fahişe, orospu"* bu tarz söylemlerle.

Üç tane ayrı ses duyuyordum.

Sonra beni yere çöktürtiler. O anda bende elimi kurtardım. Elimi salladım onlara değdi ve *"arpan ekmeğin az gelmiş"* dediler. Elim birinin yüzüne değdi, bu kişi bıyıklıydı.

Beni sırtüstü yere yatırdılar. Ağır bir şeyin altından ezilir gibiydim. Vuruyorlardı, küfrediyorlardı. Ben silkelemeye çalışıyordum. Pantolonumu sıyırdılar. Üzerimde penye vardı, onu yukarıya çektiler. Nefeslerini soluklarını duyuyordum. Görmemenin vermiş olduğu sıkıntı vardı. Pis kokuyorlardı.

Bütün bedenleri üzerimdeydi. Ayaklarıyla, kollarıyla, bütün vücutları ile üzerimdeydiler. Öpmeye dokunmaya çalışıyorlardı. O anda her şeyin bitmesini istiyordum. Ne yapacağımı bilmiyordum. Hiçbir şey yapamıyordum.

Daha sonra bayılmışım. Ayılınca farkettiler. Bak-tım üşüyorum. Halen gözümde bant vardı. Bantı çıkardım, ama hiçbir şey göremiyordum. Bütün vücudum uyuşmuştu. Şiş gibiydi her tarafım. Hiç kimse yoktu. Giyindim. Üstümdeki tişört yırtılmıştı. Yanımda sırt çantam vardı, Ankara'ya gidecektim. Çantada kazak vardı, onu giydim. Eşyalarım dağılmıştı, çantamdaki eşyaları karanlıkta aradım. Bulabildiğimi aldım. Cüzdanımın içindekiler de dökülmüştü. **Nüfuz cüzdanımı** bulamadım?

Bayılmadan önce telefonum çaldı ve sustu. Telefonumu bulduğumda kapalı idi.

Kendimin pek farkında değildim. Garip bir şekilde yürüdüm. Işıkların geldiği yöne gittim. Kaportacı dükkanlarının olduğu yöne. Sanayi gibi bir yerden geçtim. Ne olursa olsun birileri ile karşılaşmak istiyordum. Sonra bir arkadaşımı aradım. Yakınlarım ile karşılaşmak istemiyordum. Yarım saat sonra telefon ettim... Telefonu kapattım ve geçen bir dolmuşu bindim... Arkadaşımı tekrar aradım... Sende kalmam gerekiyor, bana birşey sorma dedim. O akşam ve birkaç gün o kıyafetlerle uyudum. Kimseye birşey söylemedim. Onun ailesi köydeydi, ben bir kaç gün evde yalnız kaldım. Kimseyi arayamadım, telefonu bile açamadım.

Üçüncü günü akşamı kız kardeşim ile konuştum. ... Ertesi gün (8.11.2002) kız kardeşim ile görüştüm.

Bu anlatımlar, kayda alınarak Avukat Bahattin Özdemir'in 858 sok. no.4 kat: 4/406 KONAK adresindeki bürosunda 11.30-12.45 saatleri arasında ve birlikte imza altına alınmıştır."

Gençlik haberleri

Isparta Gençlik Derneği'nden "Tanışma Çayı"

Bir süre önce kuruluşunu tamamlayan Isparta Gençlik Derneği, gençliğe yönelik faaliyetlerini sürdürüyor. 23 Kasım Cumartesi günü düzenlediği tanışma çayında gençliğin sorunları dile getirildi, çözüm yolları tartışıldı.

70 kişinin katılımıyla gerçekleşen tanışma çayı, derneğin kuruluş amacı ve faaliyetlerinin anlatıldığı konuşma ile başladı. Şiir dinletisi ve dernek üyelerinin hazırlayıp oynadığı, her kesimden öğrencinin maduriyetini anlatan *"Kuşatılmış Üniversite"* adlı tiyatro oyununun sahnelenmesiyle devam eden etkinlikte türküler eşliğinde halaya duruldu. Gençliğin sorunları ve çözüm yolları tartışılarak sona eren etkinlikte polislin provokatif tavırlarına karşı kararlı tutumuyla faaliyetlerini meşruluğunu savundu.

Kurulduğundan itibaren her hafta film gösterimi, müzik dinletisi ve çeşitli kurslar düzenleyerek Isparta'da artık gençlik için bir alternatif olduğunu gösteren Isparta Gençlik Derneği etkinliklerinin süreceğini belirtiyor.

Malatya Gençlik Derneği Kuruldu!

Anadolu'da yaygınlaşan gençlik derneklerine bir yeni-si daha eklendi.

Bir süredir girişim olarak çalışmalarını yürüten Malatya Gençlik Derneği gerekli işlemlerini tamamlayarak buşvurusunu gerçekleştirdi. Bağlama, gitar, resim, halk oyunları ve tiyatro kurslarının önümüzdeki günlerde başlayacağını belirten Gençlik Derneği çalışanları başta üniversite gençliği olmak üzere tüm Malatya gençliğine çağrı yaparak, dernek çatısı altında yapılacak faaliyetlere katılarak, sorunların çözümünde gücümüzü birleştirelim dedi.

Malatya Gençlik Derneği'nin Dabakhane Mah. Eski Halep Cad. Atahan İşhanı Kat: 4 **adresinde** faaliyet göstereceğini belirten dernek kurucuları, bilgi almak, ulaşmak isteyenler için ise, "0 422 323 28 43" nolu telefondan ulaşılabilceğini belirtti.

Soruşturmalara Protesto

Eskişehir Anadolu Üniversitesi öğrencileri haklarında soruşturma açılmasını protesto etmek için Ankara'ya yürüdü. Ankara'daki üniversitelerde okuyan öğrencilerle 23 ekimde birleşen öğrenciler, 500 kişilik bir kitleyle Sakarya Caddesi'nde açıklama yaparak Yök'ü ve soruşturmaları protesto ettiler. "YÖK ve soruşturma karanlığına karşı aydınlık için yürüyoruz" pankartının taşındığı eyleme, memur sendikaları da destek verdi.

Nüfus planlaması adına cinayet

Peru'da Fujimori diktatörlüğünün, katlederek tüketemediği yerli halkı kısırlaştırdığı bundan bir süre önce ortaya çıkmıştı.

SES Diyarbakır Şubesi ile İHD Diyarbakır Şubesi tarafından yapılan ve belgeleriyle ortaya konulan bir araştırmada da, Diyarbakır'ın Özekli Kö-

yü'nde 18 kadının "nüfus planlaması" denilerek hastaneye götürüldüğü ve burada cahilliklerinden yararlanılarak kısırlaştırıldıkları ortaya çıktı. Aynı raporda Doğu'da başka kentlerde yine aynı gerekçeyle onlarca kadının iradeleri dışında, aldatılarak, kimisine de baskı yapılarak benzer yöntemlerle kısırlaştırma yapıldığı dile getirildi.

Diyarbakır Kadın Platformu ile Diyarbakır Demokrasi Platformu adına konuya ilişkin bir açıklama yapan Tes-İş 1 No'lu Şube Başkanı Ali Öncü, "Bireyin sağlıklı iradesi alınmadan, önerilerde bulunulmadan kadınların geri dönüşsüz olarak kısırlaştırmaya tabi tutulmaları hukukun, insan haklarının, kadın haklarının ve tıbbi etiğin ağır bir ihhalidir" dedi.

Yoksulluklarını Kullandılar

"Nüfus planlaması" yapan devlet, kadınların cehaleti

yanında, yoksulluklarını da onlara karşı şantaj malzemesi olarak kullandı. Raporu açıklayan İHD Diyarbakır Şube Başkanı Selahattin Demirdaş kimi bölgelerde insanlara "uygulamayı kabul etmeleri için yeşil kart taahhüt" edildiğini belirtiyor.

Yoksul, aç, işsiz bırakan düzen, halkın yoksulluğunu da her türlü teslimiyet aracına dönüştürüyor. Hayatın her alanında karşımıza çıkan bu tür şantajın, faşist devlet için doğum kontrolünde kullanılması tam da niyetine uygundur. Ahlaksızlığa, yozluğa boğazına kadar batmış olan bir düzenin, hukuk, yasa, insan sağlığı düşünmesi beklenemez elbette.

Devletin Valisini Dinleyin!

Eğitim, ikna gibi yöntemlerle yapılması gereken doğal bir uygulamayı dahi bu devletin vali yardımcısı, nasıl halkın yoksulluğunu tehdit aracı haline getirerek, dolayısıyla gönüllüğünü yok ederek yapıyor okuyun.

Batman'da görev yaptığı sürede doğum kontrolü sayısını 95'ten 705'e çıkarmakla övünen Adıyaman Vali Yardımcısı Mestan Yayman bunu nasıl "başardığını" ve Adıyaman'da da benzerini yapacağını yerel basın şu haberler aktarıyor;

"Bu nedenle kendisine bağlı yeşil kart, sosyal yardımlaşma ve dayanışma fonundan yardım almak isteyen vatandaşlardan eğer çocukları beş veya daha fazla ise hastaneye gidip karısının kordonları bağlamasını, bunu yaparlarsa yeşil kart verileceğini ya da yardımda bulunabileceğini belirtti."

"Sapıkların Koruyucusu Polis"

12 Eylül öncesinde devrimci mücadelenin yoğun olduğu, daha çok Dersim'den göçenlerin yaşadığı **Elazığ'ın Fevzi Çakmak Mahallesi'nde** beş yaşındaki **Gizem Dağdı'nın** tecavüz edilip öldürülmesinin ardından halk, "mahalleye uyuşturucuyu, balicileri polis sokuyor" diyerek tepki gösterdi.

İstanbul'da ilerici halkın oturduğu gecekondu mahallelerinde yaygın olarak kullanılan yozlaştırma yöntemin Elazığ'ın gecekondu mahallelerinden birinde de çarpıcı bir şekilde ortaya çıkması, yöntemin yaygın ve organize olarak kullanıldığını göstermiş oldu. Aynı zamanda ilerici, devrimci güçlere, bu tür düzen pisliklerine karşı dikkatli olma, halkı pisliliği yaratanlara karşı eğitime, ör-

gütleme göreviyle karşı karşıya olduğunu da bir-kez daha hatırlattı.

Gizem'in cenazesine katılan yaklaşık 600 kişi "Katil bulunsun Hesap Sorulsun, Başka Gizemler Ölmesin" sloganları atarken, Emniyet Müdürü suçunu örtbas etmek için "halkı örgütler kışkırtıyor" demagojisinden medet umdu. Ancak Fevzi Çakmak halkı, sorunu yaratanların onlar olduğunu bilerek, kendi sorunlarına kendisi sahip çıktı ve olayın ertesinde 300 kişinin katıldığı bir halk toplantısı gerçekleştirerek, "**Gönül Eğitim Tolu-lukları**" oluşturulması, burada kültürel erozyonun önüne geçilmesi için çalışmalar yapılması ve mahallede yaşanan benzeri sorunlarla ilgilenecek bir derneğe destek verme kararı aldı.

Devletin İtirafı: KÖY YAKTIK

Yıllardır bilineni, devlet ilk kez resmen kabul etti. AİHM'de görülen bir davada, davacı ile uzlaşma yoluna giderek, resmen köy yakıldığını itiraf etmiş oldu.

Muş Malazgirt'te, eşi Diyarbakır hapisanesinde "PKK'ye yardım yataklık"tan tutuklu bulunan Makbule Kınay'ın evi 15 Eylül 1995'teki bir askeri operasyon sırasında evinin içindeki eşyalarla birlikte yakılmış, devlet, benzeri binlerce olayda olduğu gibi "güvenlik güçlerinin ilgisi olmadığını" açıklamış, inkar etmişti.

Şimdi, 60 kişilik özel tim ve koruculardan oluşan bir grubun sözkonusu olayı gerçekleştirdiğini kabul etti. Tabii yine sanki köy yakmalar, boşaltmalar devlet politikası olarak uygulanmamış da, "bazı güvenlik görevlileri" yapmıştı.

Bu nedenle, "bazı güvenlik güçlerinin davranışları nedeniyle çok sayıda köylü köyünü terk etmek zorunda kaldığı doğru, bundan sonra olmamasının tedbirleri alınacaktır..." denildi.

Evet Türkiye, "Avrupalı" oluyor. Avrupa sömürgeci devletlerinin yaptığı gibi, önce yakıyor, yıkıyor, katlediyor, sonra itiraf ediyor. Peki cezası? Öder parasını. AİHM hukuku bunu demiyor mu?

Peki sadece bu olayı ele alalım. Nerede bu 60 güvenlik görevlisi. Şimdi nerede o özel timciler? Görevlerinin başında elbette. Hem de emir veren komutanlarının daha da yükseldiğinden emin olabilirsiniz. Katiller gürhün çoğu ise, savaş sonrasında batıda istihdam edildi.

Bu olayın tekil olmadığını dünya alem biliyor. Doğu'da yüzlerce köyde benzeri olaylar yaşandı. Ve halen köylerinden göçtirenler bütün yalanların aksine köylere - güvenlik nedeniyle - dönmelerine izin verilmiyor.

BÖYLE YAKIYORLAR, BÖYLE BOŞALTIYORLAR

Binlerce yakılan, boşaltılan köylerden bir örnek. **Dersim, Ovacık**'a bağlı köylerin nasıl boşaltıldığını Buzlutepe Köyü halkından dinledik.

1994 yılı bölgede operasyonların yoğun yaşandığı

bir yıldır. Ovacık köyleri de devlet güçlerinin baskılarından nasibini alır. Gözaltı, tutuklamaların yanısıra köylere yapılan operasyonlarda köylüler meydan dağından geçirilir.

5 Ekim 1994'te Buzlutepe Köyü'ne havadan helikopterler, karadan jandarmalarla operasyon düzenlenir. Öyle sanıldığı gibi o anda köyde gerilla ya da "aranan" birileri de yoktur. Amaç başkadır. Operasyonun amacı köyü boşaltmaktır. Köylülerin suçu, o köyde oturmaktan öte değildir.

Operasyonun komutanı köylülere, köyü boşaltmaları söylemiş. Köylüler tamam boşaltalım dese dahi bunun mümkün olmadığını iyi bilmektedir, ama "devletin ciddiyetini ve gücünü" göstermenin bir yoludur bu.

Komutan, "size 3 gün süre, eşyalarınızı alın gidin, evlerinizin hepsi **yakılacak**" der ve köyü terk eder. Köylüler korkularından evlerini terk ederler, ama evler yakılıp yıkılmaktan kurtulamaz. Askerin hedefi sadece bu köy olmadığı için çevre köylerde benzeri operasyonlardan nasibini alır. Komşu köylerden birinde köylünün evini terk etmemekte direnmesi üzerine, "**şişe içinde bir toz madde**" kullanılarak evler yakılır.

Sonrası bilinen sürgün günleri. Kentlerin gecekondularında, üç göz odada birkaç ailenin birden yaşamaya mahkum edilmesi, aç sefil, işsiz, geleceksiz bir yaşam.

"Dersim'de akıl almaz, insanın kanını donduran katliamlar, operasyonlar yapıldı." diyen Ovacık köylüleri 8 yıldır "hukuk mücadelesi" verdiklerini anlatıyorlar, ve bu süre içinde devletin hiçbir cevap vermediğini eklemeyi de unutmuyorlar. Bugün "köye dönüş" sözlerine de inanmıyor ve mayınların, patlamamış mermilerin ekin gibi ekildiği Dersim toprağına dönmek ölüm demek olduğunu belirtiyorlar. Ve soruyorlar;

"Evimiz yok, hayvanlarımız telef edildi. Bunları devlet yaptı. Şimdi de köye dönmemizi istiyorlar. Zararlarımız karşılanacak mı? Evimizi, hayvanlarımızı bize geri verecekler mi? Yaşama imkanımız nasıl olacak? Şu anda köyümüzün çevresi mayınlarla döşenmiş durumda, mayın dolu tarlayı biz nasıl işleyelim ki?"

AKP KİMDEN YANA?

Amerikan Saldırganlığına Ortak Olan Bir Hükümet **Halktan Yana Olamaz!** İsrail'le İşbirliğini Sürdüren Bir Hükümet **Mazlumdan Yana Olamaz!**

“Türkiye, Filistin ve İsrail’le iyi ilişkilerini sürdürecektir. Türkiye... Irak yönetiminin BM kararlarını uygulaması, kitle imha silahlarından arınmasından yanadır.”

(Hükümet programından)

“ABD ile uzun yıllardan beri savunma ağırlıklı olan işbirliği devam ettirilecek.”

(Hükümet programından)

AKP hükümeti programını açıkladı. Yeni bir şey yok. Oligarşinin emperyalizme bağımlı “dış” politikası, AKP tarafından da sürdürülecek.

Programdaki ifadeye bakın: **“Filistin ve İsrail’le iyi ilişkilerini sürdürecektir.”** Mümkün mü? Biri katleden diğeri katledilen. Biri **zalim**, diğeri **mazlum**. İkişyle de iyi ilişki sürdürmek mümkün mü?

Mümkün olmadığını AKP de biliyor elbette. Ve AKP, mazlumdan yana olmak yerine, zalimle ittifakı ve işbirliğini tercih ediyor.

İsrail’le işbirliğini gizlemek için de “İsrail ve Filistin’le ilişkileri” aynı kefeye koyuyor.

İsrail aylardır aleni bir katliam sürdürüyor. Türkiye yönetimi, katliama karşı çıkmıyor, tersine, İsrail’in en büyük vahşetleri sürdürdüğü günlerde, onunla yeni anlaşmalar yapmaktan, İsrail’e ekonomik destek sağlayacak ihaleler vermekten geri durmadı.

Bütün Ortadoğu, bütün dünya halkları biliyor ki, Türkiye yönetimi, işgal altındaki Filistin halkının değil, Şaron’un dostu ve ittifakıdır. İsrail’le Ortadoğu’daki en yakın ve yoğun askeri-ekonomik-siyasi ittifak içindeki ülkedir.

AKP iktidarı, Türkiye’nin bu utanç verici konumunu değiştirmek yerine İsrail’le ittifakı sürdürceğini açıklamıştır.

AKP, Irak konusunda ABD’yle yapılan pazarlıkları açıklamalıdır!

Amerikan imparatorluğunun saldırganlığı kar-

şınsındaki tavrı da farklı değildir AKP’nin. Bu konuda da mazlum halklardan değil, saldıran, katleden Amerika’dan yanadır.

AKP hükümeti, aklısıra **“kurnazlık”** yapıp, dünya halklarına karşı Amerikan emperyalizmiyle müttefik olmayı kelime oyunları ile gizlemeye çalışıyor: Diyor ki, **“ABD ile savunma ağırlıklı olan işbirliği devam ettirilecek.”**

İncirlik’ten kalkan uçakların Irak halkını katletmesi **“savunma ağırlıklı bir işbirliği”** mi?

Irak’a saldırıya hazırlanan ABD askeri kuvvetlerine lojistik destek vermenin neresi **“savunma”** kapsamına giriyor?

AKP hükümeti, Irak konusu her gündeme geldiğinde, yuvarlak, muğlak cümlelerle geçiştirmektedir. ABD saldırganlığına karşı çıkmadığı bellidir zaten. Ama Türkiye’yi saldırıya ne kadar katacakları belli değildir. Bu geçiştirme cevaplarının altında, Ortadoğu halklarına karşı ABD’yle ortak olmanın suçluluğu vardır. ABD’li generallerin, yöneticilerin biri gidip öteki gelmekte, ancak ABD’yle kapalı kapılar ardında yapılan görüşme ve pazarlıklar halka açıklanmamaktadır.

Şaron-Bush İttifakına katılmak, dolarla birlikte mazlumların lanetini de kazandırır!

Şaron, Bush ve Ecevit, katliamcılıkta, kontra yöntemlerine başvurmakta, halkların öfkelerini, taleplerini kaale almamakta çok uyumlu bir **“üçlü”** olarak anılır olmuşlardır. Ortadoğu’daki emperyalist politika bugün büyük ölçüde Türkiye-ABD-İsrail ittifakı aracılığıyla yürütülmektedir. Abdullah Gül ve Tayyip Erdoğan, bu **üçlü ittifakta**, Ecevit’in yerini almaya mı soyunuyorlar!

ABD ve İsrail’le anlaşmalar iptal edilmelidir. Bu anlaşmaların istisnasız hepsi, halklara karşı düşmanlık anlaşmalarıdır. Mazlumdan, halktan yana olmak ancak böyle mümkündür. Bu ittifakın üyesi olmak, ABD’nin, Genelkurmayın, emperyalist tekellerin övgüsünü getirebilir ama aynı zamanda Ortadoğu halklarının lanetini de getirecektir. Terhiz Gül ve Erdoğan’ın...

Filistin Savaşıyor

İsrail saldırıları ve katliamları geçen hafta da devam etti. Tanklar ve buldozerler eşliğinde Beytüllahin, Gazze ve Cenin işgal edildi. El-Khader adlı köyde, İsrail askerleri 80 evi boşaltarak evlere el koydular. Birçok köyde, şehirde, giriş çıkışlar yasaklandı.

Siyonizmin kurşunları ve füzeleri, katletmeye devam etti. **8 yaşındaki bir çocuk**, gece sahurda halkı uyandırmak için sokağa çıkan bir **davulcu**, Cenin'de Filistin'li örgütlerin **iki yöneticisi**, bir **BM görevlisi**, geçen hafta İsrail katliamcılığının hedefleri arasındaydılar.

İsrail, emperyalizmden aldığı tam destekle, katliamcılıkta sınır tanımıyor. Emperyalizmin desteği o kadar aleni ki, İsrail'in BM görevlisini katletmesine bile *"İsrail askerlerinin elini soğutmamak için"* olsa gerek, ses çıkarmıyor.

BM görevlisinin katledilmesine ses çıkarmayan "uygar dünya", katledilen Filistinli'nin hesabını tutacak değil ya!

Ama bu hesabı tutanlar var. En başta Filistin halkının kendisi.

Ortadoğu ülkeleri tarafından yalnız bırakılmış olmalarına, her yandan tam bir kuşatma altına alınmış olmaları-

na rağmen, direnmeye ve savaşmaya devam ediyorlar.

İsrail katliamcılığı, estirdiği tüm teröre rağmen, hala her gün, girdiği her yerde direnişle karşılaşılıyor. Son olarak Cenin'in kimbilir kaçınıcı kez işgali sırasında barikatlar kuruldu, sokak çatışmaları yaşandı.

Filistin cevap veriyor

28 Kasım'da katliamcı İsrail, kendisine yönelik saldırıları savuşturmakla meşguldü. Önce Mossad'ın ve İsrail'li tekellerin Afrika'da üslendiği ülkelerden biri olan Kenya'da ardarda israil hedeflerine yönelik iki eylem gerçekleştirildi. Bir İsrail uçağına füze atılırken, İsrail'lilerin sahibi olduğu bir otele yönelik de intihar saldırısı gerçekleştirildi. Kenya'daki eylemler "Filistin Ordusu" adıyla üstlenildi.

28 Kasım'daki diğer eylem ise, İsrail sınırları içindeydi. Beytişahan kasabasında üç Filistin'li savaşçı Likud bürosuna ve bazı devlet kurumlarına yönelik bir saldırı gerçekleştirildi.

Saldırıların sonucunda eylemleri gerçekleştiren Filistinli'lerle birlikte, onu aşkın İsrail'li öldü.

Toprağı işgal edilmiş, işgal altındaki kampları, kasabaları bile İsrail'in adım başı kontrol noktalarıyla denetim altında tutulan Filistin halkı, kuşatmaya teslim olmuyor. Filistin halkı kanıtıyor ki; direnen bir ülke, son evine kadar işgal edilip, yıkılsa, son ferdine kadar tutsak edilse de, direniş bitmez.

Filistinli örgütler, nasıl yapar da İsrail'e bir darbe vururuz ısrarından bir an bile vazgeçmiyorlar. Tüm yaratıcılıklarını ve cüretlerini kullanarak, sonu ölümle bitecek olsa da, kendilerini feda ederek İsrail'e karşı saldırılar düzenliyorlar. ABD-İsrail terörizmi, Filistin halkının kararlılığı karşısında istediği sonucu bir türlü alamıyor.

saldırı gerekçesi yaratmak için her türlü aşağılık yalana, yönteme başvuracağı açıktır.

Çünkü, bir yandan BM heyeti denetimleri sürdürürken, ABD sanki böyle bir şey yokmuşcasına, askeri saldırı hazırlıklarını sürdürüyor.

ABD Dışişleri Bakanı Powell savaş hazırlıklarını dünyaya ilan ediyor. Powell, 50 ülkeden Irak'a askeri operasyon için destek istediklerini açıkladı. Peki BM kararı ne içindi?

Sadece Amerikan saldırısına biraz "meşruluk" kazandırmak için. BM denetimcileri, saldırıya gerekçe olacak bir şey bulamasalar da, uyduruk bir itirafçı, düzmece bir film, Amerikan terör imparatorluğu için yeterli!

Denetimciler Irak'ta Askeri Yığınak Sürüyor

BM Denetimcileri, haksız ve gayrı-meşru bir dayatmayla bulundukları Irak'ta "denetimlerini" sürdürüyorlar. BM sözcüleri yaptıkları açıklamalarda denetimlerin "iyi gittiğini, Irak'la ilişkinin normal olduğunu" açıklıyorlar. Ancak Amerikan provokasyonlarının eli kulağında olduğunu da herkes biliyor.

Bu provokasyonların nasıl gerçekleşeceği şimdilik belli olmasa da, Amerikan emperyalizminin

Devrimci Gençlik, Gecekondular, Memurlar Irak Halkının Yanında **KARDEŞ IRAK HALKI YALNIZ DEĞİLDİR**

Amerikan saldırganlığına karşı 1 aralık mitingi öncesinde gösteriler sürüyor. Üniversitelerden gecekondu'lara aynı slogan haykırılıyor.

GECEKONDULARDAN...

Alibeyköy halkı 24 Kasım'da Cengiz Topel cad-desinde "Emperyalist Savaşa Hayır" pankartı, meşaleler, dövizler ve kızıl bayraklarla yürüdü ve kardeş Irak ve Filistin halklarının yanında olduklarını haykırdılar. Cengiz Topel esnafının büyük bölümünün kepenklerini kapatarak destek verdiği eylemde **"Kardeş Irak Halkı Yalnız Değildir"**, **"Yaşasın Halkların Kardeşliği"**, **"Halkız Haklıyız Kazanacağız"**, **"ABD Askeri Olmayacağız"** sloganları atıldı. Saatler önceden halkı sindirmek için mahallede panzerler ve akreplerle dolaşan polis amacına ulaşamadı. Amerikan saldırganlığına karşı yapılan açıklamanın ardından **"Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz"** sloganları haykırıldı.

Gecekondulardaki bir diğer eylem de aynı gün **Nurtepe**'deydi. Yaklaşık 80 kişi **"Amerikan saldırganlığına Hayır"** pankart ve dövizleriyle, meşale ve kızıl bayraklarla yapılan yürüyüş Çayan mahallesinden başlayarak Nurtepe caddesinde devam etti. **"Kahrolsun abd emperyalizmi, yaşasın hakların kardeşliği, abd askeri olmayacağız"** sloganlar atıldı. Yol boyunca halkın ve esnafın alkışlarla destek verdiği eylemde yapılan açıklamada, ABD'nin halkları teslim almaya çalıştığı vurgulandı.

MEYDANLARDAN...

23 Kasım günü **Savaş Karşı İzmir Girişimi** Konağ Sumerbank'da 150 kişinin katıldığı bir basın açıklamasıyla bu savaşın, petrol savaşı, Ortadoğu'nun haritasını yeniden paylaşma savaşı" olduğu

belirtili. Eylemde "Paylaşım Savaşlarında Rol Almak İstemiyoruz" sloganları atıldı.

23 Kasım'da **Manisa'da** KESK, Tabipler Birliği, CBÜ-Öğrenci Derneği ve Gençlik Derneği Girişimi'nin yer aldığı Savaş Karşı Platform 80 kişinin katıldığı ve "Savaşa Hayır" pankartının açıldığı eylemle ABD askeri olmayacağız denildi. Ayrıca 2 gün boyunca sürecek imza kampanyası için masa açıldı.

ÜNİVERSİTELERDEN...

28 Kasım tarihinde **İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi** kantini önünde saat 11.45'te yaklaşık 50 kişi toplandı. Önde "Ortadoğu Ortadoğu Halklarıdır, Amerikan Saldırganlığına Hayır/Gençlik Derneği Girişimi" arkada ise Arapça "Kahrolsun Amerikan Emperyalizmi/Ortadoğu Ortadoğu Halklarıdır/Gençlik Derneği Girişimi" pankartları açıldı. Burada çekilen halaylardan sonra marşlar eşliğinde kampüsün ana kapısına doğru yürüyüşe geçildi. Zehra Kulaksız Forum Alanı'na gelindiğinde çekilen halay ve söylenen marşların arkasından kısa bir konuşma yapıldıktan sonra basın açıklaması okundu.

İstanbul Gençlik Derneği Girişimi yaptığı açıklamada; "... Bu savaş bizim savaşımız değil. Bu savaş dünya halklarını açlık ve yoksulluktan kurtarmak için verilen bir savaş değil. Amerika dünya halklarına yalnızca kan ve göz yaş vermiştir. Vietnam, Nagasaki diye başlayıp sayfalarca tutan Amerikan tarihi bunun kanıtıdır.

Biz bu haksız savaşa karşıyız. Ülkemizin Amerikan savaşında yer almasına bu savaşa destek vermesine karşıyız. ..." dedi.

1 Aralık'ta yapılacak Savaş Karşı mitinge de çağrının yapıldığı açıklama, savaş karşıtı sloganlarla sona erdi.

Yeni Anayasa ve “Katılımcılık”... NASIL YAPACAKSINIZ?

AKP hükümetinin programında “Artık ülkemize *dar gelen yürürlükteki Anayasa yerine katılımcı ve özgürlükçü yeni bir Anayasa hazırlayacağız.*” ifadeleriyle birlikte, yeni bir anayasa tartışılıyor.

Aslında bugün için sınırlı bir kesimde dile getiriliyor, geniş halk kesimleri tarafından tartışılmıyor ve yarın da tartışılmayacağı bugünden, bu anayasanın nasıl yapılması gerektiğine ilişkin yapılan açıklama ve tartışmalardan anlaşılıyor.

Katılımcılık nasıl sağlanacak?

AKP başka konularda da dilinden düşürmediği “**katılımcılığı**” anayasanın yapılmasında da esas alacaklarını söylüyor.

Peki AKP katılımcılıktan ne anlar ve bu düzende halkın katılımını nasıl ve hangi mekanizmalarla sağlayacak?

Bu düzende böyle bir **mekanizma yoktur**. Halkın hiçbir kesiminin kendi öz örgütlenmeleri yoktur. Varolanlar dağıtılmış, baskıyla yokedilmiş ya da sindirilmiş sesleri çıkmaz hale getirilmiştir.

Hangi halk örgütlülükleri ile en geniş kesimleri katarak yapacak? Şu adı var tabanı yok sendikalar ya da sermaye örgütünü meşrulaştırmak için yeni adlarıyla “STK” denilen oligarşi içi güçlerle mi? Yoksa üç beş panel, bir iki sempozyumla mı? Ki bu tür toplantılarda da, konuşmacılar, katılımcıdan çok olur.

Nitekim AKP’nin söylediklerinden ve anayasa üzerine yazan “demokrat” yazarların tartışmalarından katılımcılık denildiğinde ne anladıkları ortaya çıkıyor.

AKP, “*CHP ile eşit üyeye sahip komisyonların yapacağı*” anayasadan söz ediyor. Bunlara ekleyebildiği “*sivil toplum örgütlerinin katılımı*” oluyor.

Peki kim bu “sivil toplum örgütleri”? Abdullah Gül, 27 Kasım’daki AKP grup toplantısında bunları sayarken doğru sayıyor. Diyor ki, “*TÜSİAD, TISK, TOBB ve diğerleri...*”

Doğrudur, şu anda AB kapılarında toplantılar düzenleyen, TÜSİAD, TISK, TOBB ve onların peşine takılıp giden sınıftan kopuk, sınıfına ihanetin bataklığındaki üç beş sendikadır “STK” dedikleri. Peki bunlar mı halkı temsil edecek? Bunlar mı halkın katılımının ifadesi olacak?

Çocuklara masallar!

Düzenin demokrasinin ufkunu

İktidar böyle de, kendine aydın, demokrat diyenlerin ufkunu çok mu geniş?

Bir “demokrat” ve halkın siyasete katılımının altını durmadan çizen bir yazar bakın anayasayı nasıl yaptırıyor; “*TBMM dışında oluşturulacak ve ‘kurucu meclis’ gibi çalışan bir heyetin kaleme alacağı metin, TBMM’nin özel oturumlarında görüşülüp kabul edildikten sonra halkoyuna sunulabilir.*”

Demokrasi anlayışı da, halkın katılımının sağlanması da bu noktada donup kalıyor, ufkunu tüketiyor. Yani bu yöntemde, halkın “şurası böyle olsun” diyebileceği bir zemin yok. Sadece evet mi hayır mı? Cunta da anayasasını “cunta dışı” bilimsel bir kurula yaptırdı. Hukukçular, anayasa profesörleri yaptı ve halka da “evet” dedirtildi.

Hayal bile edemiyorlar, akıllarının ucundan bile geçiremiyorlar. Üstelik bu önerileri de “Demokratik sürecin işlediği bir dönemde” diyerek dile getiriyorlar.

Bir başka yazara, ilkinden daha “demokrat” geçinenine bakalım. O da bir iki eklemeyle, “bu Meclis’in yapacağı yeni bir Anayasa için tek bir yol var” diyor ve nasıl olacağını

açıklıyor, “*AKP, ancak CHP’nin, baroların, üniversitelerin, Meclis dışındaki diğer önemli partilerin desteğini sağlayarak bir değişikliği gerçekleştirebilirse genel kabul görecektir yeni bir Anayasa oluşturabilir.*”

Peki bu sayılanlar halkı temsil ediyor mu? Halkın direkt olarak katıldığı bir demokratik süreç mi anlatılan? Olmadığı açık.

“Demokratlığı” kimseye bırakmaz, “demokrasiyi” dillerinden düşürmezler. Ama ne demokrattırlar, ne de gerçek demokrasiyi düşünebiliyorlar. Çünkü demokrasi ufkuları emperyalist demokraside bitiyor. Emperyalist demokrasi de halkın yönetime katılımı göstermelidir.

Halkın isteğini dikkate alacak mısınız?

Bir başka boyut; diyelim ki, halkın katılımının araçları-

nı yarattı iktidar. Gecekonduların meydanlıklarında, kahve toplantılarında, derneklerinde, kültürel, sportif derneklere, çeşitli halk örgütlenmelerine kadar tartışmaya kattılar. Bu düzende olmayacağı kesin olsa da, görülmedik bir demokratik süreç işletildi. Köylü Mehmetten, gecekondu Ayşe kadına herkes anayasa ile ilgili düşüncelerini çeşitli araçlarla hükümete ulaştırdı. (Bu ulaştırma işinin de hangi mekanizmalarla yapılacağı meçhul olsa da, farzetmeye devam edersek.)

Peki, halkın genel eğilimi olarak, taslaktan çok daha farklı bir anayasa metni, hak ve özgürlük talepleri ortaya çıktı. Halk, biz senin dediğin gibi değil, şöyle bir anayasa istiyoruz dedi, yapacak mısın?

Yapmayacak! Yapamayacak!

Böyle bir değişimin önüne düzen gerçeği kale gibi dikilecek. AKP'nin halkı aldatan sahtekarlığının arkasındaki gerçek yüzü ortaya çıkacak.

Kanun-u Esasi'den Cunta Anayasasına Halkın Değil Düzenin İhtiyaçları

İlk anayasa kabul edilen Kanun-u Esasi'den bugüne 150 yıldır anayasalar yapıldı, üzerinde değişiklikler gerçekleştirildi. 1924, 1928, 1937, 1961 ve 1982 tarihlerinde eskisi tümünden kaldırılarak, yenisi yapılırken çeşitli dönemlerde mevcutlar üzerinde yapılan oynamalar, düzen partilerinin anayasaya bakışlarının ve gerçek iktidarın onayı olmadan nasıl anayasaların değiştirilemeyeceğini anlatır.

Özal'ın "bir defa delmekle bir şey olmaz" dediği anayasalar üzerinde; DP iktidarı sadece diliyle oynarken, 1971 ve 1995'te kısmi değişiklikler yapıldı, ama değişen bir şey olmadı.

Tüm bu değiştirme, ekleme, çıkarma girişimlerinde ise belirleyici olan halkın ihtiyaçları değil, o günkü iktidarların kendi çıkarları oldu.

Mevcut 1982 anayasasını (yapanlar dahil) eleştirmeyen yoktur. Herkes, bu anayasanın yasakçı zihniyetin ürünü olduğu, 12 Eylül ruhunu taşıdığını dile getirdi. Üzerinde değişiklikler yapıldı. Her gelen siyasi iktidarlar anayasayı değiştirmekten sözetti, iktidarı, muhalefeti ile değiştirmekten söz edildiği meclisler dahil hiçbiri ne yenisini yapabildi ne özünü değiştirebildi. 1995 değişiklikleri, "devrim" diye sunulmuştu. Oysa ne cuntayla birlikte gelen kurumlar kaldırıldı, ne yasakçı öz değişti.

Yukarıda ifade ettiğimiz demokratik katılım tartışmasını bir yana bırakalım, tutalım ki, bu iktidar anayasa yapmaya yöneldi, CHP de destek verdi. Ne yapacaklar? Öncekiler gibi şu bu Avrupa ülkesinin anayasalarını önlerine alacaklar, biraz oradan, biraz buradan işte size anayasa.

Bu ülkenin neredeyse tüm yasaları, böyle yapıldı. Fransa'dan, faşist Mussolini İtalyası'ndan tırtıklanıp halkın önüne işte size yasa, işte anayasa diye konuldu. Nitekim

anayasaya ilişkin hükümet programındaki, "başta AB olmak üzere uluslararası normlara uygun... anayasa" ifadeleri aynı sömürge ülke mantığının, olası bir anayasa yapımına da damgasını vuracağını şimdiden ifade ediyor.

Biz Yaparız, Halk Yapar!

Evet, cunta anayasası değişmeli, halkın çıkarlarını esas alan bir anayasa yapılmalıdır.

Biz halkın en geniş kesimlerinin doğrudan katılacağı bir demokratik mekanizma ile yapılacak bir anayasayı savunuyoruz. Bu düzende fiili olarak bunun yollarının tıkanmış olması, halktan yana, halkın hak ve özgürlüklerini temel alan bir anayasanın yapılabilmesi için önümüze örgütlenme ve mücadele etme zorunluluğunu çıkarıyor.

Çünkü böyle bir anayasayı ancak halktan yana bir iktidar yapabilir. Bugünkü iktidar ve öteki partileri, IMF'ciliği, AB'ciliği açıktan savunan partilerdir. Yapacakları da, sırtlarını dayadıklarının, göbekten bağımlı olduklarının çıkarlarını esas alır.

Halkın anayasasını biz yaparız, halk yapar. Nasıl yapılabileceğinin bir örneği olarak, Halk Anayasası Taslağı var.

1997 Nisan ayında birinci, 2001 Haziran'ında ikinci ve 2002 Ekim ayında üçüncü baskısı yapılarak, bugüne kadar toplam 800 bine yakın dağıtılan, çeşitli toplantılarda tartışılan, anketlerle çeşitli kesimlerin düşüncelerinin alındığı **Halk Anayasası Taslağı**, halkın iktidarındaki bir Türkiye'de anayasanın nasıl yapılacağını da bugünden küçük bir örneğidir. Bu, oldukça sınırlı olanaklar çerçevesinde ve düzenin baskısı, yasaklamaları altında yapılan bir çalışmanın sonuçlarıdır.

“Katılımcı ve özgürlükçü” ANAYASA NASIL HAZIRLANIR?

- Bir örnek; Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği Anayasası -

Başbakan Abdullah Gül, mecliste, “**katılımcı ve özgürlükçü anayasayı**” CHP ve AKP’nin eşit üye sayısı ile temsil edileceği komisyonlarda yapacaklarını söylüyor.

“Katılımcı” anayasanın nasıl yapılacağını Stalin yönetimindeki Sovyetler Birliği tüm dünyaya örnek olarak sunmuştu. Sosyalistlerin halkı yönetime, yasaların yapılmasına nasıl kattığının canlı bir örneği idi Sovyetler Anayasası. 5 Aralık 1936’da Sovyetler’in VIII. Kongresi’nde onaylanarak resmileşen SSCB Anayasası bu sürece gelmezden önce, tasarı halindeyken;

bütün ulusların dillerine çevrilerek 60 milyon nüsha dağıtıldı.

10 bin gazetede yayınlandı.

527 bin mitinge konu oldu.

Çeşitli kitle örgütleri, organ ve alanlarda değerlendirildi.

Bu çalışmanın sonucu derlenerek, 154 bin değişiklik önergesi gönderildi.

Sovyet halklarının anayasa taslağına ilişkin talepleri dikkate alınarak, taslak yeniden hazırlandı ve son şekli verildi.

Emperyalistlerin ve kendine sol diyen kimilerinin “diktatör” dediği Stalin’in demokratik yöntemleri ne denli geniş bir katılımı uyguladığının sadece bir örneğidir bu anayasa. **Hangi** burjuva devletin anayasası, böylelerine halkın geniş katılımı ile şekillendi? Hiçbiri.

Sovyetlere bu olanağı veren, halkın iktidarı olmasının yanında, sovyet halklarının örgütlü bir güç olmasıydı. Her alanda örgütlenen halk, kendi öz örgütlenmeleri aracılığıyla, kendi geleceğini belirlemede her düzeyde söz sahibi oldu. Milyonların coşkulu tartışmalarının sonuçları o güne kadarki en demokratik ve özgürlükçü anayasayı ortaya çıkardı.

Yurttaşların Haklarının Eşitliği Değişmez Bir Yasadır

“Bu anayasaya göre Sovyet toplumu iki dost sınıftan oluşmaktadır: İşçiler ve köylüler. SSCB’nin siyasi temelini İşçi Temsilcileri Sovyetleri oluşturur. Tüm Sovyet yurttaşlarına çalışma, dinlenme, eğitim hakkı, yaşlılıkta, hastalık ve çalışma yeteneğini kaybetme durumunda maddi gereksinimlerinin karşılanması hakkı tanınmıştır.

Ulus, ırk ve cinsiyet ayrımı olmaksızın yurttaşların haklarının eşitliği değişmez bir yasadır. Anayasa - sosyalist toplumu güçlendirmek amacıyla- ifade, basın, toplantı ve toplanma öz-

gürlüğünü, toplumsal örgütlerde biraraya gelme hakkını, kişi haklarının dokunulmazlığını, hanenin dokunulmazlığını, yazışmaların gizliliğini, emekçilerin çıkarlarını savundukları için ya da bilimsel çalışmalarından ya da ulusal kurtuluş için mücadelelerinden dolayı taciz edilen yabancı ülke yurttaşlarının sığınma hakkını güvence altına alır... SSCB Anayasası -galip gelen sosyalizmin ve geniş sosyalist demokrasinin anayasası- insanlığın en gelişkin, en aydın kafalarının yüzyıllar boyunca düşledikleri şeyleri, değişmez bir yasa durumuna getirmiştir.” (Stalin Çelik İrade, Ceylan Yayınları)

Gözünü Kopenhag Kriterleri’ne dikmiş, AB’den gelecek demokrasiyi bekleyen “solcuların” yönünü dönmesi gereken işte bu temeller üzerinde şekillenen sosyalizmdir. Gerçek demokrasi ve halkın hak ve özgürlüklerinin nasıl güvence altına alındığının örnekleri buradadır.

Stalin’in SSCB Anayasası’nın uluslararası anlamını açıklarken söylediği gibi;

“Faşizmin işçi sınıfının sosyalist hareketinin üzerine karanlık dalgalarını kustuğu ve uygar dünyanın en parlak insanların demokratik özlemlerini çamurda sürüklediği şu günlerde, yeni SSCB Anayasası faşizmin karşısına, sosyalizmin ve demokrasinin yenilmezliğine tanıklık eden bir iddianame dikmektedir. Yeni SSCB Anayasası faşist barbarlığa karşı mücadele eden herkese manevi bir yardım ve etkin bir destek sağlayacaktır.”

AKP'nin 'Temel Hak ve Özgürlükler'i

AKP'nin temsil ettiği siyaset anlayışı, hak ve özgürlüklerden sadece kendi hak ve özgürlüklerini, yasaklardan sadece kendine uygulanan yasakları anlar. Ve bu yasakları kaldırmak için her türlü tavizi vermeye, siyasi manevrayı yapmaya hazırdır...

SADECE TÛRBAN, SADECE TAYYİP ERDOĞAN DEĞİL; BÛTÛN HALKIN HAK VE ÖZGÛRLÛKLERİNİ İSTİYORUZ. DÛŞÛNCENİN, ÖRGÛTLENMENİN ÖNÜNDEKİ BÛTÛN YASAKLARIN KALDIRILMASINI İSTİYORUZ.

Bu siyasi çizgi nezdinde "alışık olunmayan" bir durum yaşıyor. AKP'lilerin dilinden, programlarından "temel hak ve özgürlükler" hiç düşmüyor. Her ne kadar AKP için klasik bir islamcı parti denilemese de, bu çizginin devamı, düzenin icazetini alabilmek için yumuşatılmış yüzü demek yanlış olmaz. Ve bu çizgi için hak ve özgürlüklerin öteden beri bir tek anlamı olmuştur; kendilerinin hak ve özgürlükleri. Keza "yasaklar" dediklerinde de ilk saydıkları, yine kendilerine yönelik yasaklar olmuştur.

Örneğin programlarında yer alan "eğitimin önündeki engellerin kaldırılması"ndan kastettiklerinin sadece tür-

ban olduğunu, bir yolunu bulup kendi tabanlarını memnun etme hesabı olduğunu bilmeyen yoktur. YÖK'ün ilericî devrimci öğrencilere yönelik baskılarda kullandığı disiplin yönetmeliklerinin iptali, örgütlenme özgürlükleri yoktur mesela. Yasakların olmadığı Türkiye, özgürlüklerin Türkiye'si sözlerinin ardındaki de, Tayyip Erdoğan'ın başbakan olabildiği, türban yasağının kaldırıldığı... bir Türkiye vardır. Ve bu kafa yapısı her türlü gelişmeyi, hak ve özgürlükler tartışmasını kendi eksenini etrafından döndürür. Ötesi onu ilgilendirmez.

Kendileri İçin Her Türlü Tavize Hazır Politika

Erbakan'ın iktidar dönemini ve daha sonraki yasaklı sürecinde, bugünkü AKP kadrolarının da içinde olduğu FP'nin politikalarını hatırlayalım.

İktidarı döneminde koltuğunu kaybetmemek için 28 Şubat'ı imzaladı bu çizgi. Yine aynı kaygılarla İsrail ile tarihin en önemli stratejik anlaşmaları imzalandı ve utanmadan, "Erbakan, İsrail'le anlaşmaları MGK baskısı altında imzaladı" denildi.

Her şey bir "pazarlık" konusu onlar için. Erbakan'a siyaset yapma özgürlüğünü vermek karşılığında, bu ülkeyi sınırsız bir şekilde emperyalizmin talanına açacak Tahkim yasasını imzaladılar. Ama sonuç değişmedi, Erbakan'a aynı günlerde başka bir ceza daha verdiler. Sonraki dönem de yine aynı pazarlıklar etrafından her türlü uşaklık, manevra meşru görüldü ve uygulandı.

İlginçtir ki, bugün aynı durumla Tayyip Erdoğan karşı karşıya. Ve Tayyip'in yasağını kaldırabilmek için her türlü tavizi vermeye hazır olduklarını görmek için analist olmaya da gerek yoktur.

Hatta net olarak dile getirelim ki; **ucunda Tayyip'i başbakan yapacak hangi formül olursa olsun**, isterse kökten karşı çıktıkları kimi özgürlükleri yasallaştırma olsun, isterse şu andaki çizgisinden de daha geriye gidecek olsunlar, yapacaklardır. Bunun için rüşvet dağıtmakta hiçbir sınırları yoktur. İlke, demokrasi olmayınca bu da doğal hale gelir, hatta meşrulaştırmak için çeşitli teoriler bile yaparlar kendi tabanlarında.

Elbette önceki yazılarımızda dile getirdiğimiz gibi, Tayyip'in yasaklanması tamamen siyasi ve faşist devletin

kendisi için risk, muhalif gördüklerini bertaraf etme operasyonlarının bir parçasıdır. Hak ve özgürlükleri savunanlar, bu yasağa karşı çıkarlar. Ama, bu çizgi, eğer ortada kendilerini ilgilendiren bir durum yoksa, hiçbir kesimin yasağının karşısında olmaz, hak ve özgürlükleri için mücadele etmezler.

Bu yolun çıkmaz olduğu bugün gelinen noktadan bellidir. Erbakan'ın yasağını kaldırmak için manevralar yapıldığı günlerde Yaşadığımız Vatan'da şöyle denilmişti; *"Bu yol sizi, hep diğer düzen partilerine, MGK'ya kul köle olmaya götürecektir ve bu kısır döngüden çıkamazsınız. Düzen, öyle bir bastırıyor ki, her türlü siyasi kıvırtma, haklar ve özgürlüklerde çifte standartları savunmak, giderek zorlaşıyor."* Bugün geldikleri nokta tam da burasıdır işte.

Kendine Demokratlıktan AB Demokratlığına

Bu tanım bir çok kesim tarafından her renkten islamcılar anlatmak için kullanılan bir kavram haline gelmiştir. Ama bunda, tanımı yapanların islamcılara karşı oluşu değil, kendi pratikleri belirleyicidir. Erbakan'dan, Tayyip'e kadar bu gelenek değişmemiştir. Bugün AKP'nin farklı bir söyleme sahip olması, başbakan Abdullah Gül'ün "liberalliği", Tayyip'in Avrupa kapılarında özgürlük savunucusu kesilmesi bu gerçeği değiştirmiyor. AKP şimdi **kendine demokrasi**ye bir de eli mahkum **"AB demokratiği"** eklemek zorunda kaldı. Daha dün idam konusunda MHP ile yanyana olmalarının ne önemi var. "Dün dündür, bugün bugündür" politikası sadece Demirel'e mi has?

AKP'nin "reform paketleri" olarak hazırladığı kimi düzenlemeler, bu çizginin kendi düşüncesinden çok, esasen MGK'ya karşı, dışarıda Avrupa'yı, içeride Avrupalıyı yanına çekebilmek için AB'nin istediği yasalardır. Bakmayın, *"biz AB istedi diye değil, halkımız layık olduğu için"* söylemlerine. AB yasaları gündeme geldi geleli bütün partiler, bürokratlar aynı masalı anlatıp duruyor. Ya AB tarih vermezse tartışmalarına gelince de, "ne yani o kadar yasayı boşa mı çıkarmış olduk" anlamına gelen laflar etmekten geri durmuyorlar.

Abdullah Gül Hak ve Özgürlükleri Savunabilir Mi? Göreceğiz!

Tarih 4 Ekim 1999, Akit gazetesinde Abdullah Gül'ün mülakatı. Diyor ki,

"Bu teröristler Kadıköy'de resmi geçit bile yaptılar. Bütün bunlara rağmen 28 Şubat'ta bunlar görmezlikten gelindi. Bunun yerine dindar insanlar irticacı diye devlet düşmanı ilan edildi. Dayatmacı hükümetler dindar vatandaşla uğraşırken bu teröristler de cezaevlerini eğitim

merkezi haline getirdiler. İşte olanlar da ortadadır."

Çok tanıdığımız bir kafa yapısıdır konuşan; bize niye baskı yapıyorsunuz, bakın devrimcileri yokedin, biz de arkanızdayız. Abdullah Gül'ün öğrencilik yıllarında yönetiminde olduğu Milli Türk Talebe Birliği'nin, 1960'lı yılların sonuna doğru devrimci gençliğin anti emperyalist eylemlerinin karşısına çıkarıldığı, devrimci kanı döküldüğü günlerden bu yana bu kafa yapısı değişmemiştir.

Güya, 28 Şubat'ın baskılarını eleştirecek, ama bunu yaparken, devlete yaranmak için fitnelik, fesatlık, yağcılık yapmadan duramıyor.

O günlerde Ulucanlar'da katliam yaşanmıştır ve meclis tutanaklarında dahi belgelenen işkenceli ölüm yaşanmıştır. Kafa, katliamı kınamıyor, buradan acaba ne çıkar sağlayabilirim hesabı yapıyor. *"Siz 28 Şubat'ta bizim üzerimize bu kadar geleceğinize bunların üzerine gitseydiniz böyle olmazdı"* diyor. Bunlar dediği devrimciler, yurtsever insanlar. Ve bu kafa 19 Aralık'ları da meşru görür, destekler.

Kendilerine dokunulmasın, devrimciler katledilsin. Devrimciler öldürülsün, vücutları lime lime edilsin, Ulucanlar'daki gibi kafaları parçalansın, kurşuna dizilsin, mezarlıklar devrimcilerin cesetleriyle dolsun... Abdullah Gül gibilerinin, istisnaları dışında genel olarak bu çizgide politika yapanların kafası böyle çalışır.

Peki dönüp yeniden soralım. Bu kafa tüm halkın hak ve özgürlüklerini savunabilir mi? Düzen muhaliflerinin haklarına, özgürlüklerine saygı gösterebilir mi? Yoksa Abdullah Gül de "değiştim... o günün koşulları" mı diyecek? Bunu göreceğiz.

Birçok konuda örneklerle göreceğiz, yaşayacağız. Ama ölümlerle süren ve ertelenemezliğini, oyalanamazlığını tüm dünyaya kanıtlayan **F tipleri** bunun anlaşılacağı en yakın ve en acil alandır. Devrimcilerin düşünceleriyle yaşama hakkını, işkenceli ölüme mahkum edilmeme hakkını, zulme karşı direnme hakkını ne kadar savunuyor göreceğiz. Yoksa yine *"cezaevlerini eğitim merkezi haline getirmişlerdi"* deyip, katliamı ölümleri onaylayarak, *"bu bir devlet politikası"* li-manına mı sığınacak, anlayacağız.

F tiplerinde tecrite karşı süren ve şu ana kadar 99 ölüm, yüzlerce sakat ile direniş öyle bir noktadır ki, bu alana yüzlere maske takıp girmenin hiç mümkünü yoktur. İktidar belki başka başka konularda demagogilerle günü kurtarma politikası izleyebilir, oyalayabilir, ama ölümlerin demagogileri yerlebir ettiği yerde bu da mümkün değildir.

Ya, gerçek anlamda haklar ve özgürlüklerin savunucusu olunacak, ya da MGK'nın izin verdiği kadar, AB'nin söylediği kadar.

Gerçeğin hangisi daha gerçek?

TBMM başkanı seçilen Bülent Arınç'ın Cumhurbaşkanlığı A. Necdet Sezer'i uğurlama törenine türbanlı eşiyile gitmesi, beklenen türban tartışmalarını gündemleştirdi. Arkasından Sezer, "kamusal alanda türban giyilemez" açıklamasıyla tartışma daha da tırmandı. Şu ana kadar AKP'nin, sebepleri ayrı bir tartışma konusu olmakla birlikte, böyle bir tartışmaya girmeyi tercih etmediği, ertelediği Tayyip Erdoğan'ın, "türban AB'nin gündeminde yok, bizim de gündemimizde yok" sözlerinden anlaşılıyor.

Ancak tartışmanın yeniden bir gösterdiği gerçek hükümette oldukları her aşamada karşılıklarına çıkacaktır. Yüzde 34,5 oy almanın iktidar olmak için yetmediğini görmeye devam edeceklerdir.

Bülent Arınç, uğurlama töreni sonrası tartışmalar da, orduveinde bir resepsiyona da mı türbanlı eşinizle gideceksiniz sorusuna bakın ne cevap veriyor; "Orduveine eşimle birlikte gitmem, Türkiye gerçeklerini bilirim..."

Hangisi Daha Gerçek

AKP, şu veya bu nedenden dolayı halkın oylarını almış ve tek başına iktidar olmuş. Resmen ülkeyi yöneten parti durumunda. Siyasi, ekonomik kararlar alacak olan da o.

Bu Türkiye gerçeği mi? Evet.

Peki Arınç'ın dediği "Türkiye gerçeği" ne?

O da, bu ülkede istediğiniz kadar oy alın, istediğiniz kadar tek başınıza iktidar olun, genelkurmayın iktidarı gerçeğini dikkate almak zorundasınız. Onun çizdiği sınırlar içinde politika yapmak zorundasınız.

Sınırları zorlarsanız ne olur? Koşullar belirlemekle

birlikte, muhtemel olacaklar bugüne kadar olanlardan bellidir; partiyi bölme, parçalama operasyonlarından tutun 28 Şubatlara, yasaklamalara, cezalara kadar bekleyin.

Bu Türkiye gerçeği mi? Evet.

Peki Türkiye gerçeğinin hangisi daha gerçek, hangisinin hükmü geçerli? Bu sorunun cevabı hem Türkiye'de gerçek iktidarın adresini, hem de demokrasicilik oyununu ortaya koyacaktır.

Daha Gerçek; Yöneten MGK'dır

Kim hükümet kurarsa kursun, halktan ne oy alırsa alsın, gerçek iktidar değişmiyor. Gerçek iktidar seçimlere girmeden, halka sormadan, onayını almadan iktidarını sürdürüyor.

MGK'nın başları değişiyor, generalleri değişiyor, ama "kırmızı kitap" olarak bilinen Milli Güvenlik Siyaset Belgesi'nde yazılanlar değişmiyor. Bu değişmedikçe de, bütün "değişim" lafları havada kalmaya mahkumdur.

Tayyip Erdoğan istediği kadar Avrupa kapılarında, "ordu siyasetin dışındadır. Hiçbir kurum kuruluşu siyasi iradenin alanına girmez, anayasa da buna izin vermez" desin. Senin meclis başkanın bu gerçeğe şimdi den teslim olacaklarını açıklıyor işte. Hükümetin de, ilk MGK toplantısında o gerçeğe tanışacak.

Daha Gerçek; Demokrasi Yok

Demokrasicilik Oyunu Var

AKP'nin iktidar olamayışı, demokrasinin göstergesi

Türkiye gerçeği işte burada. Katliam, soygun ve emperyalizme satış kararları burada alınıyor, hükümetler burada kendini kanıtlıyor. Seçimlerle, parlamentolarla Türkiye'de rejimin faşist niteliği ve bu resimdeki gerçek iktidarın üzeri örtülmek isteniyor.

diye sunulan seçimlerin hiçbir anlamı ve öneminin olmadığına da göstergesidir. 1956 yılından bu yana seçimler yapılıyor bu ülkede.

1956'dan bu yana Türkiye'de demokratik bir rejimden söz ediliyor. "Parlamentar demokrasi" dillerden düşmüyor. Oysa bu demokrasinin halk demokrasisiyle ilgisi olmadığı gibi, gerçekte burjuva anlamda bir demokrasiyle de alakası yoktur.

Seçimler, partiler (büyük demokrasi göstergesi diye sunulan Komünist Partisi dahil), parlamento var, ama AKP'nin yaşamaya başladığı gibi, sistem üzerinde hüküm yok.

Olan, faşizmin üzerine örtülen **demokrasicilik oyunundan**(*) başkası değildir. Bazen bu oyunun oynanmasına bile tahammül yoktur. Partiler mezarlığına dönüşen Türkiye tablosu bunun en iyi kanıtıdır. Bu oyunda sadece secdeye gelene yer vardır. Secdeye gelinmesi gereken yerin adı MGK'dır, genelkurmaydır.

Bu nedenle seçimler halkın iradesinin yansıması değildir.

Bu nedenle seçilenler, -istese-ler de- halkın yönetimini kuramazlar.

Yine bu nedenle siyasette halkın söz sahibi olmasını sağlayacak mekanizmalara bu düzen ihtiyaç duymaz.

Ve yine bu nedenle "parlamentar demokrasinin" parlamentosunun başkanı dahi gözü-nü generallere dikerek konuşur.

Türkiye gerçeği bu! Manevralar sürer, "daha gerçek" olan değişmez.

(*) Bkz: Ekmaek ve Adalet, Sayı 7, Syf 38 ve Sayı 20 Syf 30)

İçişleri Bakanı: "artık gözaltında kimse ölmeyecek" Ya Ölenler, Ya Öldürdüklerin?

İçişleri Bakanı Abdulkadir Aksu, "artık gözaltında kimse ölmeyecek..." dedi. (23 Kasım Hürriyet), Tayyip Erdoğan "işkenceye sıfır tolerans" sözlerini dilinden düşürmüyor.

İşkencenin öyle yasayla, yasaklamayla kaldırılmayacağı ayrı bir konu, ancak işkenceden, gözaltında ölümler olmayacağını söyleyen İçişleri Bakanının sicilinde, işkence, infaz, gözaltında ölüm, yani Susurluk'un halka karşı kullandığı bütün savaş yöntemleri eksiksiz var. Bunlardan örnekleri geçen

haftaki sayımızda sıralamıştık.

Bugün halen davası süren Birtan Altunbaş'ın Ankara Emniyeti'nde gözaltında katledilmesi dahil, Abdulkadir Aksu'nun önceki İçişleri Bakanlığı döneminde, kayıtlara geçen 6 gözaltında kayıp olayı yaşanmıştır. Binlerce işkence olayı resmi belgelere geçmiştir.

İçişleri Bakanı işkenceye, gözaltında ölüme karşysa, önce bunların hesabını vermelidir. Burjuva politikacılarının sıkça kullandığı "beyaz sayfa"yı açabilmesinin, kararttığı hayatların, yok ettiklerinin hesabını vermeden hiçbir inandırıcılığı yoktur. Halka karşı işlenen suçlarda ne "zaman aşımı" ne de "dünü unutup bugüne bakalım" mantığı olur.

Sadece kendi döneminde değil; bugüne kadar gözaltında kaybedilenler, katledilenler, işkence görenler ve bu suçları işleyenler ne olacak? Onları da yargılayacak mı? Yoksa, ne yapalım olan olmuş mu diyecek?

İŞKENCEYE KARŞIYSAN, YAPILACAK BELLİ

Aksu işkenceye karşysa yapılacaklar bellidir;

Adları işkence, infaz, gözaltında ölüm davalarında geçen, geçmeyip de bakanlığın bilgisinde olan ya da örneğin Sema Pişkinsüt tarafından hazırlanan raporlarda adları geçen **bütün işkenceciler, katil polisler, onlara emir veren emniyet müdürleri ve emniyet amirleri derhal görevden alınmalı, tutuklanıp yargılanmalıdır.**

Halen işkence, infaz, katletme davalarında yargılanan polisler hakkında bakanlıkta bulunan bütün deliller mahkemelere verilmeli.

Bütün işkence, kaybetme, gözaltında ölüm olayları sorumluları ile birlikte halka açıklanmalı.

Peki bunları Abdulkadir Aksu **yapabilir mi?**

Hem **yapamaz**, hem **yapmaz**. Sömürü düzenini savunanların, o düzeni korumak için işkenceye, infazlara, katliamlara ihtiyacı vardır. Kimi dönem artar, kimi zaman azalır ama bir devlet politikası olarak sürer.

Abdulkadir Aksu da, şimdilerde estirilen AKP'nin "özgürlüklerin Türkiye'si" demagojisine paralel olarak bol keseden atıyor. Önceki iktidarın bakanları da insan hakları için bölge toplantıları düzenlemiş, Adalet Bakanı ve bir devlet bakanıyla birlikte her ay toplantılar yapmış, işkenceye ne kadar karşı olduklarını mütemadiyen anlatıp durmuşlardı. Ne oldu? Biliniyor. Aksu farklı ve somut ne yapacak, onu anlatmalı. Varsa!

direnme savaşında

3. yıl

774. gün

Zehra Kulaksız Ölüm Orucu Ekibi Sorunu görmezden gelenlere, yanlış hesaplar yapanlara, boş beklentilere kapılanlara karşı **KARARLILIK İLANI**

3. yılına giren direniş, sonuç almadaki kararlılığını, 9. Ölüm Orucu ekipleriyle bir kez daha ilan ediyor.

Ödedikleri ve ödeyebilecekleri bedelin büyüklüğü, onları yeni bir ölüm orucu ekibi çıkarmaktan alıkoymadı. Çünkü zulüm sürüyordu, çünkü tecrit tüm katılığıyla sürüyordu. Çünkü hala tecrit hücrelerinde, tabutluklarda, düşüncelerini inkar etmeleri dayatılıyor.

9. Ekip; direnişin zulümle kırılmadığı gibi, demagojilerle de kırılmayacağını ilanıyor

F tiplerindeki zulmü, "biz yapabileceklerimizi yaptık" diye sürdürüyorlar iki yıldır. Sami Türk'ün de, Aysel Çelikel'in de zulmün üstüne örttükleri perde aynıydı. Yapabileceklerini ve zaten yapmaları gerekeni yapmadılar. Aysel Çelikel bir yandan "yapılabilecekleri yaptım" deyip, öte yandan "beni aşan konular var, bu devlet politikası"dır derken, zaten kendi çelişisini de ortaya koyuyordu. Tecriti sürdürürken "yapılabilecekleri yaptım" demek, Nazi kamplarındaki suç ortaklığını örtbas etmek için bir demagojiydi sadece.

Devrimci tutsaklar, 9. ölüm orucu ekibiyle, demagojilere karşı da şimdiden tüm kapıları kapatıyorlar.

Yeni hükümet de F tipleri konusundaki kopkoyu sansüre güvenebilir. Kendilerinden öncekiler gibi "Basın yazmazsa, onlar öle öle biterler, biterler de şu direnişten de kurtuluruz" hesabı içine girebilirler. Yanlış

hesap! Daha bugünden, henüz ölümlerin sorumluluğu sırtlarına yüklenmemişken, yanlıştan dönmelidirler.

Bu ölüm orucu ekibi, ülkemizdeki siyasi gelişmelerin özel bir döneminde çıkıyor ortaya. "Temel hak ve özgürlükler" laflarının çokça duyulduğu, "işkenceye sıfır tolerans" diye vaatlerin yapıldığı bir aşamada, işkence ve tecrit altındakiler, hakları ve özgürlükleri faşist bir zihniyet tarafından gasbedilenler, bedenlerini ölüme yatırarak haklarını istiyorlar.

9. Ekip, Zehra Kulaksız Ekibi, emin olun; siz hangi politikayı ve yöntemi uygularsanız uygulayın, biz bugüne kadar olduğu gibi, bundan sonra da, düşüncelerimizi ve inançlarımızı, gerekirse ölümlerimizle savunmaya devam edeceğiz... diyorlar.

9. Ekip; AKP iktidarına "çözmek zorundasınız" ikazıdır

Bu kararlılık ateş altında sınıandı. Kurşun yağmurları altında, alevlerin içinde sınıandı. Ölümle tehdit edildiler, ölümü yenerek tehditi etkisizleştirdiler. Alevlerin içinde birbirlerine devrettiler alın bantlarını. Yanıbaşlarında onlarca yoldaşı son nefesini verirken devrıldılar bayrağı. O kızıl bantı takacak biri hep olacak.

Zulüm boyun eğdiremedi. Hiç bir manevra direnişi kıramadı. Başvurulmadık hemen hiç bir demagoji kalmadı. AKP iktidarının başvurabileceği yeni bir yöntem de yoktur. Demagojilerle de konuyu sürüncemede bırakamaz. Ya çözecek, ya faşist politi-

kanın sürdürücüsü olarak ölümle-
rin sorumlusu olacak.

**Zehra Kulaksız Ekibi'nin
direnişçileri konuşuyor:
Düşüncelerimizle,
inançlarımızla
yaşayacak, ideallerimizden
vazgeçmeyeceğiz!**

Evet, bizde boyun eğme yok, takiiye yok; o kızıl bantlar birer "siyasi simge"dir. O bantlar, inançlarımızın simgesidir. İnançlarımızdan vazgeçmemizi dayatan tecrit sürdüğü müddetçe, inançlarımız için direnişin simgesi olarak alınlarımızda duracak o bantlar.

Tecritle dayatılan, inkardır. Düşüncelerimizi, ideallerimizi inkardır. Peki ne var ideallerimizde?

İdeallerimizde, halkımızın açlık ve zulüm içinde olmaması var. İdeallerimizde adalet ve özgürlük var. Sömürünün son bulması, tüm halkın evinin, sağlık imkanlarının olması var. İdeallerimizde, emperyalizmin boyunduruğundan kurtulmuş bir ülkede yaşamak var. Bağımsız, demokratik, sosyalist bir Türkiye var.

Bu ideallerden vazgeçmeyiz.

Bize bu ideallerden vazgeçmeyi dayatanlar, açlığın ve zulmün sorumlularıdır. Emperyalizmin işbirlikçileridir. Sömürü düzeninin sürmesi için katilam politikalarını uygulayan uşaklardır. Zalimlere boyun eğmeyiz. Zalimin zulmü var diye, düşüncelerimizden vazgeçmeyiz. Zulmün ve bizim olduğumuz her yerde direniş de olacaktır. Zulmün olduğu yerden, alını kızıl bantlılar eksik olmaz.

**Cephenin iradesi konuşuyor:
Türkiye halkları açlık içinde
ve zulüm altında yaşamaya
mahkum edilemez!**

F tiplerinin neyi amaçladığı net-

ti. Bunun karşısına net ve kararlı bir politikayla çıkmak kaçınılmazdı. Net olmayanlar da, kararlı olamayanlar da, bu saldırıyı püskürtemezdi. 20 Ekim 2000'den bu yana büyük bedeller ödendi. Ama direniş netliğinden ve kararlılığından bir şey kaybetmedi. Netlik ve kararlılık, içeride-dışarıda esas olarak Cephelilerin politika ve pratiğinde somutlaşmıştır.

Direniş bayrağı, bugüne kadar 8 ayrı ölüm orucu ekibi tarafından taşınmıştır.

1. Ekipte **63** DHKP-C'li tutsak.
2. Ekipte **72** DHKP-C'li tutsak.
3. Ekipte **57** DHKP-C'li tutsak.
4. Ekipte **19** DHKP-C'li tutsak.
5. Ekipte **27** DHKP-C'li tutsak.
6. Ekipte **29** DHKP-C'li tutsak.
7. Ekipte **18** DHKP-C'li tutsak.
8. Ekipte **8** DHKP-C'li tutsak

alınına kızıl bantını kuşanarak ölüme yatmıştır.

8 ölüm orucu ekibinde toplam olarak **293** cepheli tutsak ölüme yattı bugüne kadar. **Zehra Kulaksız Ekibi**'ndeki ölüm orucu direnişçileriyle bu sayı **300'ü aşacak!**

Cepheliler, kadrosuyla, sempatizanıyla, halk ilişkileriyle bu direniş içinde **77 şehit** verdiler. Direnişin tüm şehitlerinin sayısının 99 olduğu gözönüne alınırsa, cephelilerin temsil ettikleri iradenin, kararlılığın gücü çok daha net görülecektir.

İçeride ve dışarıda verilen 77 şehit, oligarşinin baş vurduğu tüm yöntemleri boşa çıkarmıştır. Ne içeride, ne dışarıda hiç bir sorumluluktan kaçılmamıştır. Haziran 2002'den bu yana Cepheli (ve TKEP/L'li) tutsaklar dışında tüm siyasi hareketler ölüm orucunu bırakmış, başından itibaren büyük bölümü omuzlarımızda olan direnişin yükü, tümüyle Cephelilerin omzuna yüklenmiştir. İrade savaşı

Umudun öyküsünü
yazmak bize düştü,
Bize düştü sunmak
hayata
ömrün baharını,
Açıları tas tas içmek,
kan tükürmek
ihanete...

Bize düştü
göz yaşsız ağlamak
genç ölümlere,
Yetim şafaklara
kardeş olmak,
Alayla gülümsemek
karanlıklara,
Hasret vurgunıyla
yanmak,
Vedalaşmadan
yürümek sonsuzluğa
bize düştü.

Tarih payıdır
kaçınılmaz
Vurun kanatlarınızı
dostlarını.

artık böyle sürdürülecektir.

Düşmanın "bırakmaları" kullanamayacağı bir irade ve kararlılıkla sürdürülmüştür direniş.

İrade ve kararlılık "ya zafer, ya ölüm" diyebilmekte somutlanmıştır. İrade ve kararlılık, bedellere rağmen ideolojik, politik olarak sağa sola savrulmamakta somutlanmıştır. İrade ve kararlılık, 32 yıllık bir direniş geleneğinin iradesi ve kararlılığıdır.

Zehra Kulaksız Ekibi, adını sınırsız bir bağlılık ve kararlılıktan almıştır

Devrimci tutsaklar, 9. Ölüm Orucu Ekibine, direnişin şehitlerinden birinin adını vermeyi düşünerek, bir seçim yaptılar: **"23 yaşında genç bir yürekte, bir asırlık bilgeliği ve onuru taşıyan Laz Kızı"**nın adı verildi ekibe.

Zehra şehit düştüğünde yayınlanan açıklamada şöyle deniyordu: **"Zehra'yla bir kez daha ilan ediyoruz: Gençleri, yaşlıları, anaları, babaları, çocuklarını böyle birleştiren bir direnişi yenemezsiniz!"**

Zehra, direnişin içinde gerçekleştiren genç yaşlı, kadın erkek, anne, baba, kardeş harmanını anlatır bize. Bize, eğilmemeyi, bükülmemeyi, kazanmayı öğretir. Zehra, "ölümü yenenleri kimse yenemez" sözünün anıtlamış halidir. Yanıbaşında 19 yaşındaki kızkardeşini şehit verdikten sonra, tereddütsüz yürüyüşünü sürdürerek anıtlamıştır.

Zehra Kulaksız Ölüm Orucu Ekibi, daha o zaman ilan edilmiş bu kararlılığın ekibidir. Bu kararlılık, yeni bir iktidar karşısında yeniden ilan edilmektedir.

Zehra Kulaksız Ekibi, Zehra'nın çağrısını aylar sonrasına taşıyıp yeniden

sesleniyor sağır kulaklara

Zehra şehit düştüğünde şöyle seslenilmişti:

"HALA, direnişi kırma hayalleri kurup, planlar yapanlar, vazgeçin bu boş hayalden.

HALA, bencilliklerini, korkularını, kaygılarını ağır bir zincir gibi taşıyanlar, o zincirlerin nasıl parçalanacağını Zehra'dan öğrenin.

HALA, düzen içi statükolarını korumak adına, hala grupçu-luk, rekabetçilik kaygısıyla, dışarıdaki direnişe omuz vermekten uzak duranlar, çıkın küçük dünyalarınızdan, Zehralar'ın büyük dünyasına katılın."

İktidara sesleniyordu Zehra.

Aldatılan, oyalanan insanlarımızı sesleniyordu.

Kendine sol diyen ama bunun gereğini yerine getirmeyenlere sesleniyordu Zehra.

Zehra Kulaksız Ekibi, bütün bu çağrılarının tekrarıdır.

Aldatılanlara, kandırılanlara, oyalananlara, susturulanlara *"ne haliniz varsa görün"* demez direnenler. Bıkmadan, usanmadan, yılmadan anlatırlar gerçeği. Bıkmadan, onlarca kez ölerек gerekirse, gerekirse onar onar alınlarına kızıl bantları bağlayıp ölümün üzerine yürüyerek... anlatırlar.

Zehra'lar yürümeye devam ediyor. Ya zafere ulaşacaklar, ya ölüme. Her ikisi de zafer demek onlar için. Zulme karşı direnmeyenin zaferi. Tarih, ölseler de, kal-salar da onları "yenilmediler" diye yazacak.

Zulmün karşısına dikilen bu en güçlü iradenin yanında olmak, zulme karşıym diyen herkes için bir görevdir. Zehraların çağrısına kulak verin, Zehraların direnişine güç verin ki, zulüm yere serilsin.

Tecrit Hücreleri Çürütüyor

Tecrit hücrelerinin insan sağlığı üzerine etkileri, değişik ülkelerdeki uygulamalarıyla sıkça gündeme geldi. 19 Aralık'tan bu yana hücrelerde bulunan tutsaklar için bugüne kadar ölümler gündemde oldu, yani bir anlamda hücrelerin üzerlerindeki etkileri dile getirme, anlatma olanakları dahi olmadı.

TAYAD'lı aileler, Tekirdağ F tipindeki tutsaklara ilişkin sağlık durumlarının özetlendiği Günay Eren imzasıyla kendilerine ulaşan bir mektubu yayınlayarak duyurdular. Mektuptaki somut bilgiler, şu ana kadar iki kişinin intihar ettiği, tabutların hiç eksik olmadığı F tiplerinin, insanı fiziksel ve ruhsal olarak çürütme merkezleri olarak da tarihe geçeceğini şimdiden gösteriyor.

8 Ayda İki İntihar Girişimi

Mektuptaki tutuklulardan biri **Aziz Doğan**. Hücresindekiler rahatsızlığının tutuklanmasından (Temmuz 2001) 8 ay sonra başladığının belirterek şunları söylüyor;

"İki defa kendini çarşafı 'oda'nın merdiveninin yanındaki yataktan merdiven boşluğuna doğru asmaya çalıştı, zor kurtardık. Bir defa bana saldırdı. Metin Abiyle zor engel olduk. Bir defa da revirden verdikleri hapların hepsini az kalsın yutuyordu. Böyle durumlarda götürüp revire bir yatıştırıcı iğne yapıp geri getiriyorlar... Günün büyük bir kısmını yataкта geçiriyor. Sadece yemeklerde iniyor aşağı. Biraz yiyor, sonra, bir aşağı bir yukarı, bir içeri, bir dışarı dolanıp duruyor, bir şey diyemiyoruz. Yoksa bize sinirleniyor. Hareketlerine, tavırlarına, gözlerine ve konuştuklarına bakarsan sanki burada değil gibi. Geçen 'yılan kokusu alıyorum' diyor. Yok desek de bizi dinlemiyor bile. Üst üste dilekçeler sonunda rahatsızlığının patlak vermesinden aylar sonra (haziran) İstanbul'a sevk oldu."

Aziz'in her ay hastaneye kontrole gitmesi gerekiyor, ama Bakanlıktan her ay onay gerektiği için düzenli gidemiyor.

Aziz yoksul bir Kürt ailesinin oğlu. Eşi ve oğlu yoksulluktan ziyarete gelemeyen, sadece kardeşi ziyarete gelebiliyor ve 18 Mart tarihindeki ziyarette kardeşiyle Kürtçe konuştuğu için 60 dakikalık görüşü 40. dakikada kesiliyor ve Aziz 'oda'sına geri götürülüyor.

Bundan sonrasını 'oda' arkadaşı anlatıyor;

"Görüşten erken getirilmesini, sanki kendisini dövme götürüyorlarmış gibi, ailesine telefon edeceğini, ailesinin üzüleceğini, ağlayacağını düşünmeye başladı. Şiddetli baş ağrısı geçirdi. Sonra sesler duymaya başladığını, kulağında annesinin ağlama seslerini duymaya başladığını söyledi.

Bize üç gün sonra söyledi. Ne kadar anlatmaya çalışsak da olmadı. Ailesi de aylardır çok uzak olduğu ve ekonomik sıkıntılarından dolayı görüşüne gelemediğinden iyice içine kapandı. Sonra kulağında seslerin çoğaldığını söylemeye başladı. 'Sesler beni bırakmıyor' diye ağlamaya başladı. Bu sürekleşti. Krizlere girdi. Kendisine hakim olamadı. Artık yapacak bir şeyimiz olmadığından zile basıp gardiyanları çağırdık. Her seferinde götürüp bir yatıştırıcı iğne vurup getirdiler."

Günay Eren anlatmaya devam ediyor. Çünkü sadece Aziz değil, onlarca tutsak çeşitli sağlık sorunlarıyla karşı karşıya. Tıpkı Aziz Doğan ile aynı hücrede kalan ve onun durumundan da etkilenerek rahatsızlıklar yaşamaya başlayan **Zeki Doğan** gibi.

Heyecan, Titreme, Boşluk...

Zeki Doğan 5 Kasım'daki Armutlu katliamından sonra tutuklandı. Zeki geldiğinde Aziz henüz rahatsızlanmamıştı. Aziz'in rahatsızlanmasının ardından onun durumundan etkilenen Zeki'de de psikolojik sorunlar başladı.

Aziz kriz geçirdiği zamanlar bazen Zeki'ye saldırdı. Zeki zamanla bunun sonucu olarak uykusuzluk çekmeye başlamış. Vücudunda istem dışı titremeler açığa çıktı.

Neler hissettiğini Zeki kendisi anlatıyor;

"Heyecan basıyor bazen. Bir nedeni yok. Böyle olunca titreme başlıyor. Kalp atışımı tüm vücuduma hissediyorum. Yazı bile yazamıyorum, volta atamıyorum. Kendi kendimi telkin etmeye çalışıyorum... Büyük bir boşluğun içerisinde duyuyorum."

Bu durumunun açığa çıkmasının ardından dilekçe verdi Zeki. Durumunu anlattı. Ayrıca birlikte kaldığı Metin Doğan da Zeki'nin durumunu anlattı idareye. Yine bir başka yoldaşı Zeki'nin yanına verilmesi için dilekçe verdi.

Ancak bu girişimler bir sonuç vermediği için 1 ayı aşkın süre orada kaldı Zeki. Ve daha sonra kendini gösteren rahatsızlığın temelleri atılmış oldu. 1 ayın sonrasında yer değiştirdi Zeki.

Yanındaki yoldaşı son durumunu ve gözlemlerini şöyle anlatıyor;

"Aziz'lerin 'oda'da, Aziz'den etkilendiğini, sürekli hücre psikolojisi yaşadığını, Aziz gibi olacağını, bunu kaldıramayacağını söylüyordu. Hücre psikolojisine girmek ve Aziz gibi olmamak için sürekli bir şeylerle uğraştığını, kendine iş yarattığını söylüyordu. Geceleri uyuyamadığını, saat 04.00'e kadar kaloriferin başında nöbet tuttuğunu söylüyordu. Aziz'in onu öldürebileceğini düşünüyordu. Daha önce boğazına sarılması böyle bir önyargıyı oluşturmuş.

Burada ise (yeni yerinde) vücudunun uyuduğunu kafasının keçe gibi olduğunu söylediği dönemler oldu. Fiziki rahatsızlıklarının olduğunu söylüyor. Vücutta ve kafada uyuşma, titreme, midede kramp gibi oynamalar, kalp atışının hızlanması gibi. Çok çabuk alınabiliyor. Radyoya sinir oluyor. Güven vermeye, Aziz gibi olmayacağını anlatmaya çalışıyoruz."

Tek Kişilik Hücrede Epilepsi

Anlatılan iki örnek üç kişilik hücrelerde ortaya

Tutsakların Sağlık Durumlarından

GENÇALİ KARABULUT; Kronik aktif Hepatit B. İlaç kullanmıyor. Özel diyet gerekli!

TURGAY KURT; Saç dökülmesi var. Yaş 19 Tansiyon düşüklüğü var.

CENGİZ BAL; Migreni var. Aumigren kullanıyor. Kulakları sürekli çınlıyor. Yemeklerden kaynaklı mide rahatsızlığı çekiyor.

YILMAZ COŞKUN; Gece ağızdan su geliyor, tanı konmadı, ilaç verildi, bir işe yaramadı. Sağ kolda uyuşma var.

BÜLENT COŞKUN; 7-8 dişi çekildi. Burun tıkanıklığı yaşıyor. Saç dökülmesi. Denge kaybı ve sürekli uyuma isteği var.

METİN DOĞAN; Dişleri çürük, gözleri bozuk.

ÖZGÜR HANCIOĞLU; mantar, diş dökülmesi, sırtta ağrılar başladı. Gözlerde bulanıklık var.

ÜZEYİR KARAHASANOĞLU; Ayakta mantar, saç dökülmesi var.

BAYRAM SAZ; Hepatit - B.

SADIK KARAKUŞ; Hepatit - B. İlaçlar fayda etmedi.

çıkanlardı. Tek kişilik hücrede kalanların durumunun daha da zor olduğunu söylemeye bile gerek yok elbette. İşte bunlardan biri Turan Bulut.

Turan, 1996'dan bu yana tutsak. F tipinde ilk günlerinde 1,5 ay tek kişilik hücrelerde tutuldu. Bu süreçte epilepsiye benzer bir rahatsızlığı açığa çıktı. Ani bayılmalar oluyor. Birçok kez bu baygınlık nöbetleri sırasında kafasını betona çarptı.

Yaptığı başvurular sonucunda Temmuz 2002'de beyin filmleri çektiler. Fizyolojik bir rahatsızlığı olmadığı açığa çıktı. Ama baygınlık nöbetleri devam ediyor. Yanında bulunan arkadaşları tuvalete gittiğinde dahi düşüp kafasını bir yere çarpması için dikkat ediyorlar.

Kendisi durumunu şöyle anlatıyor;

"Nöroloji doktoru 'bayılmalar psikolojiktir, sen kafana bir şey takmayacan, üzülmeycen bunlara dikkat edeceksin' dedi. Bu koşullarda bu nasıl olacaksa !"

Turan kendi de dediği gibi nasıl olacaksa. Olmadı tabi. Turan kriz geçirdi.

15 Ekim günü, rahatsızlandı Turan. Yanındaki arkadaşları ziyarette olduğu sırada, merdivenlerden düşmüş, başını çarpmış, yarım saat boyunca kriz esnasındaki kasılmalar nedeniyle kafasını, sırtını betona vurmaya devam etmiş.

Yoldaşının anlatımı o anı;

"Dün rahatsızlanmıştı, ben ziyaretteydim. Merdivenlerden düşmüş. Ziyaret dönüşü gördüm. Dün revire çıkmıştı. Bugün de (16 Ekim) hastaneye götürdüler. Dün sabahtan beri bir şey yiyip içmedi. Titremeye benzer bir kasılması var. Uyurken bir şey sormak için uyandırınca ani bir uyanış yapıyor. Başının ağrıdığını, vücudunun her yanının ağrıdığını söylüyor. Kendini şubede sanıyordu. Öyle konuşuyor."

Hastane iğne vurup, ilaç yazıp geri yolladı.

Bu kriz ve düşmeden sonra 95 yılından sonrasını bir süre hatırlayamadı. Daha yeni yeni toparlıyor, hatırlamaya başladı. Son durum olarak tanıyan yoldaşlarının yoğun çabasıyla biraz toparladı. Ama yeniden kriz geçirme durumu her an mevcut.

*

F tiplerindeki tutsakların sağlık durumlarını anlatmaya devam edeceğiz. Alman Stammheim hapisanesinde yaşananlar neredeyse tüm dünyaca biliniyor. F tiplerinde "yok" denilen tecrit koşullarının insan üzerindeki etkilerini de duyacak, öğrenecek herkes.

Sürecek

28 Şubatı Savunmak, Faşizmi Savunmaktır

✓ En önemli tehlike “şeriat”; özgürlüklerin önündeki temel engel de “laiklik” değildir.

✓ Anti-şeriat, anti-laiklik temelinde politika yapanlar, halkı yanıltarak, açlık ve zulüm düzeninin değirmenine su taşıyorlar.

✓ Tehlike, Amerikan imparatorluğunun saldırganlığıdır; tehlike, IMF’dir. Tehlike MGK kurmaylığında sürdürülen faşist yönetimdir.

✓ Özgürlüklerden, demokrasiden yana olan herkes; sunni tehlikelerle, hayali düşmanlarla uğraşmak yerine bunlara karşı mücadelede birleşmelidir!

AKP iktidarı, bütün siyasetlerini “laiklik-şeriat” ikiliği üzerine kurmuş olan kesimleri telaşa sevketti. AKP iktidarı IMF’ye taahhüt üstüne taahhüt veriyor, Avrupa kapılarında ülkemizi pazarlıyorlardı. Açlık, işsizlik karşısında ne yapacaklar belli değildi. F tiplerinde ölümler, infazlar, işkenceler, duracak mıydı, belli değildi. Ama bunların hiçbiri de “laikciler”in derdi değildi. Onlar için varsa yoksa türbandı. Ya AKP türbanı her yere sokarsaydı... Ya laiklik delinirseydi...

Bir zamanlar “müttefikleri” olan TUSİAD’ın, TESEV’in ve burjuva medyanın AKP yağcılığına başlaması ise onları iyice korkuttu. Adeta paniğe kapıldılar. Halbuki o 28 Şubat günlerinde, başta Koç’lar olmak üzere TUSİAD patronları “Refahyol’u yıkma operasyonu” için milyon dolarları seferber ediyorlar, burjuva medya Sincan’da yürüyen tankları alkışlıyordu. Ne kadar “laik-demokratik Türkiye” savunucusuydular o günlerde. O zamanlar, bu sözü edilen laikçilerle TUSİAD’cılar, TOBB’lular, Doğan Medya eleleydi.

Bu ülkede bağımsızlık yokedilmiş, özgürlükler yokedilmiş, bunların kaygısını duymak, sorumluluğunu taşımak yerine, sanki “tehlikede olan tek şey” laiklikmiş gibi, bunun üzerine politika yapanlar, 28 Şubat’taki müttefiklerinin bir çoğunu kaybedince, telaş içinde “laiklik-şeriat” çatışmasının asıl körükleyicisi olan ordudan medet ummaya başladılar.

**Kimdir bu “Laiklik bekçileri”;
açlık ve zulüm karşısında nerededirler?**

Cumhuriyet gazetesi kadroları, YÖK’ten hukuk kurumlarına kadar bir çok alandaki “devlet aydınları”, laiklik bekçilerinin başında geliyorlar.

Bunların tipik temsilcisi CHP Genel Başkanı Baykal, eski Anayasa Mahkemesi Başkanı Yekta Güngör Özden, YÖK Başkanı Kemal Gürüz gibileridir.

Halka yönelik baskılar, katliamlar olurken, bunların “demokratikliği” hatırladıklarına tanık olmayız hiç. MGK politikalarının savunulmasında ise en başta dırlar.

Şimdi de oturmuş, şu türban meselesi, laiklik-şeriatçı çatışması bir keskinleşsin, şu ordu da AKP’ye okkalı bir muhtıra versin beklentisi içindeler. Bunun için orduyu da alenen kışkırtmaktan geri durmuyorlar. Çünkü politik varoluşlarını bu çatışmanın üzerine ve ordu himaye-

si üzerine kurmuşlar.

AKP'nin iktidara gelmesi ve türbanın ön plana çıkarılması üzerine, bunların "ideolojik karargahı" da sayılabilecek Cumhuriyet'te yazılanlara bakın:

Mustafa Balbay: *"Bir önceki Genelkurmay Başkanı'nın 28 Şubat'ın bin yıl süreceğini söylemesinin ardından bir sonraki (genelkurmay başkanı) bin yılın sıfırlarını atar mı? Sanmıyoruz!"* (25 Kasım 2002 Cumhuriyet)

Cumhuriyet (26 Kasım 2002): *"AKP hükümeti dokunulmazlıklar hariç, devletin her şeyine dokunacak!"*

Mümtaz Soysal: *"Doğru dürüst hükümet etmenin Türkiye'deki kuralları bellidir. Bunları zorlayarak hükümet etmeyi hükmetmeye dönüştürme heveslerinin yakın geçmişte nelere ve nerelere tosladığı da belli. ... cumhuriyetçi büyük çoğunluk henüz yıkılmamış, ayaktadır."* (25 Kasım 2002 Cumhuriyet)

Cumhuriyet (26 Kasım 2002): *"Başbakanlık'ın ziyaretçi profili de değişti. Kara çarşafılı, türbanlı, 'takkeli' ziyaretçileri arttı."*

Cüneyt Arcayürek: *"Bir oldu bitti yaratarak Esenboğa'ya türbanlı eşini getiren Arınç'a karşı bir hukuk adamı, laik Cumhuriyeti savunanların önde gideni bir Cumhurbaşkanı'nın düşündüğü önlem ise eşini dış geziye götürmemek. Hazin! ... New York Times: '28 Şubat deneyimini yaşayan şimdiki liderlerin, Türkiye Cumhuriyeti'ni kökten değiştirmeye çalışmanın 'intihar' olacağını öğrendiklerini' yazıyor. Acaba? Yoksa 'o hedefe' yavaş yavaş, sindire sindire mi yol alıyorlar?"* (26 Kasım 2002, Cumhuriyet)

Ali Sirmen: *"Üniversitede tesettür Anayasa Mahkemesi'ne göre, anayasanın laiklik ilkesine aykırı. ... Sezer'in duyarlılığı ve uyarısı güzel, güzel olduğu kadar da güven verici."* (26 Kasım 2002, Cumhuriyet)

Rahatlıkla görülebilsin diye, çok sayıda alıntı aktardık. Evet, tablo bu. Bütün dünyaları laiklik. Ve bütün güvenceleri ordu!

Laiklik adına savunulan IMF'ci, katliamcı ordu!

Laikliği demokratiklik sanıyorlar veya öyle yansıtıyorlar. Ama onlar da bilir ki, hiç ilgisi yoktur. Denilebilir ki, birkaçı hariç, bütün **faşist diktatörlükler** laikliğin de savunucu ve uygulayıcısı olmuşlardır. Ama "din devlet işleri ayırır"

derken dini halka karşı en fazla kullanan da onlardır. Aynı Türkiye Cumhuriyeti'nin "milli" ordusu gibi.

Hizbullah'ı büyütüp besleyen koruyan kimdi? **Ordu!**

Cuntanın kitle desteğini artırmak için tarihlerle anlaşmalar yapan kimdi? **Ordu!**

Halkın, gençliğin devrimcileşmesini engellemek için tarikatların örgütlenmesinin önünü açan kimdi? **Ordu!**

Şeriatla yönetilen bir çok ülkedeki orduların da emperyalizmin işbirlikçisi olduğunu unutmasınlar.

Ordu emperyalizmin ülkemizdeki bekçisidir. Anlaşılması gereken budur. Böyle olmasaydı, Amerikancı darbeler gerçekleştirilir miydi?

İşin garipliğine bakın ki, "laiklik, cumhuriyet ilkeleri" diye ordunun savunucusu kesilenlerin önemli bir kısmı, o ordunun darbelerinde işkeneler gören, hapisler yatan insanlardır. Siyasi düşüncelerinden, ideallerinden gerileye gerileye, kendilerine zulmedenlerin safına kadar gitmişlerdir. Ordunun bu ülkedeki sömürü ve zulmün asıl kuvveti olduğu, Susurluk'tan hortumculuğa, infazlardan katliamlara, kaybetmelere kadar tüm bunların birinci dereceden sorumlusu ve faili olduğu, bir yanılla da bu **"orducu aydınlar"** sayesinde gizlenmektedir. Bunlara, **İP'ten, TKP'ye, ÖDP'ye** kadar, MGK'nın laiklik-şeriat politikalarına tabi olan "sol"cuları da eklemek yanlış olmaz.

Bağımsızlık ve özgürlükler için, sömüren

ve zulmedenlere karşı birleşelim!

28 Şubat, bir noktada başarılıdır. İslamcı düzen partisini, ortasından ikiye bölmüş, güçsüzleştirmiş, sonra düzene daha uyumlu hale gelen parçasının önünü açmış, **"IMF'ci, MGK'cı bir 'islamcı' parti"** dizayn etmiştir. Bunda kesin bir başarı sözkonusudur.

Ama bir nokta var ki, o da düzenin başarısızlığıdır. Veya başka bir açıdan açmazı. İnançlar, düşünceler, tanklarla, toplanlar, hapisanelerle yokedilemiyor. İslamcılık da, düzenin çizdiği sınırlarda durdurulamıyor her zaman.

Demek ki görülmesi gereken şudur: Türbanda ifadesini bulan tarikatlar, "siyasal islam", bu ülkenin gerçeğidir. Nerede kaldı anlı şanlı "cum-

huriyet devrimleri". Baskıyla, yasakla hiçbir sorunun çözülemediği, inançların baskıyla yokedilemediği belli... Çözemezler de, susturabilirler, yeni 28 şubatlar yapabilirler, ama çözemezler.

"Cumhuriyetimizin ilkeleri" sözünü sık sık duyuyoruz bu kesimden. Ama bir soralım; Hangi ilkeler? Hangi cumhuriyet?

Cumhuriyet, ABD'nin, AB'nin uydusu, IMF'nin kölesi olmuş. Bekçi dediğiniz ordu bu ülkeyi amerikaya satmış... Aynı ordu, devrimci mücadeleyi engellemek için 12 Eylül'ü, Susurluk gündemini değiştirmek, düzen partilerine çeki düzen vermek, islamcılarının önünü kesmek için

28 Şubat'ı yapmıştır. Sonuçta bu müdahaleler, emperyalizme bağımlı düzeni sürdürmek ve güçlendirmek içindir. Bu müdahaleler, hak ve özgürlükleri gasbeden faşizmin müdahaleleridir.

Şeriat-laiklik ikilemi, düzeni sürdürür. Sonuçta ikisi de aynı noktadadır: Biri, benim türbanım olsun, onun dışında sömürü, açlık, zulüm ne olursa olsun diyor, ötekisi de laiklik olsun da gerisi önemli değil diyor.

Özgürlükleri, demokrasiyi gerçekten savunanlar, bu suni çelişkidenden çıkmalıdır.

Hukukçu Sezer'in sorun çözme yöntemi:

"Ezdim, yasakladım, bitti!"

TBMM Başkanı Arıncı'nın türbanlı eşi tarafından uğurlanması üzerine "laikliği korumak üzere" bir çıkış yapmak isteyen Sezer, Öğretmenler Günü vesilesiyle yaptığı konuşmayı, türban konuşmasına çevirerek şöyle dedi: **"Gündemden çıkan türbanı yeniden sorun durumuna getirmeyin..."**

Peki nereden hükmediyordu türbanın gündemden çıktığına?

Çünkü düzen yasaklamıştı. Anayasa mahkemesi, "üniversitelerde başörtüsünü serbest bırakan düzenlemeyi iptal etmişti."

Tabii yasakladın mı sorun da çözülmüş oluyor!!!

Mantiğa bakın! Üstelik de bunu söyleyen **"Türkiye'nin ilk hukukçu Cumhurbaşkanı."**

Aynı Sezer, kısa süre önce Kopenhag'daki basın toplantısında F tiplerini soran gazetecilere de **"Adalet Bakanı yeni düzenlemelerle sorunu çözdü"** diye cevap vermişti.

Sezer'in temsil ettiği devletin "sorun çözme" politikası bundan ibarettir işte. Yasakladın mı, konuya ilişkin yazı ve haberleri sansürledin mi, bir iki de genelge çıkardın mı tamam, bütün sorunlar bıçakla kesilmiş gibi çözülmüş olur.

Sezer'in hukuk anlayışı da bu demek ki: **Ben yaptım oldu "hukuku"**, Ama olmuyor işte.

Ez, yok et, sindir, bastır, yasakla, gerekirse yasa yap... sorun olmaktan çıktı de. Ama çıkmıyor işte.

Senin yasakladığın türban, iktidar oluyor. Sen

istersen üç maymunu oynana, türban sorunu devletinin önünde dağ gibi duruyor. Sen F tiplerini çözülmüş say istediğin kadar, ölümlerimiz önünde dağ gibi duruyor.

28 Şubat "siyasal islamcılığı" gündemden çıkarılmıştı hani?

19-22 Aralık'tan sonra **"artık kimse devlete başkaldırmayacaktı"** hani?

Adeta bir kuraldır; Faşizmin, oligarşik diktatörlüklerin **"çözdüm"** sandığı her sorun, bir süre sonra çok daha büyümüş olarak karşısına çıkar. Yokettim sandığı düşünceler, bir süre sonra daha pekişmiş ve yaygınlaşmış olarak gündeme gelir. Sadece, halkın devrimci mücadelesinin 1970'den bu yanaki gelişimine bakanlar, bunu somut olarak görür.

İslamcı gelişme karşısında ise, faşizm büsbütün açmaz içindedir. Çünkü herşeyiyle yoketmeye, imhaya çalıştığı devrimci harekettten farklı olarak, islamcılığı tümünden yoketmeyi de kendi çıkarlarına uygun görmemekte, bir yandan belli bir sınırdan tutmaya çalışırken, bir yandan da önünü açmakta, devlet içinde, muhtelif düzen kurumlarında yerleşmesine karşı çıkamamaktadır. İslamcılar da doğal olarak devletin bu açmazını kullanmakta ve güçlendikçe, çizilen sınırları zorlamaktadırlar.

Yani kısacası, hayat Sezer'in "gündemden çıktı, çözüldü" demesiyle şekillenmiyor. Hayatın ve sınıflar mücadelesinin kendi kuralları işliyor.

“MGK’NIN ASLANI” CHP

“Aslan sosyal demokrat” CHP, MGK sözcülüğüne soyunuyor

“Aslan sosyal demokratlar” idiler. Öteden beri, cumhuriyetin bekaası... diye diye faşist devletin en sadık savunucuları idiler. Bu çizginin misyonunu, en iyi Ecevit anlatıyordu; “komünizmin gelişini önleyen hareketin ürünüyüz” diyordu. Halkın açlığından, zulme karşı halkın yanında olmaktan önce her zaman ilk gün-

demleri, halkın iktidarının önüne geçmek için elinden geleni yapmak oldu. Katliamlar, baskılar uyguladılar, halkı “sol” maskeyle aldatarak düzenin kitle tabanı haline getirmeye çalıştılar. Seçimden önce dergimizde partileri tanıttığımız yazı dizimizde, CHP’nin “devlet partisi” olduğunun altını çizmiştik.

Şimdi bu rollerini mecliste daha da kaba bir gericilikle, TBMM’de AKP’ye karşı laikliği savunma adına, MGK’nın sözcülüğüne soyunuyor.

Cunta anayasası savunucusu CHP

Geçen hafta CHP’nin muhalefet yapacak konu bulamadığını, laiklik ve Fadıl Akgündüz dışında hiçbir konuda bir şey söyleyemediklerini belirtmiş, çünkü ikisi de IMF’ci demiştik.

Kıbrıs, türban ve anayasa tartışmalarında “muhalefet” kimliğine sarıldı CHP. Ama ne muhalefet!

AKP diyor ki; anayasayı değiştireceğiz.

CHP, asla olmaz, anayasa tümünden değişemez, siz kendi amaçlarınız için değiştireceksiniz diye karşı çıkıyor.

Diyelim ki, AKP, türbandan Tayyip Erdoğan’ın yasağına kadar kendi ihtiyaçları için anayasayı değiştirmek istiyor olsun. CHP, bunun karşısında şunu söylemiyor; tamam cunta anayasasını tümünden değiştirelim, kaldırıp çöpe atalım, halkın her kesiminin katılacağı hak ve özgürlüklerin alabildiğine geniş ve herkes için olduğu bir anayasayı yapalım

demiyor. Yok, cunta anayasası kalacak diyor. Gericici AKP karşısında gericici faşist anayasaya sarılıyor, cuntanın yaptığı yasaların kalmasını MGK paralelinde istiyor. Katliamcı, soyguncu düzenin bütün kurumlarıyla yaşamasını savunarak daha da gericileşiyor. Ve CHP içinde özgürlüklerden, demokratlıktan sözedenlerin gıcı çıkmıyor.

MHP’den CHP’ye miras; Genelkurmay sözcülüğü

Önceki TBMM’de genelkurmayın sözcülüğünü her alanda MHP yapıyordu. Genelkurmay söyleyeceklerini MHP’ye söyletiyor, MHP kendi savunduklarıyla ister çakışsın isterse çatışsın genelkurmayla göre politikalarını belirliyordu.

Aynı misyonu şimdi CHP yerine getirmeye soyunuyor. Sadece anayasa konusunda değil, Kıbrıs’tan, türbana genelkurmayın bilinen klasik politikalarının meclisteki sözcülüğünü yapıyor.

CHP, mecliste şöyle bir tablonun AKP dahil herkesin kafasında netleşmesine oynuyor; bir yanda AKP öte yanda atacağı adımları devlet adına denetleyecek, onu yap şunu yapma diyecek olan CHP. CHP’nin muhalefet yapmaktan anladığı da bu.

Örneğin, mali miladın kaldırılmasının karşısına; dur! Soyguncuya, talancıya, hırsıza, kara paraya geçit vermeyiz demiyor.

IMF programının karşısına; Hayır! Halkın açlığını, yoksulluğuna çözüm bulunacak bir ekonomik program demiyor.

Türban tartışmalarının karşısına; Hayır! Sadece türban değil, halkın her kesiminin hak ve özgürlükleri tanınmalı, anayasal güvence altına alınmalı, örgütlenme ve düşünce özgürlüğünün önündeki bütün engeller kaldırılmalı demiyor.

Neden diyemiyor? Çünkü bunlar MGK’nın gündeminde yok, bunlar halkın gündemi olduğu için CHP’nin gündemi değil.

CHP’nin gündeminde;

açlar, yoksullar, işsizler yok! Halkın temel hak ve özgürlüklerinin sağlanması yok! İnançlara özgürlük yok! Alevilerin sorunları yok!

CHP’nin gündemi Genelkurmay’ın gündemil

GAZİ MAHALLESİ'NDE MEŞALELİ YÜRÜYÜŞ

23 Kasım Cumartesi günü Gazi Mahallesi'nde meşaleli yürüyüş yapıldı. Heykel bölgesinde toplanan kitle uyuşturucuya ve fuhuşa karşı sloganlar atarak saat 21.00 de yürüyüşe başladı. Gazi sokaklarında yürüyen halk, F tipi hapishanelerde süren ölüm orucu eylemine de destek verdi. F tiplerindeki tecritin kaldırılmasını isteyen dövizler açıldı ve "Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz" sloganı uzun süre atıldı. Ellerinde taşıdıkları meşaleler ve üzerinde Savaş İstemiyoruz yazan flamlarıyla yaklaşık yüz kişi yarım saat Gazi sokaklarında yürüyüş yaptılar.

MERSİN'DEN SAVAŞA HAYIR...

23 Aralık Cumartesi günü Demirtaş Mahallesi'nde çocuklar, tarafından savaş karşıtı bir yürüyüş düzenlendi. Ellerinde "Savaş Hayır", "Savaş Açlık Demektir", "Çocuklar Ölmesin", "ABD Askeri Olmayacağız", "IRAK Halkı Yalnız Değildir" yazılı beyaz balonlarla mahallede yürüdüler. "Savaş Hayır", "Çocuklar Ölmesin", "ABD Askeri Olmayacağız" sloganlarıyla yaklaşık yarım saat mahallenin sokaklarında yürüyüş yapan çocuklar, 17.30'da eylemi bitirdiler.

BALIKESİR'DE ŞENLİK VAR..I

Balıkesir Gençlik Derneği (BAGED) 24 Kasım tarihinde Yılmaz Cafe'de açılış şenliği düzenledi. Öğrenci gençliğin akademik, demokratik taleplerine ses veren, gençliğin sorunlarını, sevinçlerini, kültürünü, coşkusunu dernek çatısında birleştiren, yoz, bencil kültüre karşı gençliğin değerlerini savunan Balıkesir Gençlik Derneği, öğrenci gençliği bir araya getirmenin sevincini yaşıyor. Saat 15:00'da başlayan şenliğe ilk olarak sanatçı Nurettin Güleç türkülerıyla katıldı. Ardından sahneye çıkan BAGED şiiir grubu Nazım Hikmet ve Atıl Behramoğlu'nun şiirlerini gençlikle paylaştı. Türküler, şiirler ve halaylarla bir araya gelmenin coşkusunu paylaşırken dağıtılan broşürlerle şenliğe katılanlara dernekle ilgili bilgi verildi. Balıkesir Gençlik Derneği adına yapılan konuşmada "Gençlik umuttur, umudumuzu yaşatmak ve büyümek için herkesi derneğin faaliyetlerine katılmaya davet ediyoruz" dendi. 200 kişinin katıldığı şenlik saat 16:30'da sona erdi.

İnternet adresi: <http://www.baged.com.tr>

BURSA GENÇLİK DERNEĞİ KURULDU

Bursa gençliğinin ekonomik, sosyal ve kültürel faaliyetlerini sürdürebileceği bir derneği var artık. Çalışmalarına Nalbantoğlu Mh. Taşkapı SK. NO:9 Altınova İşhanı 4/43'de başladı. Bursa gençliğine seslenmek amacıyla afişleme yapıldı.

İZMİRDE ÜNİVERSİTE GENÇLİĞİNE YÖNELİK SALDIRILAR DEVAM EDİYOR

26 Kasım 2002 günü Ülkü ocakları'ndan gelen yaklaşık 40 kişilik bir grup Ahmet Yesevi Öğrenci Yurdu'na gelerek zorla "Ülkü Ocağı'nda tanışma toplantısı yapacağız" diyerek öğrenciler üzerinde baskı uyguluyorlar. Bunun üzerine devrimci-demokrat öğrencilerle ülkücüler arasında tartışma başlıyor ve tartışma çatışmaya dönüşüyor. Çıkan çatışmada birçok öğrenci yaralanırken devrimci, demokrat altı öğrenci hakkında soruşturma açılıyor ve sürekli bu öğrenciler Terörle Mücadele Polislerince takip edilerek rahatsız ediliyorlar.

Bu saldırıları 27.11.2002 günü Dokuz Eylül Eğitim Fakültesi öğrencileri toplanarak bir açıklamayla protesto ediyorlar. Açıklamadan sonra okulda yoğun sivil polis takibi başlıyor. Okula girişte kimlik kontrolü yapılıyor ve çevik kuvvet otobüsleri okulun dışında bekletiliyor. Polisin bu ablukası sürerken gençlikte bir basın açıklamasıyla baskıları protesto ederek mücadelelerine devam edeceklerini açıkladılar.

MALATYA LİSESİNDEKİ FAŞİST SALDIRILARA CEVAP VERİLDİ

Uzun süredir emniyetin "terör brifingi"nin etkisiyle DLMK'lı öğrenciler üzerinde müdür-polis-sivil faşist işbirliğiyle saldırılar düzenleniyordu. Okul Müdürü, öğrencilerin okuduğu kitap, dergi, kıyafet sorunlarının "çözümü" için faşistleri devreye sokmuştu. Ülkü Ocakları ve Nizam-ı Alem Ocakları tarafından yönlendirilen saldırılara 27 Kasım günü cevap verildi. Ülkü Ocakları Başkanı ve Nizam-ı Alem Ocakları Başkanı olduğunu söyleyen 2 kişi ve Malatya Lisesi'nin "meşhur reis"i devrimciler tarafından cezalandırıldı. Malatya Lisesi'nin Müdürü'nün faşistlerle işbirliği devam ediyor. Bundan sonraki saldırılara da gerekli cevabın verileceği belirtildi.

ANKARA ÜNİVERSİTESİ'NDE FAŞİST SALDIRI

Gazi Üniversitesi Turizm Ticaret Eğitim Fakültesi öğrencisi Serkan Onur Yılmaz ve Murat Korkut isimli öğrenciler 13 Kasım Çarşamba günü MHP'li faşistlerin saldırısına uğradı.

Yaklaşık 30 kişilik faşist grup tarafından okul kırtasiyesinin önünde bahçeye çıkarılarak dövülen öğrenciler dekanında araya girilmesiyle linç edilmekten zor kurtarıldı. Ağır yaralı olarak hastaneye kaldırılan öğrenciler bir gün doktor gözetiminde kaldıktan sonra taburcu edildi. Daha sonra Adli Tıp'a giden Serkan Onur Yılmaz ve Murat Korkut 7 günlük iş göremez raporu aldılar.

Burjuva medyada 'Ramazan, oruç vb' nedenlerden dolayı çıkan bir olay gibi gösterilen faşist saldırıyı Ankara Gençlik Derneği 14 Kasım günü Yüksel Caddesinde yaptığı basın açıklamasıyla protesto etti.

Yaptığı açıklamada faşist saldırılara karşı bütün öğrenci gençliği birleşmeye çağırarak Ankara Gençlik Derneği hesap sorulacağını belirtti.

ESKİŞEHİR ÜNİVERSİTE GENÇLİĞİ ANKARA'DA YÖK'Ü VE SORUŞTIRMALARI PROTESTO ETTİ

23 Kasım Cuma günü Eskişehir ve Ankara Üniversiteleri öğrencileri YÖK'ü ve soruşturmaları protesto etmek için bir eylem gerçekleştirdi.

Yüksel Caddesinde İHD Ankara Şubesi'nin yaptığı savaş karşıtı basın açıklamasına katılan öğrenciler burada toplanarak kortejler halinde Sakarya Caddesi'ne doğru yürüyüşe geçtiler. Öğrenciler yürüyüş esnasında soruşturma terörünü protesto amaçlı ağır bantları taktılar ve megafonlarla halka ve kitleye YÖK ve anti-demokratik uygulamaları teşhir ettiler. Sakarya Meydanı'na çıkan yaklaşık 350 kişi burada soruşturmalardan dolayı Eskişehir Anadolu Üniversitesi'nden atılan bir öğrenci, Eğitim-Sen temsilcisi ve bir velinin yaptığı basın açıklamasının ardından sloganlarla eylem sona erdi.

ANKARA GENÇLİK DERNEĞİ KURULDU

Yaklaşık birbuçuk aydır süren kuruluş çalışmalarını sonlandıran Ankara Gençlik Derneği Girişimi 25 Kasım günü yapılan başvuru sonucunda resmi olarak kuruluşunu ilan etti.

Fidanlık Mah. Ataç Sok. No: 23/2 Kızılay Ankara Tel: 0312 430 00 43 adresinde faaliyet gösteren Ankara Gençlik Derneği ilk etkinlik olarak Gönüllü Eğitim Topluluğu çalışmalarına başladı.

Yaptığı bir açıklamayla "Bizler Ankara Gençlik Derneği çalışanları olarak gençliğin akademik, demokratik, sosyal kültürel sorunları etrafında Gençlik Derneği'nde birleşmeye çağırıyoruz" dedi.

TAYAD'LILAR MECLİSTE

TAYAD'lı Aileler'den 23 kişi, TBMM'ne ölüm oruçları ve tecrit konusunda görüşmeye gitti.

Aralarında 6 kişilik bir heyet oluşturan aileler, CHP Hatay Milletvekili Gökhan Durgan ile görüştüler. Ölümünün yeni hükümetin de en acil gündemi olduğunu dile getirerek, tecritin bir an önce kaldırılmasını talep ettiler. Saat: 13.30'da görüşmenin ardından meclisin önünde bir basın açıklaması yapmak isteyen tutsak ve şehit aileleri polis tarafından engellendi. "Daha Kaç İnsan Sakat Kalacak" ve "Tecrit Öldürüyor, Tecriti Kaldırın" yazan dövizler açan aileler, yeni ölümünün yaşanması için acil çözüm istediklerini dile getirdiler.

29 KASIM CUMA GÜNÜ

24 TAYAD'lı meclise giderek, randevu aldıkları milletvekilleriyle görüştüler. Saat: 11.30'da başlayan görüşmelerde, süren ölümünün çok yakınımızda olduğunu, yeni hükümetin de bu sorunun muhatabı olduğunu dile getirdiler. 10 kişiden oluşan, üç grup halindeki heyet, Algan Hacıoğlu, Zübeyir Durgun, Abdülkadir Yazar (CHP) ve Eyüp Fat-

sa (AKP) ile görüştüler. AKP adına görüşülen Eyüp Fatsa (grup başkan vekili) ise, sorundan haberdar olduklarını, işe başlar başlamaz çözüm noktasında uğraş vereceklerini söyledi.

CHP'li vekiller de, gündemlerine aldıklarını, hükümetin iş yapmaya başladığı andan itibaren de ellerinden geleni yapacaklarını söylediler. Saat: 13.10'da görüşmelerden çıkan aileler, meclis önünde basın açıklaması yapmak istedikleri. Yine polis ailelerin basın açıklaması yapmasını engellemek istedi. Bu sırada hücrede ölü bulunan Volkan Ağırman'ın "Oğlum Niye Öldü"? yazılı resmini taşıyan Niyazi Ağırman'ı tartaklayan polisler resmi zorla aldılar. Bunun üzerine TAYAD'lılar resmi istediklerini, verilene kadar da gitmeyeceklerini belirttiler. Kısa bir oturma eylemi yaparak basın açıklaması metnini okudular. Sık sık "Tecrit Öldürüyor Tecriti Kaldırın" diye slogan atan aileler ısrarlar üzerine polisin el koyduğu Volkan Ağırman'ın resmini de geri aldılar. Daha sonra TAYAD'lı aileler görüşmeler hakkında basına sözlü açıklama yaptılar.

Sürgüne Hayır!

24 Kasım Öğretmenler Günü'nde Eğitim-Sen'li öğretmenler yaptıkları eylemle, "Baskı, Sürgün Değil, İnsanca Yaşam İstiyoruz" dediler. Yaklaşık 250 kişinin katıldığı eylemde Eğitim-Sen İzmir Şubeleri adına Sezai Turan okuduğu açıklamada öğretmenlerin yaşadığı sorunları dile getirdi.

Sağlık İşçilerinden Eylem

Malatya Turgut Özal Tıp Fakültesi Hastanesi'nde çalışan 8 işçinin Sağlık-İş Sendikası'na üye olması nedeniyle işten atılmasına karşı sendika binasında başlatılan oturma eylemi sürüyor.

18 Kasım'da Sağlık-İş Genel Başkanı Mustafa Başoğlu sendika şubesinde yaptığı açıklamada işçilerin haklarını arayacaklarını belirtirken, işçiler eylemlerinin ramazan ayı dolayısıyla oturma eylemi biçiminde olduğunu, daha sonra açlık grevi ve taleplerinin kabul edilmemesi durumunda daha ileri eylemler yapacaklarını belirttiler.

Kadına Şiddete Son!

Kadına yönelik şiddet sıralamasında dünya birincisi olan ülkemizde 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele ve Dayanışma Günü nedeniyle çeşitli eylemler gerçekleştirildi. Bunlardan ikisi de Malatya ve İzmir'deydi.

Malatya'da KESK'li memurların düzenlediği eylemde, "Kahrolsun Yeni Dünya Düzeni" sloganı atılırken, İzmir'de, kadına yönelik şiddetin yanı sıra, işkence, F Tipleri, IMF politikaları da dile getirildi.

Halkın hukuku

Adaletsiz bir ülke, güneşsiz bir dünyaya benzer

Yargıtay Şov

Yargıtay, 5 yıldır süründürülen adli bir davadaki işkence olayında, işkencecilere ceza verdi, gerekçeli kararında şöyle dedi;

"İşkence insanlık suçudur..."

Bu doğru söze diyecek bir şey yok.

Ancak mesele bunu söyleyenin, buna uygun bir pratik içinde olmasıdır. Halen onlarca işkence davasında, yüzlerce işkenceci var, bunlar da insanlığa karşı suç işlemekten yargılanacak mı örneğin. Ya da, bugüne kadar olduğu gibi işkence davalarında yargıtay kararlarıyla işkencecileri koruma altına almayacak mı?

Elbette bunların hiçbirisi olmayacak.

Çünkü, işkencenin insanlık suçu olduğu-nu söyleyen Yargıtayın bugün AB'cilik paralelinde her yanda estirilen sahte "işkenceye karşı olma" şovuna katkıda bulunduğunu çok rahat söyleyebiliriz.

Şovdur, çünkü bunu söyleyenin kararları bu insanlık suçuna ortaklıklarla doludur.

Sadece işkencecilerin aklanmasından söz etmiyoruz. Devrimcilerin yargılandığı DGM davalarında istisnasız olarak bütün ifadeler işkence altında alınmış ve davaya da esas teşkil etmiştir. Yargıtay'ın bu DGM kararlarını bozmak bir yana hızla onayladığı binlerce, onbinlerce dava dosyası arşivlerdedir.

Yargıtay DGM'lerin işkence damgalı polis fezlekeleri ile kararlar verdiğini çok iyi bilerek, kendisi de bu kararların altına imza atmıştır. Susurluk düzeninin sürebilmesi için devrimcilerin işkence görmesine onay vermiştir. Halen işkenceli ifadelerle haklarında ömür boyu hapisler, 10-20-30 yıllara varan hapisler verilen onbinlerce insan hapisanelerde.

İşkence insanlık suçuyorsa, bu suç işlenerek verilen cezaları onaylamazdı Yargıtay.

Şova son verin. Susurluk hukukun şovları 70'lik kokanaların yüzündeki bir kiloluk makyajlar gibidir. Tiksindirici bir sırtıma içinde bakar insanlara.

Halkın Hukuk Bürosu

Eren Keskin'in Cezası Kaldırılmalı

İstanbul Barosu'nun yeni yönetimi yaptığı bir basın açıklaması ile Av. Eren Keskin'e 1 yıl meslekten men kararının infazına başlandığını duyurdu.

Meslekten men kararı yasa ve hukukun genel ilkelerine aykırıdır. Çünkü 5 yıl süre ile ertelenmiş dolayısıyla hukuken ortada olmayan bir karara dayanarak ceza verilmiştir. Ayrıca meslektaşımız Eren Keskin'in mahkemeye başvuru hakkı bulunduğundan, hukuki süreç bitmemiştir, ancak İstanbul Barosu bu itirazın yapılmasını **beklemeden**, kararı uygulamış, üstelik yasada, Baro genelinde yeri olmadığı halde basına, kamuoyuna duyurmuştur. Böylece insan hakları ve hukuk mücadelesi veren avukatlar meslekleriyle tehdit edilmeye, onlara gözdağı verilmeye çalışılmış, aynı zamanda kime hizmet edeceklerini, kimin için çalışacaklarını adeta ilan etmişlerdir. Nihayetinde sırada başka avukatlarla ilgili disiplin dosyalarının olduğu, hızla bunların da cezalarla sonuçlandırılacağı söylenmektedir.

Eren Keskin muhalif kimliği ile insan hakları alanında mücadele eden, bu nedenle de siyasi iktidarın çeşitli saldırılarına maruz kalmış bir meslektaşımızdır. Siyasi iktidar baskı, şiddet ile susturmadığı Eren Keskin'i siyasi iktidar yanlısı Baro yönetimleri aracılığıyla susturmaya çalışmaktadır. Bu herkese gözdağıdır. Barolar Birliği ve İstanbul Barosu'nun yaptığı siyasi iktidarın **haklar ve özgürlükler mücadelesini şiddetle, baskıyla bastırma politikasına hukuk cephesinden destek** olmak, bu mücadelenin içindeki hukukçulara gözdağı vermek, halkın yanındaki hukukçuları tasfiye etmektir. Bu Hukuk'un doğasına aykırıdır. Hukukçu adaletten, özgürlükten yana olmalıdır.

Hukukun korunmasında kendini sorumlu hissetmesi gereken barolar ve Barolar Birliğinin, antidemokratik yasa maddelerinin değiştirilmesi ve bu tür uygulamaların son bulması için çalışmak yerine bir üyesini, düşüncelerinden dolayı cezalandırması kabul edilemez.

Barolar Birliği kendini düzenin bekçisi olarak görmekten vazgeçerek, misyonuna sahip çıkmalıdır. Antidemokratik uygulamalar ve yasalara, insan hakları ve hukuk ihlallerine karşı mücadele etmek, artık sadece ahlaki bir görev olmaktan çıkmış, Avukatlık Kanununun değişik 76. maddesi gereğince yasal bir zorunluluk haline gelmiştir.

Barolar Birliği ve İstanbul Barosunun yeni yönetiminin öncelikli görevi Bakanlığın talimatlarını yerine getirmek değil, savunmanın haklarını korumaktır. Bu nedenle Eren Keskin'in cezasının derhal ortadan kaldırılmasına karar vermeli veya bunun önündeki yasal engellerle mücadele edilmesi için Barolar Birliği ve İstanbul Barosu yönetimi çalışmalar yapmalıdır.

HALKIN HUKUK BÜROSU

Evrensel'e soruyoruz:

Bu yazıyı niye yazdınız?

21 Kasım 2002 tarihli Evrensel gazetesinde, A. Cihan Soylu imzasıyla *"Blok'u zaafa uğratma çabaları"* başlıklı bir yazı yayınlandı.

Bize yönelik göndermelerle dolu bir yazı yazılmış; ancak yazının her bölümünden anlaşılıyor ki, ya bizi izlemiyorlar, ya izlemiş ama ne okuduklarını anlamamışlar, ya da ortada bilinçli bir çarpıtma var.

Ama biz bu noktaların herbiri üzerinde bir polemiğe girmek yerine, bizi "Blok'u sabote etmeye çalışmakla" suçlama sorumsuzluğunu gösteren Evrensel'e tekrar sormak istiyoruz:

Bu yazıyı niye yazdınız? Amaç ne? Amaç ilişkileri, birlik üzerine tartışma ve görüşmeleri gerginleştirmekse, bu oyuna gelmeyeceğiz. Yok bizim de amaçladığımız birlik diyorsanız, gazetenizdeki bu yazının böyle bir amaca zerrece hizmet etmediği, etmeyeceği açık.

Kendisini başkası aşağılarken, dönüp kendinden başkalarını aşağılamaya yeltenenlerin her kelimesinin yanlışlığını, yalanını, abesliğini ortaya serebiliriz. Ama gereksiz. Bizim derdimiz başka, biz başka bir şeyin peşindeyiz. Biz açıklık ve zulüm karşısında halkımızın direnişini örgütlemek peşindeyiz. Buyursun herkes okusun yazıyı, neye hizmet eder bu yazı görsün. Evrensel belki yeterli kitleye iletememiştir Cihan Soylu'nun sesini, biz duyuralım (sözkonusu yazıyı aşağıda okuyabilirsiniz.)

Spekülasyon, çarpıtma üzerine cümleleri ardarda dizmişsiniz. Hepsinin cevabı var, ama bu önemli değil, önemli olan nedir sizin sorunuz, sizi böyle bir yazı yazmaya sevkeden rahatsızlık nedir?

Bizim tüm devrimci demokratik güçleri kap-

Aşağıdaki yazı, 21 Kasım 2002 tarihli Evrensel'de yayınlanmıştır

'Blok'u zaafa uğratma çabaları

A. Cihan Soylu

Emek, Barış ve Demokrasi Bloğu'nun Türk, Kürt ve diğer milliyetlerden Türkiye işçi ve emekçilerinin sermayeye karşı mücadelesinin ürünlerinden biri olarak, kısa, ama sancılı bir süreçten geçilerek gerçekleştirdiği biliniyor. Blok, burjuvazi ve emperyalizme karşı mücadelede üstlendiği işleviyle yüzbinlerce emekçi tarafından sevinç ve coşkuyla karşılandı. (...) Blok'u oluşturan partilerin genel başkanları 4 Kasım günü yaptıkları açıklamada, Blok'un tüm milliyetlerden Türkiye emekçilerinin demokratik bir mücadele aracı olarak, bağımsız ve demokratik bir Türkiye'nin yaratılması için oluşumu emekçilerin ve emekçi hareketinin gereksinimleri doğrultusunda genişletip sürdürdüğünü ilan ettiler. (...)

Emek, Barış ve Demokrasi Bloğu'nun yarattığı coşku ve gördüğü halk desteği, başka bir şeyi daha sağladı; ezilenlerin kendi kurtuluşları için örgütlü mücadelesini geliştirip ilerletmesinden ürken işbirlikçi burjuvazi ve efendileri halk yürüyüşünün önünü kesmek için fiili saldırı ve baskıları, 'fitne ve fesat'; sabotajcı eylemleri yoğunlaştırdılar. Soruşturmalar arttı; sermayenin hizmetindeki holding yazarları, 'Blok'a karşı saldırıya geçip, bölücü, sabotajcı manevraları artırdılar. Buna, Kürt hareketinin Türk işçi ve emekçileriyle ve tüm milliyetlerden emekçilerin ileri kitleleriyle mücadele birliğinden rahatsızlık duyan bazı 'Kürt üst sınıf temsilcisi' kesimler de katıldılar. Bu kampanya 'sol'dan da destek buldu. Halka ve sorunlarına karşı sorumsuz kimi 'solcu' çevreler 'parlamentarist' Blok'u 'atış tahtası'na oturttular, kendi tecrit olmuşluklarına gerekçeler yaratmaya giriştiler.

İşbirlikçi burjuva, büyük toprak sahipleri cephesinin ve şoven-gerici parti ve çevrelerin korktuğu, emek hareketinin devrimci bir platformda sermaye ve gericiliğe karşı birleşmesiydi. (...) Bunu anlamak zor değil! Sınıfsal çıkarları sarsılan, halk kitleleriyle ilişkileri tahrip olma sürecine giren sömürücü sınıflar ve onların çıkarlarının politik araçları olan kurum ve partiler, Blok'un oluşumu ve demokratik mücadele platformu üzerinde ilerlemesini tehdit olarak görüyorlardı.

Peki, 'solcunun en solcusu' reklamıyla 'piyasa yapma'ya çalışan sahte dostlara ne demeli? O 'cephe'de de dert büyük ve ağır!

'Burjuvazinin çizdiği sınırlar içinde eriyip yok ol-

mamak' için kendilerinin kurdukları 'halk cephesi'ne(!) katılmasını isteyen 'solcu', halk cephesi örgütlenmesi yolunda atılmış bir adım da sayılabilecek Emek, Barış ve Demokrasi Bloğu'nu 'parlamentar hayaller beslemek'le suçlamakta; 'seçim sonuçları'nın 'parlamentar hayal ve politikaların iflasını' gösterdiğini ileri sürmektedir. 'Blok'un başarısı' üzerine, 'Blok partileri genel başkanları'nın yaptığı açıklamalarda ve Blok'u destekleyen yayın organlarında yapılan 'seçim analizleri'; başarının alınan oyla değil ama Blok oluşumuyla tüm milliyetlerden Türkiye emekçilerinin kazandıkları yeni mevziler ve araçlarla; oluşumun yarattığı coşku ve heyecanla; işyerleri, fabrikalar, semtler ve alanlarda onbinlerle buluşulmasını; temel ve acil talepler etrafında Kürt ve Türk emekçilerinin sermaye ve onun partilerine karşı kardeşlik duygularıyla bir araya gelmesi yönünde yeni bir olanak yaratmasıyla; vb. ölçülmesi gereğine dikkat çekmelerine karşın, 'solcu' inkarcı, yalan üzerinden karalamaya girişmekten geri durmuyor.

'Blok'un seçim platformu, hiçbir inkarcı küçük burjuvanın halka ve mücadelesine yabancı duygularla da olsa inkardan gelemeyeceği biçimde, açıktan ve belirgin bir biçimde bağımsızlık, demokrasi ve özgürlükler sorununu işlemesine ve hemen tüm seçim mitingleri ve seçim sürecindeki ajitasyon-siyasal teşhir faaliyetinde bu sorunlar temel talepler biçiminde işlenmesine karşın, Blok'un 'haklar ve özgürlükler mücadelesi' diye bir sorununun olmadığını ama, 'oy hesabı'nın olduğunu ileri sürebiliyor. 'Bu yolda devam edilirse, tümüyle burjuvaziye yaklaşılaacağı, devrimci değer ve politikardan uzaklaşacağı' üzerine 'uyan' 'akıllı solcu'nun esas sorunu tecrit olması. Ama Blok bunun sorumlusu değil ki! İzlediği politik-pratik mücadele çizgisi, sahip olduğu ideolojik-politik hat; kitlelere ve taleplerine karşın ve onları dikkate almasızın sürdürdüğü 'intiharçı tutum', onu emekçi hareketiyle bu hareketin en ileri kitlelerinin oluşturduğu devrimci örgütlenmeler dışına atmıştır. Buna öfkeliyse yapacağı bellidir. Oturup kendi platformuyla emekçi kitlelerinin talep ve platformu arasındaki çelişkiyi çözmeli; halka ve sorunlarına yabancı çizgisini terk etmelidir. 'Solcu' bir 'mücadele birliği'nden söz ediyor; ama bunun ne tür bir 'birlik' olduğu meçhul! Devrimcileri, demokratları, liberal burjuva reformistlerini, işçi sınıfı devrimcilerini ve Kürt ulusal hareketini bu 'mücadele birliği'nden uzak durmakla suçluyor; ama dayanağı, kanıtı yok.

Blok'un işbirlikçi burjuvazi ve emperyalizme karşı mücadele platformu üzerinde ve tüm emekçi örgütlerini kapsayarak genişlemesi için çaba gösterdiğine, onu güçten düşürmek, olanaklıysa sabote edip dağıtmak, ya da 'birlik', 'birleşme' adına işlemez duruma getirmek için gerici manevralara başvuruyor. Ancak bu, ona da kazandıracak bir tutum değil.

Türkiye'nin tüm milliyetlerden emekçilerinin çıkarları, Kürt-Türk emekçi kardeşliğinin sermaye ve gericiğe karşı mücadele platformu üzerinde güçlendirilmesini gerektiriyor. Blok'u zaafa uğraticı tutum ve 'taktikler'den kaçınmak bu nedenle bugün büyük bir önem taşımaktadır.

sayan bir cephe oluşturmak isteyişimiz mi?

Doğrudur. Böyle bir çabamız vardır. Seçimlerden, Blok'tan önce de vardı, halen de sürüyor. Böyle bir birliğin "Blok"u dağıtacağı, gereksizleştirceği mi sizi böylesine telaşa düşürüp sağa sola saldırmaya yöneltten?

Telaşlanmayın. Sakin olun.

Dediğimiz gibi, okumamış olabilirsiniz, okuduğunuzu anlamamış olabilirsiniz, biz tekrar yazalım, tekrar yayınlarız.

Hatırlatalım ki, mesela yazınızdaki "kendilerinin kurdukları 'halk cephesi'ne(!) katılmasını istiyorlar" cümlesinin ya kavrayış eksikliğinden ya da çarpıtmaktan kaynaklandığını siz de göresiniz:

*"Partilerden sendikalara, derneklerden odalara, hayatın çeşitli alanlarındaki platformlardan devrimci örgütlere kadar, tüm devrimci, demokratik güçlere, en kısa sürede açlığa, zulme karşı direnişi örgütleyebilecek bir cephe içinde bir araya gelme çağrısı yapıyoruz. "Cephe" üzerine, herkesin stratejik, teorik görüşleri biliniyor. Bu noktada kimsenin kimseye kendi "Cephe" anlayışını, tarzını kabul ettirme durumu yoktur. Önerdiğimiz cephe, bugünün görevlerini yerine getirebilmek için bir örgütlülük biçimidir. Teorik spekülasyonların önüne baştan geçmek için şunu net olarak ifade edelim: Bu, **devrim için** bir cephe değildir. Bu, **seçim için** bir cephe de değildir. Bu, halkın haklar ve özgürlüklü mücadelesini örgütleyecek, bu, halkın ekonomik, siyasi saldırılar karşısında direniş ve dayanışmasını gerçekleştirecek bir cephe'dir."* (Ekmek ve Adalet, sayı 35)

Umarız şimdi müsterih olmuşsunuzdur; Kimse "kendi kurduğu" cepheye çağırıyor sizi.

Diyorsunuz ki, *"halk cephesi örgütlenmesi yolunda atılmış bir adım da sayılabilecek Emek, Barış ve Demokrasi Bloğu'nu... sabote edip dağıtmak, ya da 'birlik', 'birleşme' adına işlemez duruma getirmek için gerici manevralara başvuruluyor..."*

Bakın okuyun, ne yapıyoruz, blokunuzu nereye koyuyoruz:

"3 Kasım seçimlerinde oluşturulan Blok, tüm eksik, yanlış, zaafli ve zayıf yanlarına rağmen, birlik doğrultusunda atılmış bir adım olarak değerlendirilebilir. Ama bu kimseye Blok'u tüm so-la dayatma hakkı vermez." (Ekmek ve Adalet, sayı 35)

“Hiç vakit kaybetmeden halkın, AKP’nin ekonomik, siyasi politikalarına, açlığa ve zulme karşı direnişini örgütleyecek bir **haklar ve özgürlükler cephesi (veya demokratik cephesi)** oluşturulmalıdır. Bunun için, oluşturulmuş bir birlik olarak Blok’un lağvedilmesi de gerekmez; Blok, ilkeleri, bileşimi, hedefi yeniden şekillendirilerek böyle bir örgütlenmeye dönüştürülebileceği gibi, böyle bir oluşum içinde Blok olarak da yer alabilirler.” (Ekmek ve Adalet, sayı 34)

Evrensel’e ve “Blok” üyesi EMEP’e son olarak şunu söylemek isteriz: Bunlardan çıkın. Blok’un bu haliyle bugünkü ihtiyacı karşılamayacağını siz de biliyorsunuz. Sırtımızı dayayacak bir yer, üzerinde koca koca laflar edebileceğimiz koca bir kitle bulduk sanıyorsanız, yanıyorsunuz. Bunlar geçicidir. EMEP’i de bir yere götürmez. Bizim önerdiğimiz, tüm Blok üyeleri de içinde olmak üzere, evet, “parlamentar mücadele odaklı” değil, hayatın her alanında mücadeleyi örgütleyecek bir birliktir. Sizin de yeriniz bunun içinde olmalıdır. Hepimiz böyle bir birlik içinde bir araya gelmeliyiz. Bir kez daha gözden geçirin yazınızı. Sağlıklı ve özgüvenli düşünüp bakarsanız yazıya, eğer bir “sabote” etme tavrı varsa, orada görceksiniz.

Bütün sol, devrimci, demokrat, yurtsever güçleri, küçük hesapları, grupçuluğu, benmerkezcilikleri bırakmaya çağırırmaktan bıkmadık ve bıkmayacağız. Çünkü; Evrensel örneğinde de görüldüğü gibi, “*teorik spekülasyonları önlemek için belirtelim, önerdiğimiz şöyle şöyle bir birliktir*” demeniz de yetmiyor. Yetmemesi ne bizim anlamama yetmezliğinden kaynaklanmıyor tabii ki. Orada devreye, küçük hesaplar, grupçu kaygılar giriyor. Bunların devreye girdiği yerden de neticede bir şey çıkmıyor. İşte bunun için aynı çağırımı bıkmadan, bir kez daha tekrarlıyoruz.

Üç İşçinin Ölümüne Neden Olanlar, Sorumluluklarını Üstlenmelidir!

Evvelki hafta bilindiği gibi, **Zeytinburnu Nakliyeciler Sitesi’nde** ambar işçileri içinde örgütlü bulunan TÜMTİS ve Nakliyat-İş üyeleri arasında çıkan kavga sonucu üç işçi öldü, bir çoğu yaralandı. Olay sonrası çok sayıda işçi gözaltına alındı, bazıları tutuklandı.

Üç işçinin öldürüldüğü olaylardan sonra gerek TÜMTİS, gerekse de Nakliyat-İş tarafından yapılan açıklamalarda, sendikalar birbirlerini mafyacılıkla, sarı sendikacılıkla suçladılar.

Bu olay sıradan bir kavga değildir. Bu olay geçmişteki DİSK’li, MİSK’li işçiler arasındaki bir çatışma gibi de değildir. Her ikisi de devrimci, demokrat kimlikler taşıyan sendikacılar tarafından yönetilen, haklar ve özgürlükler mücadelesinin içinde şu veya bu ölçüde yer alan ilerici sendikalardır.

Böyle olduğu için de, iki ilerici sendika arasındaki çatışma olarak yansıyan olay, sol içi çatışma olarak da algılanmıştır. Olayda, aşiret ilişkileri, hatta patronların kışkırtmaları gibi etkenler de sözkonusu olsa, yansıyışı bu şekilde olmuştur.

Bu noktada sorun, kim haklı kim haksız, kim kimden üye çalmış tartışmasından ötedir. Her şeyden önce, iki sendika da, gelişmelerin bu noktaya varmasını engelleyememiş olmakla sorumludur. Neresinden bakılırsa bakılsın Hasan Özdemir’e “rant” sözünü söyletecek zemini veren anlayışlar sorgulanmak zorundadır. Olay sonrası açıklamalar ise iki tarafın birbirini suçlama, üste çıkma açıklamalarıdır...

İki ilerici sendikanın açıklamaları ne devrimcileri, ne kamuoyunu tatmin etmemiştir. Kendini aklamaktan başka amacı olmayan açıklamaların başka bir sonuç vermesi de mümkün değildir. Ola ki öngörülme-ye bir durumdu. Devrimci sendikal anlayışa düşen, bunun özeleştirisini yapmak, ders çıkarmak, eğitime dönüştürmektir.

Tecrite Karşı Yürüyüş İpsala'da

Για τα λευκά κελιά: Η απομόνωση είναι θάνατος

Με αφορμή την επετηρέϊα της 20ής Οκτωβρίου, η ΤΑΥΑΔ ΚΟΜΙΤΕ πραγματοποίησε στην Αθήνα μια πορεία στην οποία συμμετείχαν περίπου 100 άτομα. Η πορεία ξεκίνησε από την πλατεία Συντάγματος και κατέληξε στην Πύλη της Ακρόπολης. Οι πορευόμενοι φέρουν κόκκινα ρούχα και κρατούν κόκκινα σημαία. Η πορεία κλείνει με την ανάγνωση ενός κείμενου που καταγγέλλει την πολιτική της απομόνωσης και την απειλή της θανάτωσης που αντιμετωπίζουν οι κρατούμενοι στην Ακρόπολη.

Η ΤΑΥΑΔ ΚΟΜΙΤΕ ανακοινώνει ότι η πορεία αυτή είναι η πρώτη από τις πολλές που θα πραγματοποιήσει στο πλαίσιο της δράσης της. Η πορεία κλείνει με την ανάγνωση ενός κείμενου που καταγγέλλει την πολιτική της απομόνωσης και την απειλή της θανάτωσης που αντιμετωπίζουν οι κρατούμενοι στην Ακρόπολη.

TAYAD KOMİTE tarafından "Tecrite karşı İpsala'ya yürüyoruz" sloganıyla 18 Kasım'da Brüksel'den başlatılan Avrupa Yürüyüşü, Fransa, İsviçre, İtalya ve Yunanistan'ın çeşitli şehirlerindeki eylem ve etkinliklerden sonra, İpsala sınır kapısında bitirildi.

Tecrite karşı toplanan 155 bin imzanın Avrupa Birliği'ne verilmesinin ardından başlayan yürüyüşün ikinci durağında Fransa'nın Strasburg kentine giden yürüyüşçüler, bu şehirdeki Avrupa Parlamentosu binası önünde basın açıklaması yaparak, şehirde bildiri dağıttılar.

Yürüyüşçüler Cenevre'de

20 Kasım'da Cenevre'de BM Yüksek İnsan Komiserliği'yle bir görüşme yapılarak tecrite karşı 765. gününde devam eden ölüm orucu hakkında bilgi verilerek, BM'nin Türkiye hapisanelerine bir heyet göndermesi istendi.

Aynı saatlerde Komisyon binası önünde yapılan gösteriye, Siyasi Tutsaklarla Dayanışma Komitesi ve Cenevre Halkevi destek verdi.

Yürüyüşçüler İtalya'da

Yürüyüşçülerin İtalya'daki ilk durağı, Floransa oldu. Floransa Belediye binasında, İtalya Komünist Partisi ve Sosyal Demokrat Partisi meclis üyeleri ile biraraya gelen TAYAD KOMİTE üyeleri, tecrite ilgili bilgi verdiler. Toplantı esnasında, dışarıda ölüm orucunu sürdüren Feride Harman ile telefon bağlantısı yapıldı.

Uluslararası Komünist Hareketi tarafından yürüyüş çerçevesinde düzenlenen panelde Sevgi Erdoğan ve Osman

Köln'de anma

1994 yılında darbeci kontra çetesi tarafından katledilen Çetin Gençdoğan katledilişinin sekizinci yılında 24 Kasım'da **Köln Anadolu Halk Kültür Merkezi**'nde anıldı. Çetin'in yaşamı, mücadelesi ve katledilişinin anlatıldığı anmada, Avrupa'nın Cephe gerisi olmasına rağmen burada da mücade-

Osmanağaoğlu ile ilgili video kaset de izlendi.

23 Kasım'da Roma Türkiye Büyükelçiliği önünde İtalyan Ulusal Antikapitalist Meclis adlı örgütün de destek verdiği bir gösteri yapıldı. Ayrıca Roma'nın çeşitli merkezi bölgelerinde bildiri dağıtımı, panel gibi çeşitli etkinlikler gerçekleştirildi.

Yürüyüşçüler Yunanistan'da

24 Kasım'da Atina'ya ulaşan yürüyüşçüler, Politeknik Üniversitesinde, Selanik Mücadele İnsiyatifi 2003 tarafından düzenlenen panele katıldılar.

Avrupa Parlamentosu Yunanistan Temsilciliği önünde Almanca, Fransızca, Türkçe, Yunanca sloganlarla bir gösteri yapıldı. TAYAD KOMİTE'den ve Yunanlı'lardan oluşan bir heyet Avrupa Parlamentosu Yunanistan Temsilciliği ile görüşerek Ölüm Orucu direniş sürecini anlatan bir dosya verildi.

TAYAD KOMİTE ertesi gün, Yunanistan parlamentosundaki her partiden milletvekillerinin katıldığı bir toplantı düzenledi.

25 Kasım gecesi İpsala sınır kapısına doğru yola çıktı. İpsala sınır kapısı önünde sloganlarla, marşlarla yapılan gösteride TAYAD Temsilcisi yürüyüşün taleplerini açıkladı.

Sınır kapısına doğru sloganlarla yapılan yürüyüşün ardından Ölüm Oruçlarında şehit düşenlerin anısına yapılan saygı duruşuyla Brüksel'den başlayan yürüyüş sona erdirildi.

lenin bedeller istediği, Avrupa'da şehit düşen birçok devrimcinin olduğu vurgulandı.

Anmada ayrıca ölüm orucunun 99 şehit ve yüzlerce gaziyle 3. yılına girdiği, 9. Ekiplerin de ölüme yatacağı, daha fazla insanımızın ölmemesinin herkesin göstereceği duyarlılığa bağlı olduğu hatırlatıldı.

“İHTİYAR”a (İmdat Bulut)

Sen Yoksan Biz Varız! Biz Yaparız

seni nasıl anlatmalı şimdi...

sen en dik yokuşların yorulmaz koşucusu,

bitti denilen noktada

yeniden yaratmasını bilen kendini,

dinle

mavi kefenini sarınıp

uçsuz bucaksız diyara giden

yer yok mu kanatlarının altında?

insan ömrüne sığar mı

yaşadıklarımızı anlatması

kalemin tekeri takılıp kalmaz mı

ilk eylemin heyecanını anlatırken

anlatılır mı

yüreğin o şiddetle sarsılması

canımın can ustası

20 Kasım 2002

İmdat Abiyi beş yıl önce tanıdım. Kırdan daha yeni gelmişti. Şehre alışık değildi. Bize çok doğal gelen davranışlar tavırlar onun gözünde çok anlamsız olarak kavranabiliyordu. Bu onun "taşralı"lığından değil bizim "kentli"leşmemizden kaynaklanıyordu aslında.

Bir yanıyla kısa zamanda kaynaştık, öyle bir sıcaklığı vardı çünkü. Ama öte yandan didişip dururduk. Farklı kültürlerden geliyor olmamız bahanesi değildi. O zamanlar bunu bilmiyorduk ikimiz de belki. Ama daha sonra... birbirimizi anlamaya başladık sonra hangi kültürden geldiğimizin değil **hangi kültürde buluştuğumuzun** önemli olduğunu da anladık. İşte o zaman gerçek anlamda yaşamaya başladık "yoldaşlık" denen şeyi.

Her şehidimiz için rahatlıkla söyleyebileceğimiz kimi özellikler vardır: emekçilik, fedakarlık, samimiyet, hesapsızlık... bunlara daha onlarcasını ekleyebiliriz. Ki zaten öyle olmasa kendi canlarına varıncaya kadar ortaya koyamazlar herşeylerini. İmdat abide de tüm bunların yanında en çok öne çıkan özelliğin "safılık" olduğunu söyleyebilirim. Bu düzenin pisliliğine hiç bulaşmamış biri olduğunu ifade ediyor benim için.

Gözlerimi kapayınca onun yaşamöyküsünü film şeridi gibi görebiliyorum. Kars'ta doğar İmdat abi. Küçük yaşta çalışmaya başlamış. Tarla vs. işleri derken bir terzinin yanına girerek çalışmaya başlamış. Genç yaşlarda bu düzene karşı tepki göstermeye, kendi çapında karşı koyuşlara başlamış. Mesela köyün zenginlerinden birinin arabasına pusu atıp taramış bir ahlaksızlık yaptığı için. Düzenin adaletinin onlara dokunma-

yacağını bildiği için yapmış bunu.

Sonra bir aralık kaçmış gelmiş İstanbul'a. Yaşı da küçükmüş ama iki arkadaş birbirlerine güç verip kalkmış gelmişler koca şehire. Burada da bir terzinin yanında çalışmış. Sonra yine memleket günleri. Sonra yeniden İstanbul. Bahçeşehir tarafında sitelerde boyacılık yapmaya başlamış. Büyük binaları boyuyorlarmış. Burada içinde biriken kını anlatırken gözlerinde rahatlıkla görebilirdiniz. Bir yanda safahat hüküm sürerken öbür yanda gecekonduarda boylu boyunca uzanan yoksulluk çok etkilemiş onu. Kendi çaplarında buna bir çözüm bulmaya yemek yardımı vs. yapmaya çalışmışlar. Devrimcilerle ilk tanışması da burada olmuş bildiğim kadarıyla. Daha sonra yine memleket...

Kars'ta bulunan Mücadele Dergisi Temsilciliği sayesinde dergi okumaya başlamış. Daha sonra tüm köyün gençlerini kendi çevresinde toplamayı başarmış ve kahve köşelerinden kurtarmış onları. Eh öyle küçük bir çevrede bunu yapınca dikkatli gözlerden kaçmayı başarmak da mümkün olmaz. Jandarmanın kulağına kadar ulaşmış sonunda yeni gelişen kıpırtılar. Baskılar da başlamış, ama onlar kendilerine ait bir lokal gibi kullandıkları kahvehanede okuma ve bilinçlenme faaliyetlerine devam etmişler. Kimi zaman babasını "konuk" etmiş jandarmalar, kimi zaman kendisini. Ama bir kez olsun korkutamamışlar gözünü. Bu dönemde şekerpancari çiftçisinin çeşitli eylemlerine de önyak olmuş.

İzmir'e de düşmüş yolu. Burada bir otelde devam ettirmiş terzilik mesleğini. Yaşadığı boşluk içinde mafyavari ilişkilere de bulaşmış ama çok sürmeden çıkmış o tür ilişkilerden.

Aynı şekilde Zonguldak'ta da bulunmuş. Bunların hangi sırayla hangi tarihlerde olduğunu net olarak bilmiyorum. Hiç sormadım o da söylemedi. Zonguldak'ta çalıştığı sürece aynı zamanda devrimcilik de yapıyor. Ve sürekli talep ettiği de bir şey var; Gerilla...

Gerillacılık İmdat Abinin iliklerine kadar işlemiştii tanıştığımızda. Ne zaman konusu açılsa açılın gözlerinde o özlemi okuyabilirdiniz. Ali Haydar'ı, Bülent Pak'ı şehit vermişti silah arkadaşlarından. Ve Mete Nezihi Altınay, Cömert Özen, Dursun Ali ve diğerleri...

Dergide resimlerine bakarken yaşardı gözleri. Şimdi ben onu anlatırken gözlerim nasıl doluyorsa öyle olurdu. Anlatması zor. Zorunda hissetmesem hiç elime kâğıt kalemi almaz bir köşede sessizce düşünür

anılara daldırdım öylece. Sabah sıradan bir haber gibi *"İmdat Bulut da şehit düştü haberin var mı?"* diye aldığı haber sonrasında buruldum biraz. Hayır öyle sıradan bir haber değil bu. Ölen benim can yoldaşım... bizim "ihtiyar" hayatını kaybeden. Açlığını ve tokluğumu paylaştığım, birlikte silah sıkıp birlikte şehitle- rimiz için isyan türkülerini söylediğim. Sıradan değil bu, hiç de sıradan değil. Yanımda, yanıbaşımda şehit düşen-kaybedilen yoldaşlarım oldu ama hiç böyle hissetmemiştim kendimi. O çok daha yakındı belki, çok daha fazla şey paylaşmıştık. Belki doğal böyle hissetmem şimdi. Bu kadarla bitmiyor ama. Duyduğum acının büyüklüğünde onun kendine has özelliklerinin de payı var biliyorum.

Radio alıyor, *"çocuklar inanın, inanın çocuklar, güzel günler göreceğiz güneşli günler, motorları mavi-liklere süreceğiz"*. Süreceğiz elbet. Hasret kaldığın o ormanları da zaptedeceğiz. Özlemin bize miras.

Gerilla deyip üç nokta koyduğum yerden devam edeyim: Gerilla olabilmek için oldukça ısrarlı davranıyor İmdat Abi. Bu konu netleştiği zaman bir yol ayrımı çıkıyor karşısına. Ya nişanlısı olan bir hemşireyle birleştirecek hayatını, ya da devrime kıyacak nikahı... Tereddütsüz ikincisini seçiyor ve... Ver elini dağlar.

Bakmayın 500 günü devirdiğine siz. Öyle dağ gibi, iri yapılı falan değildir, kilosu belki de hiç 50 olmamıştır, hep 46-47. Boy desen 1.55 civarı. Gerillalıkta bir santim geride kalmaz ama. Kim neyi ne kadar yapıbiliyorsa, yolda, yükte neyi varsa koyar ortaya ve başarır hepsini. Gözüpektir zalime kurşun yağdırırken de binlerce askerle kuşatıldığında da soğukkanlılığını kaybetmez. Bilir ki bir canı vardır hepsi hepsi, bin kere ölmez ya insan.

İki yılımızın neredeyse her gününü birlikte geçir-

dik onunla. Bu benim olgunlaştığım süreçtir. Ve bunda onun tartışılmaz bir katkısı, öğreticiliği vardır. Kitabı bilgi olarak belki verebileceği çok fazla şey yoktur ama ondan hayatı öğrenebilirsiniz rahatlıkla. Devrimciliği öğrenebilirsiniz.

Kopuk kopuk anlatıyorum biliyorum, ama şu anda sanırım kim olsa aynı şekilde yapardı. Bir yandan O'nu anlatmaya çalışırken bir yandan da ortak anılarımıza dalıp dalıp çıkıyorum.

Birebir paylaştığımız iki yılın büyük bölümü eğitim çalışmaları içinde geçti. Birbirimizin birçok zafını, eksiğini gediğini destek durduk o süre boyunca. Belki de en az tartıştığımız kişidir O. Her zaman en iyi koşar... O dönemi düşününce ilk aklıma gelenlerden biri bu. O'nun gelişmesi *"yapamam edemem"* diyenlere ders olarak anlatılabilecek kadar çarpıcıdır. Alfabeyi tam bilmez İmdat Abi, çar-

pım tablosunu bilmez. Bizim eleştirilerimiz sonunda öyle bir noktaya gelir ki *"kardeşim bana böyle şeyler söylemeyin, alır başımı giderim bak"* diyecek kadar abartılı bir tepki gösterir. Ama birkaç ay içinde bilgisayar kullanmaya kadar öğrenir. Ve hiç kibirlenmez, kendini yüceltmez, olabildiğince doğal ve sade... Onu anlatırken en güzel cümlelerle, en güçlü anlatımla yapmak isterim bunu. Hissettiklerimi tümüyle yansıtabilmek isterim. Son kucaklaşmamızdaki hüznle karışık gururu nasıl anlatabilirim? Ayrılıp kavuşmalarımızdaki sevinci, atlatılması güç badirelerden alınımızın akıyla çıkıp birbirimizin gözüne baktığımızda hissettiklerimizi. Ya da kavgalarımızı nasıl...

Eylem anında görmelisiniz ki onu anlayabilesiniz söylediklerimi. O küçük adam bir anda dev kesilir elindeki namluyu doğrultunca. Yıkılmaz görünen engeller secdeye varır birdenbire. O an onun fotoğrafını çekebilmiş olmayı çok isterdim.

Sayfalar doldursam seninle doyar mıyım sanıyorsun anılarına? Yok be İhtiyar kolay değil öyle... Ama gözünün arkada kalmayacağından emin olsam da yine de söz sana seni öyle bir anlatacağım-anlatacağız ki yüreğin soğuyacak. Bir tek ahın bile kalmayacak emin olarsın bundan. Sen yoksan bile biz varız be usta! Biz yaparız sen gönlünü hoş tut. Özlemin dağların yolunu da tutarız, o dağları zalime dar da ederiz. Ve her adımda sen de bizimle olursun, içimizde bizimle vurursun.

Yarım kalmaz senin yaşam öykün, dağlara çıktığın gibi nasıl indiğini, nasıl şehirleri zulme dar ettiğini, özlemini, hasretini, hücrelere sığmayıp da özgürlüğe özgürlük için ölüme koştuğunu da anlatırız. Anlatacağız. Gönlünü hoş tut sen; dağları düz, acıyı tuz eden yoldaşım.

Burjuvazi “güzellik yarışması” yapmaya kalktı; 215 Nijeryalı öldü...

AFRİKALI KANI SUDAN UCUZ

Dünya, günlerce süren Nijerya'daki kan gölünü izledi. Kan gölünün ortasında burjuvazinin düzenlemek istediği “güzellik yarışması” soytarılığı vesilesiyle bir kez daha burjuvaların insana, yoksul halklara değer vermeyen gerçeğine ve dökülen kanın üzerinde gözlerimizin içine yüzlerce yıldır bapıp duran “din çatışmaları”na tanık oldu.

Güzellik yarışması öncesinde bir gazetede yer alan, “*Hazreti Muhammed yaşasaydı, herhalde bu güzellerden birini kendisine eş olarak seçerdi*” ifadesi müslüman halkın, çatışmalara dönüşen tepkisine neden oldu.

Müslümanların yoğun olduğu Kaduna kentinde Hristiyanlarla Müslümanlar arasındaki çatışmalarda kiliseler, camiler yakıldı, sokaklar ceset doldu. Sayılabilen ölü sayısı 215.

215 Nijeryalı birkaç gün içinde öldü. Yarışma aslında günler öncesinde protesto edilmeye başlanmış, iptal edilmesi istenmişti. Buna rağmen iptal edilmediği gibi, sokaklarda çatışmalar sürerken, yüzlerce insan ölmüşken dahi hala iptal edilmedi. Ne zaman ki, Nijerya hükümeti, “güzellerin güvenliğini sağlama durumu riske girdi” dedi, o zaman iptal edilerek İngiltere’ye alındı.

Birkaç yüz Afrikalı ölmüş ne çıkar. zaten açlıktan her gün binlercesini öldürmüyorlar mı? Onların zevki sefası bozulmasın yeter ki!

Recm (taşlanarak öldürme) cezası verilen Emine Laval’a ya da sırf ne kadar insancıl olduklarını göstermek için bir malzeme olarak sahip çıktıkları bir kez daha görülmüş oldu.

“Mayolarından Kan Damlıyor”

İngiltere’de bir grup burjuvazinin kadın pazarlama panayırına dönüşen güzellik yarışması için gelenleri “**mayolarınızdan kan damlıyor**” sloganlarıyla karşıladı.

Doğruydu, mayolarından kan damlıyordu, ama bu sadece o yarışmaya katılanların mayosu değildi. Kan damlayan mayolar; burjuvazinin insana verdiği değer, ahlaki, kültürel olarak yozlaşmanın ifadesiydi. Sokaklarda kan akıyormuş önemli değildi burjuvalar için. Eğer Nijerya hükümeti binlerce ölüm pahasına da olsa, güvenliği sağlayabilse, buna da itirazları olmayacaktı. Nasıl olsa ölen “batılı” değildi, toru topu birkaç yüz kara Afrikalıydı. Eğ-

lencelerini bozmaya ne gerek vardı.

Emperyalistlerin tüm dünyaya kabul ettirmek istediği bir gerçek bu. Bombalanan Afganistan’da, işgal edilen Filistin’de her yerde karşımıza çıkar. Ölen Yanki ya da Avrupalı olursa kıyametler kopar, tersi durumda gıkları çıkmaz.

Emperyalistlerin gözünde halklar; Afganistan’daki düğün evinde bombalayıp “değerini” birkaç yüz dolarla ödemeleri örneğindeki gibi, sıradan, sinek-böcek kategorisinde mahlukatlardır. Açlıktan, hastalıktan, bombalardan, kurşunlardan ölmelerinde öyle pek önemli bir durum da yok! Yaralanan Amerikalının sayfalarca yazıldığı günlerde, 300 Pakistanlının bir sütunluk kısa haber olduğu gibi, duyururlar, geçip gider.

Dini Çatışmalar Halkları Vuruyor

Eyaletlerinin çoğunun ve genel idaresinin şeriat rejimiyle yönetildiği Nijerya’da halkın yüzde 50’si müslümanlar oluştururken, hristiyanlar yüzde 40, diğer dinlere mensup Nijeryalılar ise yüzde 10’luk bir kesimi oluşturuyor.

Çatışmaların başladığı Kaduna kentinde ise müslümanlar ülke geneline göre çok yoğun olarak yaşarken, hristiyanlar azınlık durumunda.

Kuşkusuz, bir gazete haberinin müslümanların inançlarını rencide etmesi kabul edilemez bir durumdur, ancak müslümanların özellikle hristiyanlara yönelik saldırıları başlatması ve sonrasında da karşılıklı çatışma ve ibadet yerlerini yakmalara dönüşmesi, sadece gazete haberiyle açıklanabilecek bir durum değildir.

Kaduna'dan başlayıp kimi eyaletlere de sıçrayan çatışmalarda ölü sayısını açıklayan Nijerya Kızılhaçı'nın Başkanı Emmanuel Ijewere, belirsiz sayıda kurbanın ise aileleri tarafından gömüldüğünün sandığını belirtiyor ve 1125 kişinin yaralandığını, çatışmalar yüzünden 11 bin kişinin de evini terk ettiğini belirtiyor.

Dini temeldeki örgütlenmelerin ve bu temelde ortaya çıkan çatışmaların yaşandığı tek yer bilindiği gibi Nijerya değil. Hindistan'dan Endonezya'ya bir çok yerde yaşanmakta. Çatışmaların yaşandığı ülkelerin egemen sınıflarının bu çatışmalardan hiç de rahatsızlık duymadıkları açıktır. Aksine halklar asıl düşmanlarını bir yana bırakıp, ne kadar birbirleriyle çatışır, bölünüp parçalanırsa, onların iktidarlarını sürdürmeleri o kadar kolaylaşır.

Ve dini temeldeki örgütlenmeler her zaman böyle bir çatışmanın potansiyelini taşırlar. Kendinden olmayanı yoketme anlayışına dayanan bu örgütlenmeler, milliyetçilik temelinde şekillenen ve birlikte yaşadıkları başka uluslardan halkları imha etmeye çalışanlarla bu konuda yarış halindedir. Her ikisi de, kendilerine yönelmedikçe emperyalistler tarafından desteklenir, kışkırtılırlar, uygun zeminlerde ilerici güçlere karşı kullanılırlar. Asya ve Balkanlar'da bunun onlarca örneği yaşanmıştır.

Nijerya bu gerçeği yendi ve kanlı bir şekilde hatırlatan örnektir.

Nerede Ne Oldu?

Floransa Tutsaklarına Destek

İtalya'da Avrupa Sosyal Forumu sonrası, kapitalizm karşıtı muhaliflere karşı Berlusconi hükümeti tutuklama, baskı furyası başlattı. Tutuklanan küreselleşme karşıtlarına İtalyanlar aynı günlerde gösterilerle destek verdi. Onbinlerce insanın katıldığı Roma, Milano, Napoli gibi çok sayıda kentte, tutuklananların serbest bırakılması için yürüyüş yapıldı, bariyerler kuruldu. Bolonya'da savcılık binası işgal edildi.

Nepal'de Çatışma

Monarşik iktidara karşı savaşan Nepal Komünist Partisi (Maoist) gerillalarının, 15 Kasım'da başlattığı ve binlerce gerillanın katıldığı saldırılarda, yüzlerce asker öldü. Nepal kraliyet güçlerinin, gerillanın büyük saldırısı sonrasında çekildiği bölgeye yönelik düzenlediği saldırıda ise, 50'ye yakın gerillanın yaşamını yitirdi.

Yankilere Asya'da Huzur Yok!

Afganistan'da iki ABD üssüne düzenlenen roketli saldırıda, görgü tanıkları 30'dan fazla Yanki'nin öldürüldüğünü anlattı.

Güney Kore'de 2 genç kıızı araçlarıyla ezen Amerikan askerlerinin aklanması sonrasında **"Katil Amerikan Askerlerini Cezalandırmanın Yolunu Arayan Koreli Öğrenciler"** adını veren bir grup, 24 Kasım'da ABD askeri üssüne molotoflarla saldırdı.

Filipinler'in başkenti Manila'daki ABD askeri üssü önünde toplanan yüzlerce öğrenci ülkelerinde Amerikalıları istemediklerini haykırdılar.

FARC'tan Saldırıları

Kolombiya Devrimci Silahlı Güçleri Amerikan destekli Kolombiya iktidarına karşı eylemlerini sürdürüyor. FARC gerillaları 26 Kasım'da Kolombiya'nın kuzey bölgesindeki Paz de Ariporo kenti yakınlarında faşist devlet güçlerine düzenlediği saldırıda 13 askeri öldürürken, ülkenin en büyük petrol boru hattına yönelik de bombalı saldırı gerçekleştirdi.

Avrupa'da işçiler grevde

Fransa'da, kamyoncuların yolları keserek yaptıkları grevlerin ardından, kamu sendikaları da yaptıkları bir günlük grevle Fransa'da yaşamı durdurdular. Özelleştirmeleri protesto eden emekçilerin Paris'teki gösterilerine katılan onbinlerce kişi bir günlük greve destek verdi.

İngiltere'de itfaiyeciler ücretlerinin yetersizliği nedeniyle yaptıkları grev hükümeti çıkmaza soktu.

Peru ve Şili'de Gösteriler

Peru'da öğrenci ve öğretim üyeleri polisle çatıştıkları gösterilerde eği-time desteğin artırılmasını istedi. İkinci bir grup Başkanlık Sarayı'na kendini zincirlerken, üçüncü bir grup da meydana açlık grevine başladı.

Şili'de ise sağlıkçılar, hükümetin sağlık politikasını protesto gösterilerinde polisle çatıştı.

Latin Amerika Halklarının IMF'ye Öfkesi ve Seçimler Kazanım Halkların Hanesinedir

Brezilya, Ekvador, Peru ve Bolivya seçimleri, Venezuela'nın direnişi, Arjantin halkının isyanı IMF politikalarına, Amerikan kuşatmasına isyancı Latin topraklarından yükselen öfkenin ifadesidir.

Geçtiğimiz hafta sonu yapılan **Ekvador** seçimlerini, komünistlerden, sosyalistlerden, yurtsever güçlerden, IMF karşıtlarına kadar sol kesimlerin adayı olan **Albay Lucio Gutierrez** kazandı. Ekvador halkının "albay" adını verdiği Gutierrez, oyların yüzde 54.4'ünü alırken, rakibi, oligarşinin adayı ve Ekvador'un en zengini olarak bilinen Alvaro Noboa

emperyalistlerin, medyanın desteğine rağmen yüzde 45.6 oy aldı.

Ekvador'da 1999 yılında yerli halkın gerçekleştirdiği büyük protesto eylemlerinde, kendisine bağlı askeri güçlerle birlikte yerli halkın yanında yer alan ve başkanlık sarayını işgal eden Gutierrez, bir süre tutuklu kaldıktan sonra ordudan ayrılmıştı.

Seçim kampanyasını bağımsızlık ve yolsuzlukla

mücadele üzerine şekillendiren Gutierrez yoksul halk kesimlerin, yerlilerin adayı olarak kazandığı seçim zafarının ardından halk sokaklara döküldü. "insan hakları, eğitim ve sağlık, üretimin güvencesinin sağlanmasının" ilk işleri olacağını belirten Gutierrez'in IMF'ye karşı nasıl bir politika izleyeceği ise henüz netleşmiş değil. Net olan bir şey varsa, Amerika'nın Gutierrez'in kazanmaması için elinden geleni yaptığı.

Seçimlerinden "Esen Rüzgar"

Latin Amerika 1960'lı ve '70'li yıllarda silahlı mücadele hareketleriyle tüm dünyada sol bir rüzgar esmesini sağladı. Küba'nın ardından Nikaragua'da silahlarla alınan iktidar, oligarşiyle seçim oyununa girilerek burjuvaziye teslim edildi. 1990'lı yıllarda Sovyetlerin yıkılmasıyla birlikte birçok ülkede gerillaların silah bırakmaları yaşandı. Halen Kolombiya'da süren gerilla hareketinin dışında Peru gibi kimi yerlerde gerilla hareketleri varlığını korusa da bunlar, Kolombiya'daki gibi büyük oranda bir etki gücüne henüz sahip değiller.

Bugün ise Latin Amerika ülkelerinin çoğunda daha farklı bir hava esiyor. Seçim başarılarında ifadesini bulan ihtilalci olmayan, reformist solun yükselişini, uzun vadede halklara ne kazandıracağı ayrı bir tartışma olmakla birlikte, esas olarak halkların IMF politikalarına karşı tepkisinin ifadesi olarak değerlendirilmelidir.

Birbirini etkileyerek gelişen Latin Amerika'daki

Kurtuluş Hareketleriyle Dayanışma Meşrudur

Amerikancı darbenin geri püskürtülmesinin ardından **Venezüella** Devlet Başkanı Hugo Chavez'e yönelik yeni komploların, saldırıların ardı arkası kesilmiyor. Çıkarları riske giren sermayenin ile Venezuela petrollerini kaybetmek istemeyen Amerika işbirliği içinde gelişen karşı-devrimci hareket halkın barikatlarına çarpıyor.

Başarısız gösterilerin ardından bu kez de Chavez'in, komşu Kolombiya'da iktidar için savaştan **FARC** gerillalarına istihbarat, mühimmat desteği verdiği, bir FARC itirafçısı da kullanılarak gündeme getirildi. Yoketmek istediğini "teröre karşı savaş" kapsamına almak için akıl mantık sınırlarını zorlayan, El Kaide'nin Kolombiya-Venezuela sınırında bir bölgede üslendiğini dahi söyleyen Amerika'nın bir komplosu

olduğu açık olan bu girişimi Chavez, kendisine karşı yeni darbe örgütlemek isteyen subayların planı olarak değerlendirdi.

Amerika, ulusal kurtuluşu hareketleri, devrimci hareketler arasında dayanışmayı, ilerici ülkelerde, iktidar için savaşanlar arasındaki dayanışmayı yoketmek için onyıllardır uğraşıyor. Kendisi desteklemedik cunta, askeri maddi yardım yapmadık faşist iktidar bırakmazken, halkların bağımsızlık, özgürlük için dayanışma içinde olmasını istiyor. Chavez'e yönelik "suçlamaların" bir hedefi iktidardan uzaklaştırmaksa, diğer hedefi de budur.

FARC, Kolombiya halkının meşru silahlı gücüdür, yoksul halkın iktidar için savaşının ifadesidir. Elbette, kendine ilerici, anti-emperyalist, Amerikan imparatorluğuna karşı diyenler her biçimde, her koşulda dayanışmasını sürdürecektir, sürdürmelidir, halklara karşı birleşen tekellerin devletine karşı, halk güçlerinin dayanışmasından meşru hiçbir şey olamaz.

IMF ve Amerika karşıtı hareket, bugün için kendisini sandıkta ifade etmiştir.

Küba'nın moral etkisinin yanı sıra, Venezuela'daki darbenin halkın büyük sahiplenme ve desteği geri püs-kürtülmesi, Kolombiya'da Amerikancı güçlere vurulan darbeler, IMF'nin yoksullaştırdığı Arjantin halkının sokaklara taşan öfkesi ve tek tek ülkelerde IMF politikalarının kendisini daha fazla açlık ve yoksullaştırma olarak göstermesi gibi etkenler, son süreçteki seçimler üzerinde çeşitli düzeylerde etkiye bulunmuştur.

İlk olarak **Brezilya'da** sol güçlerin adayı Luiz Inacia "Lula" da Silva ve İşçi Partisi 27 Ekim seçimlerinde devlet başkanlığını kazandı. "Lula" daha önce katıldığı seçimlerde IMF ile bütün ilişkilerin kesileceğini söylerken, bu seçimde IMF ilişkilerinin süreciğini dile getirdi ve iktidarının ilk günlerinde de buna uygun bir pratik sergiledi.

Brezilya'yı **Peru** izledi. Peru'da kendini merkez sol olarak tanımlayan Amerikan Halk Devrimci İttifakı, 17 Kasım'daki yerel seçimlerde büyük başarı elde etti.

Bolivya'da Eva Morales liderliğindeki Sosyalizme Doğru Hareket, temmuz ayındaki seçimlerin ardından Bolivya kongresindeki 2. büyük parti konumuna geldi. Hatırlanacağı gibi seçimler sırasında Amerikan büyükelçisi, Morales'in kazanması durumunda yardımların kesilebileceği tehdidini gündeme getirmiş, bunun ardından halkın Amerika'ya tepkisi Morales'in desteğinin daha da artmasını sağlamıştı.

Ve son olarak **Ekvador** seçimlerinde Amerika'nın istemediği Lucio Gutierrez izledi onları.

"Rüzgar"a Kapılanlar ve "Rüzgar"ın Anlamı

Özellikle, latin amerikanın en büyük ülkesi Brezilya'da işçi bir adayın kazanması sonrasında, ülkemizdeki reformist kesimler, "rüzgar"ın Türkiye'ye de yansıtacağı ve kendilerinin de parlamentoya gireceği havasına kapıldılar ve bunu kimi yazılarında da dile getirdiler. "Rüzgar" bekledikleri gibi ÖDP ve Blok'u önüne katıp parlamento koridorlarını atamadı.

Çünkü, bu "rüzgarın" onların yorumladıkları ve umdukları gibi, 1960'lardaki gerilla hareketinin yattığı rüzgarla hiçbir benzerliği ve etki gücü anlamında bir benzerliği yoktu. 1960'lardaki hava, dünya genelindeki yükselişe birlikte silahlı mücadelenin sarsıcı gücüyle birlikte ortaya çıkmış ve yayılmıştı. Bugün ise, halkların IMF'ye karşı haklı tepkilerinin ifadesidir söz konusu olan. Ve sonuçlar itibarıyla, **halkların emperyalizme, oligarşilere karşı mücadele hanesine yazılmış kazanımlardır**, bu anlamda olumlu gelişmelerdir.

Sosyalist bir gelişim, iktidarın halkın eline geçmesi anlamında bir değerlendirme gerçekte uyumsuz bir değerlendirilmedir. Şili'de Allende örneği henüz hafızalardan silinmemiştir!

IMF, Latin Amerika'ya Açlık Dayatıyor

Arjantin, Brezilya şimdi de **Paraguay** IMF politikalarının bedellerini ödüyor. Paraguay'da patlak veren

ekonomik kriz Merkez Bankası Başkanı'nın ardından, ekonomi bakanı James Spalding'in de istifasına sebep oldu. Spalding, istifasını, "IMF'den yeni kredi, kurtarma planının temini için gereken kemer sıkma tedbirlerinin, vergi reformlarının parlamentolar tarafından onaylanmaması karşısında başka seçeneğim kalmadı" sözleriyle açıkladı.

IMF, 200 milyon dolarlık "acil yardım" karşılığı olarak hükümetten akaryakıt ve diğer tüketim mallarına zam yapılmasına yolaçacak olan vergi reformlarının yapılmasını istiyor. Kısaca halka aç kalın diyor. Paraguay son 20 yılın en büyük bunalımını yaşarken, paranın değeri yüzde 40 oranında düştü ve hükümet çalışanlarına maaş ödemekte zorlanır hale geldi.

Halkın yağmalara giriştiği Arjantin'in yeniden IMF'nin kapılarını çalmasına IMF'nin cevabı ise, "elektrik, gaz ve telefon gibi kamu hizmetlerine yüzde 30 zam yapın, sonra kredi veriz" oldu.

İşte bu IMF için **Tayyip Erdoğan**, "düşman değil dostuz, biz de kurucu üyeyiz" diyerek, programını tavizsiz uygulayacağını söylüyor. 3 yıldır yaşanan yoksullaşmayı, açlığı daha da büyütme için IMF kapılarını çalıyor. Onyıllardır IMF politikaları ile ekonomisini düzelterken hiçbir ülkenin olmadığını dünya alem bilirken, AKP, halkımızı boş vaatlerle, yalanlarla aldatma oyununu sürdürmeye çalışıyor. Sonucun ne olacağını ise, Arjantinler, Paraguaylar ve daha birçok Latin Amerika ülkesinde yaşanan yoksullaşma bile anlatmaya yetiyor.

Halk türkücüleri

ve öyküleri

GÜLEYCAN

Yirmi yıl geçti üzerinden. Şimdiki gibi karanlık, soğuk, zalim geceleri ve gündüzleri vardı ülkemizin. Ve bu gecelerin apoletli bekçileri, generalleri. Zulüm, kan ve işkence tek bildikleriydi. Halkın en kahraman kızlarının, en yiğit delikanlılarının üstüne çökmüşlerdi. Öğretmen, öğrenci birarada işkencedeydi. Usta, çırak birarada. Doktor, hemşire birlikte katlediliyordu. Bütün bir halk işkencedeydi Eylül zindanlarında.

Umut... Uğruna işkencelerden geçtiğimiz, karanlık kuyularda katledildiğimiz, darağaçlarında sallandığımız umut. O hep vardı. Silahsız, pusatsız kalmıştık. Ellerimizi, kollarımızı bağlamışlardı. Kulakları işitmez, gözleri görmez kılmışlardı ama o sol göğsümüzün altındaki cevahiri karartmamışlardı. İşte o cevahir ışıldıyordu. Sıcacıktı. Bizimdi.

12 Eylül'ün zindanlarındaydık ama yalnız değildik, karanfiller açıyordu koşularımızda. Apo, Fatih, Hasan, Haydar... **Direndik.**

O günlerdi. Tek tip elbiseyi koydular önümüze. "Giy" diyorlardı. "Kişiliğinden soyun!". Giymedik. Zorla soydular, kafalarımızı, kollarımızı kırdılar. Çıplaktık karakışta, soğuktaydık ama umutsuz değildik. Giymedik. Zulüm çaresiz. Mahkemeye çıkıyoruz, üzerimizde yalnızca çamaşırlarımız. Soğuktayız ama tek tip elbiseyi giymemenin mutlu ısıltısı gözlerimizde.

O günlerdi. Avludayız, hani soluk bir güneşi vardır karakışın. Belki vücudu ısıtmaz ama insanın gönlünü ısıtır derler, işte öyle bir güneş çıkmış. İlerliyoruz güneşe doğru. Umut, özgürlük işte o an duvara değen güneş olmuş. Güneşin kanatları altına sokuluyoruz. Güneş, milyonlarca yılın alışkanlığıyla sarıyor bizi, ısıtıyor, ısıtıyor...

Zulüm geliyor, karşımıza dikiliyor. Bütün soğukluğuy-

la, insansızlığıyla bir kaya parçası gibi emrediyor: "Yasak". Güneş bile yasak! Direniyoruz, o güneş bizim. O umut bizim. Teslim alamıyorlar. Hani ellerinden gelse güneşin üstüne perde çekecekler. **Direniyoruz güneşle birlikte.**

*Güneş bile yasak
İçim sarı sıcak
Duvarları deler
Sevdanın közü
Gül ey can*

Avludayız, o güneş milyonlarca halk olmuş, ısıtıyor bizi. Güneş, eritiyor zulmün yasağını. Zulüm yine çaresiz direncimizin karşısında. Bizde umutsuzluk yok, yoldaş sıcaklığı, vatan sıcaklığı sarıyor bedenimizi. Köz oluyoruz, deliyoruz duvarları. Zulmün işkencehanelerinde yaşadıklarımızın ve daha yaşayacaklarımızın bilinciyle sahip çıkıyoruz güneşe.

*Dertlerim nice
Ne giz ne bilmece
Bekliyor
Zalim telörgüden gece
Gül ey can*

Eyül zindanlarında direndik. Bedenlerimizi açlığa yatırdık, kazandık. Doksanaltıda direndik. Buca'da, Ümraniye'de, Ulucanlar'da direndik. Güneş hep bizimleydi. 19 Aralık'ta bütün ülkede direndik. Bugün ülkemizin dört bir yanında direniyoruz. Hastane odalarında, kelepçeli ranzalarda, hücrelerdeyiz. Yine karakış, yine soğuk. Güneş yine yasak! Ama umut yine bizimle, güneş yine bizimle. Halk sevgisi, vatan sevgisi ısıtıyor bedenimizi. Yaşam bizim, umut bizimle...

*Bu yol uzun ırak
Varılacak mutlak
Şu korkuyu çıkar at
Gürül gürül hayat
Gül ey can*

Bülent Tanör Yaşamını Yitirdi

Anayasa Hukuku Profesörü, demokrat insan Bülent Tanör yakalandığı rahatsızlıktan kurtulamayarak 28 Kasım günü yaşama veda etti.

Üniversite camiasında demokrat tavırlarıyla, düzenin hukukuna karşı, eksiğiyle gediğiyle hukuku savunmasıyla bilinen ve bu nedenle 12 Eylül cuntasının gazabına uğrayanlardan biri olan Tanör'ü, öğrencileri, baskı

ve saldırılara karşı gençliğin yanında yer alan onurlu tavırlarıyla hatırlar.

Örneğin devrimci gençliğe yönelik faşistlerin bıçaklı silahlı saldırısının yaşandığı bir süreçte Prof. Tanör, dönemin Rektörü Bülent Berkarda'ya "sivil faşistlerin silahla okula nasıl girdiklerini" sorar ve ve "sorumlular cezalandırılınca ya kadar derslere girmeyeceğim" diyerek onurlu bir tavır sergiler. Saldırının bilime olduğunu bilir Tanör.

Kendi alanında birçok eseri bulunan Tanör'ün vefatı nedeniyle yakınlarına ve üniversite camiasına başsağlığı diliyoruz.

Fahişelerin medyasında ölüm suskunluğu

TV'ler, gazeteler Kaya Çilingiroğlu'nun tecavüz haberlerini en ayrıntısına kadar, ahlaksızlık derecesine vardırarak yayınlıyor. Hem de bir gün değil, günlerce sürüyor bu haberler. Sadece paparazi programlarında, magazin kanallarında değil, "ciddi" kanallarda dahi yer bulabiliyor.

Oysa olayın burjuva yaşam içinde olanlar açısından bir olağanüstülüğü yok. Gizli kapaklı, açık seçik neredeyse her gün buna benzer fuhuşlar, tecavüzler görebilirsiniz o "alem"in içinde.

Düşkünlükte haber değeri bulan medya, F tiplerinde süren ölümler ve zulümde aylar değil, iki yıla yakın bir zamandır "haber değeri" bulamıyor. DGM sansürü bahanesiydi, o da kalktı. Hem de tam bir utanç kararıyla; DGM zaten bizim yasağımıza gerek kalmadı dedi. Hiçbir yazar, medya uzmanı DGM gibi bir mahkemenin basına, "bizden daha sansürcü"

demesini sorgulamadı, çünkü örnek verecekleri olay sansürün kendisiydi.

Fahişelerin medyası ölümlerde, zulümlerde susmaya devam ediyor. Fahişelerin ekranlarda boy göstererek kendilerini daha pahalıya satmasına yardım yataklık eden medya, F tiplerinde de zulme yardım yataklık ediyor.

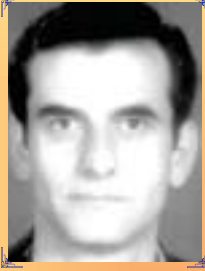
Bu sürecin mutlaka medya açısından ileride kitapları yazılacak, araştırmaları yapılacak. Medya uzmanları ne diyecekler acaba medyanın bu ölüm suskunluğu hakkında? İster masa başında isterse zımni bir şekilde bütün medyada ölüm orucu haberlerini, şehitleri vermemek için bir anlaşma var. Anlaşmanın zemini: Emperyalizme karşı direnenlerin yok olması, AB'nin önündeki engelleri öldürerek yoketme siyaseti ve düzenin bekaası var. Haber ahlakını, halkın haber alma hakkını tartışmıyoruz. Bir cinayetten söz ediyoruz. Kendi ülkesindeki ölümleri gizleyen bir medya cinayetlerin ortağıdır. İktidarların en büyük yardımcısıdır.

Sansür dilleri, beyinleri öyle kilitlenmiş ki, hak ve özgürlükleri dilinden düşürmeyen AKP'li bakanlara sorarken F tiplerine, ölümlere girmek için kıyısında köşesinde dolanmaktan yorgun düşüyorlar. Adalet Bakanlığı'nın "önündeki görevler" programları yapıp, ölümle, işkenceyle varolan F tiplerine dokunmamak büyük bir yetenek, büyük bir katil ruh istiyor kuşkusuz. Bu ruha sahip olduğunu medya kanıtlamaya devam ediyor.

ÇİZGİYLE

kahramanlar Ölmez

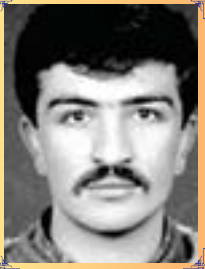
Kemal ASKERİ

Ahmet GÜDER

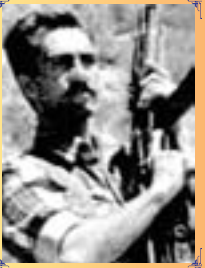
Gülseren BEYAZ

Nihat KAYA

Şenay SONAR

Erkan AKÇALI

Mikail GÜVEN

Hüsniye AYDIN

M. Ali ÖZTÜRK

ÇAYTAŞI KAHRAMANLARI

Şehitlik tarihi:

6 Aralık 1994

Şehit düştükleri yer:

Dersim Hozat Çaytaşı Köyü

Şehit düşme şekli:

Umutun türküsünü söylüyorlardı dağlarda. Sendikalarda, üniversitelerde, liselerde, gecekondu mahallelerinde, köylerinde halkın özgürlük mücadelesinde yer almışlardı. İşkencelerden, hapishanelerden geçmişlerdi. Aynı özgürlük düşü için gün gelmiş silaha sarılmışlardı.

DHKC İbrahim Erdoğan Kır Silahlı Propaganda Birliklerine bağlı bir müfrezenin gerillalarıydılar şimdi. Komutanları, bir süre önce Parti Kuruluş Kongresi'ne katılıp komutan olarak dağlara dönen Kemal Askeri'ydi. Kah dağlarda, kah köylerde faaliyet yürütüyorlardı. 6 Aralık günü Dersim'in Hozat ilçesi Çaytaşı Köyü'nde boş bir evde devletin katliam birlikleri tarafından kuşatıldılar.

Marşlarıyla, kurşunlarıyla çatıştılar. Bayraklarını asıp direnişi sürdürdüler. Çatışma sonucu 9 DHKC gerillası şehit düştü.